

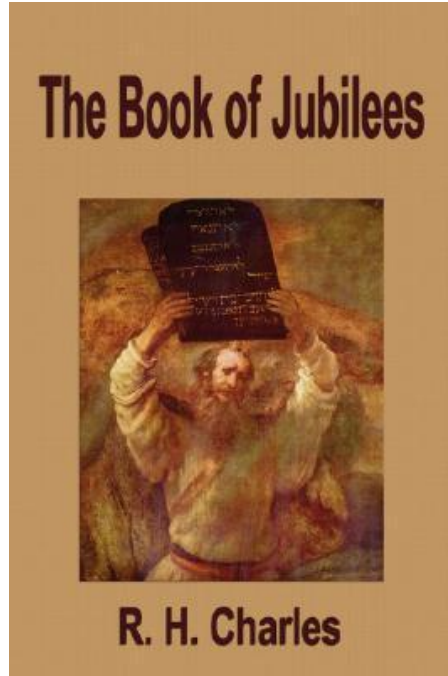
ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

JUBILEUMOK KÖNYVE

JAMES H. CHARLSWORTH, AZ Ó TESTAMENTUMI APOKRIF ÉS PSZEUDOEPIGRÁF ÍRÁSOK VÁLOGATÁSÁBÓL AZ O. S. WINTERMUTE FÉLE ANGOL FORDÍTÁS ALAPJÁN

Weboldal: www.churchofgod.hu

Ez a törvény és tanúbizonyság napjainak története, az évek eseményei, a hetedévek eseményei és a jubileumok eseményei szerinti elosztásuk alapján, a világ minden évének számai szerint, ahogyan az Úr beszélte Mózesnek a Sínai-hegyén, amikor felment oda, hogy ott átvegye a törvény és parancsolatok tábláit, az Isten utasítására, amikor azt mondta neki: 'Menj fel a Sínai-hegy tetejére!'

- 1.** És lőn, Izrael gyermekeinek Egyiptomból való kivonulásának első évében, a harmadik hónapban, a hónap tizenhatodik napján, hogy Isten Mózeshez szólt, mondva neki: 'Jöjj fel hozzám a hegyre, és én átadom neked két kőtáblán a törvényt és parancsolatot, amelyeket írtam, hogy taníthasd azt nekik.'
- 2.** És Mózes felment az Isten hegyére, és az Úr dicsősége töltötte be a Sínai-hegyét, és felhő takarta be hat napon át.
- 3.** És szólította Mózes a hetedik napon a felhő sűrűjéből, és az Úr dicsőségének megjelenése olyan volt, mint a lángoló tűz a hegy csúcsán.
- 4.** És Mózes negyven napon és negyven éjjelen át volt a hegyen, és Isten átadta neki a törvény és bizonyoságtétel minden napjainak korábbi és későbbi leosztásait.

5. És ezt mondta: Vedd szívedbe minden szavamat, amelyet hozzád szólok ezen a hegyen, és írd azokat könyvbe, rend szerint, hogy láthassák nemzedékeiken át, nem hagytam el őket mindazokért a gonoszágokért, amelyekkel áthágták a szövetséget, amit megkötöttem Köztem és nemzedékeitek között a mai napon a Sínai-hegyn.

6. És eljön az idő, hogy amikor mindezek a dolgok eljönnek rájuk, felismerik majd, hogy én igazabb vagyok, mint ők, minden ítéletükben, és minden cselekedetükben, és felismerik majd, hogy igazul viselkedtem velük szemben.

7. És írd le magadnak mindezeket a szavakat, amelyeket kijelentek neked a mai napon, - mert tudom, lázongóak és keménynyakúak -, mielőtt beviszem őket a földre, amelyet esküvel ígértem atyáiknak, Ábrahámnak, Izsáknak, és Jákobnak, mondván: „A te magadnak adom a tejjel és mézzel folyó földet.”

8. És enni fognak, és megelégszenek, és idegen istenek felé hajlanak, azok felé, akik nem tudják megszabadítani őket úgy, mint én a nyomorúságaikból: és ez a bizonyosság lesz tanúként ellenük.

9. Mert el fogják felejteni minden parancsolataimat, mindazt, amit megparancsolok nekik, és a pogányok után járnak majd, a tisztátalanságaik után, és szégyenük után, és isteneiknek szolgálnak majd, és ez vétkükké válik, és nyomorúságukká és szenvedéssé és csapdává.

10. És sokan elpusztulnak majd és rabságba mennek, és az ellenségeik kezébe esnek, mert elhagyták rendeleteimet és parancsolataimat, ünnepeimet, a szövetségemet és a szombatjaimat, és a helyet, amelyet megszenteltem Magamnak közöttük, a sátramat és a szentélyemet, melyet megszenteltem közöttük a földön, hogy nevem oda helyezzem, és az ott lakhasson.

11. És magaslatokat fognak csinálni maguknak és emelkedéseket, és faragott képeket, és imádják majd, mindegyik a magáét (faragott képét), hogy eltévelyegjenek, és démonoknak áldozzák fel gyermekeiket, és szívük vétkeinek hibáiban járjanak.

12. És elküldöm majd tanúimat hozzájuk, hogy bizonyosságot tegyek ellenük, de nem fogják meghallgatni, és megölik tanúimat is, és üldözni fogják mindazokat, akik keresik a törvényt, és elvetnek és megváltoztatnak majd mindent, hogy gonoszágokat tegyenek színem előtt.

13. És elrejttem majd orcámat előlük, és a pogányok kezébe adom őket rabságba, és áldozatul, és a pusztulásra, és eltávolítom őket a földről, és szétszórom őket a pogányok közé.

14. És megfélekedeznek majd minden törvényeimről, minden parancsolataimról, minden rendeleteimről, és tévutakra térnek az újholdjaimat, szombatjaimat, fesztiváljaimat, jubileumaimat és határozataimat illetően.

15. És ezek után felém fordulnak majd a pogányoktól teljes szívükből és teljes lelkükből és minden erejükből, és egybegyűjtöm őket minden pogányok közül, és keresni fognak és megtalálnak engem, amikor teljes szívükből és teljes lelkükből keresnek.

16. És feltárom előttük a békesség bőségeit igazságban, és elvetem tőlük az igazságtalanságot, teljes szívemből és teljes lelkemből, hogy áldássá legyenek, ne átokká, és fejjé lesznek, nem pedig farokká.

17. És felépítem majd szentélyemet közöttük, és velük lakom majd, és Istenük leszek, ők pedig népemmé lesznek igazságban és tisztán.

18. És nem hagyom el őket, és nem vetem el őket; mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek.' - És Mózes imádkozva arca borult és ezt mondta:

19. 'Ó Uram, Istenem, ne hagyd el népedet és örökségedet, nehogy szívük hibái szerint eltévelyegjenek, és ne add őket ellenségeik kezébe, a pogányokéba, nehogy azok fölöttük uralkodva az ellened való bűnökbe sodorják őket.

20. Ó Urunk, legyen a te kegyelmed néped fölött, és teremts bennük igaz szellemet, és ne uralja őket Béliál szelleme, hogy megvádolja őket előtted és csapdába essenek, hogy letévedjenek az igazságosság ösvényéről, s miatta elpusztuljanak színed előtt.
21. Mert a Te néped ők, a Te örökséged, amelyet hatalmas erőddel váltottál meg az egyiptomiak kezéből: Teremts bennük tiszta szívet és szent szellemet, és ne engedd, hogy a bűn csapdájába essenek mostantól és mindörökké.’
22. És az Úr így szólt Mózeshez: ‘Ismerem az ellenszegülésüket, gondolataikat, keménynyakúságukat, és hogy nem lesznek engedelmesek addig, amíg megvallják bűneiket és atyáik bűneit.
23. Csak azután fognak majd felém fordulni teljes igazságosságban, teljes szívükből, teljes lelkükből, és körülmetélem majd a szívük előbőrét, és utódaik szívének előbőrét is, és szent szellemet fogok bennük teremteni, és megtisztítom őket, hogy többé nem fordulnak el tőlem, akkortól mindörökké.
24. És a lelkük ragaszkodni fog majd hozzám és minden parancsolatomhoz, és beteljesítik majd parancsolataimat, és Atyjuk leszek nekik akkor, ők pedig az én gyermekeim.
25. És az élő Isten gyermekeinek fogják őket hívni, és minden angyal, minden szellem tudni fogja, igen, tudni fogják azt, hogy ezek az én gyermekeim, és én az Atyjuk vagyok nekik igazul és igazságosságban, és hogy szeretem őket.
26. Te pedig írd le magadnak ezeket a szavakat, amelyeket kijelentettem neked ezen a hegyen, az elsőtől az utolsóig, mert ezek beteljesednek a törvényben meghatározott napok leosztásaiban, és a tanúbizonyságban és az adott hetekben és a jubileumokban mindörökké, amíg közjük ereszkedem és velük lakom majd az örökkévalóságon át.’
27. És szólt a Jelenlét Angyalának: ‘Írj le mindent Mózesnek a teremtés kezdetétől addig, amíg szentélyem felépül közöttük mindörökké.
28. És az Úr megjelenik majd mindenki szeme láttára, és mindannyian tudni fogják, hogy én vagyok Izrael Istene és Jákob minden fiának Atyja, és Sion Hegyének Királya mindörökké, és a Sion és Jeruzsálem szentté lesz.’
29. És a Jelenlét Angyala, aki Izrael tábora előtt járt, fogta az évek leosztásainak tábláit – a teremtés kezdete óta –, és a törvényét és tanúbizonyságát, a jubileumok heteit, azok különálló éveit szerint, a meghatározott számú jubileumok alapján, a [új] teremtésig, amikor a menny és föld újjá lesz téve, és bennük minden teremtmény, a mennyei erőket illetően és a föld minden teremtményét illetően, amíg az Úr Szentélye elkészül Jeruzsálemben a Sion Hegyén, és az égitegek megújulnak Izrael választottainak gyógyulásért és békéjéért és áldásáért, és hogy úgy legyen attól a naptól fogva a föld minden további napjain át.
- 2 1. És a Jelenlét Angyala elmondta mindezt Mózesnek az Úr szava szerint, mondván: ‘Írd le a teremtés teljes történetét, hogyan végezte be az Úr minden munkáját hat nap alatt, és mindazt, amit megteremtett, és megpihent a szombat napján, a hetedik napon, és megszentelte azt minden koron át, és kijelölte azt minden munkájának jelként.
2. Mert az első napon teremtette az eget, ami fönt van, és a földet és a vizeket és mindazokat a szellemeket, amelyek előtte szolgálnak – a jelenlét angyalait, és a megszentelés angyalait, és a tüzek szellemeinek angyalait, a süvöltő szelek (angyalait), és a felhő szellemeinek angyalait, a homályt, a jégét, a dérét, a harmatét és a hóét, a jégesőét, a fagyét, és a hangok angyalait; és a szélviharok angyalait, a villámlását és a hideg szellemeinek angyalait, a hőségét, a télét, a nyárét, a tavaszét és az őszt, és teremtményeinek minden szellemét, amelyeket alkotott az egekben és a földön. (Ő alkotta) a mélységet, a sötétséget, az estét (és éjszakát), a világosságot, a hajnalt és a nappalt, amelyeket szívének tudása által készített.

3. És láttuk munkáit, és áldottuk és dicsőítettük Őt a hét nagy műért, amit alkotott az első napon.
4. A második napon pedig alkotta a (levegő) eget a vizek között, és a vizek el lettek választva azon a napon. Fele részük felment a (ég)bolt fölé, fele részük pedig leszállt a (első) ég alá, amely középuitt van, az egész föld felszíne fölött. És ez volt az egyetlen munka, amit (Isten) alkotott (a második napon).
5. És a harmadik napon parancsolt a vizeknek, hogy gyűljenek egy helyre össze a föld felszínén; és a szárazföldnek, hogy megmutatkozzon.
6. A vizek pedig azt tették amit parancsolt, és visszavonultak a föld külső felszínéről ennek az égnek egy helyére, és a szárazföld megmutatkozott.
7. Azon a napon megalkotta a tengereket, a különálló elválasztott gyűjtőhelyeik (azaz medencéi) szerint, minden folyót, a hegyek és a földek vizeinek (víz)gyűjtőit, minden tavat, a föld összes páráját (harmatát), és a fajtája szerint magot hozó magot, és minden sarjadékot, és gyümölcsöt termő fát, az erdőket és az Éden kertjét Édenben, kedvtelésre és táplálékul.
8. Ezt a négy nagy fajtát alkotta (Isten) a harmadik napon. A negyedik napon pedig alkotta az Úr a napot, a holdat és a csillagokat, és helyezte őket az égboltozatra, hogy megvilágítsák az egész földet, és hogy uralkodjanak a nappal és az éjszaka fölött, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől.
9. A napot nagy jellé tette a föld felett, a napok, a hetek és a hónapok számára, az ünnepeknek és az éveknek, és az évheteknek és a jubileumoknak, és mindenfajta évciklusoknak.
10. Továbbá elválasztja a fényt a sötétségtől és gyógyulásul szolgál, hogy épségben megtartsa mindent, ami sarjad és nő a földön. Ezt a három fajtát alkotta a negyedik napon.
11. Az ötödik napon alkotta a hatalmas tengeri állatokat a vizek mélyében, mert ezek voltak a hús(test) első dolgai, amit a kezei alkottak, a halak és minden, ami a vizekben mozog, és minden, ami repül, a madarak fajtáik szerint.
12. A nap pedig feljűk emelkedett, hogy táplálja (azokat) és minden fölé, ami a földön volt, ami a földből kinőtt, és minden gyümölcsstermő fa fölé és minden hús fölé.
13. Ezt a háromfélét alkotta az ötödik napon. A hatodik napon pedig minden földi állatot, a négylábúakat, az összes csúszómászót a földön;
14. És mindezek után alkotta az embert; férfinak és nőnek teremtette őket, és uralmat adott nekik mindenben, ami a földön van, a tengerekben, mindenben, ami röpül, és minden vadállaton és négylábún, minden apró állaton, amelyek a föld színén nyüzsögnek, és az egész földön, és mindezek fölött úrrá tette.
15. Ezt a négy fajtát alkotta a hatodik napon. Teljes számuk huszonkét fajta volt.
16. És befejezte minden művét a hatodik napon: mindent, ami az égben van, a földön, a tengerekben, a mélységekben, a fényben és a sötétségben, és mindenütt.
17. És adott nekűk egy nagy jelet, a szombatnapot, hogy hat napon át dolgozzunk, de tartsuk meg a szombatot, a hetedik napot pihenőként minden munkától.
18. Mivel nekűk a Jelenlét angyalainak és a Szentség angyalainak mind, ennek a két fajtának azt mondta: tartsunk pihenőt (szombatot) Vele együtt, a mennyben és földön. Így szólt hozzánk:
19. 'Íme, elválasztok majd egy népet magamnak az összes többi nép közül, amely megtartja majd a szombatnapot, és Magamhoz szentelem őket, saját népemként, és megáldom őket. Amint megszenteltem a

szombat napját, és szentté tettem azt magam előtt, akként fogom őket is áldani, és népemmé lesznek, én pedig Istenük leszek.

20. És Jákob ivadékát választottam el mindazok közül, akik előttem vannak, bejegyeztem őket, mint elsőszülött fiút, Magamhoz szentelem őt mindörökre, és megismertetem velük a szombatnapot, hogy megtartsák a szombatot és megpihenjenek minden munkájuktól.'

21. Így alkotott egy jelet, s aszerint megtartják a szombatot, velünk együtt a hetedik napon. Hogy egyenek, igyanak, és áldják azt, Aki a mindenséget megteremtette, amiként Ő maga megáldott és megszentelt Magának egy különleges népet, minden nép közül, és hogy velünk együtt megtarthassák a szombatot.

22. Parancsolatait pedig, mint kellemes illatáldozatot emeli magasba, amely tetszik neki, mindenkor.

23. Az emberiségnek huszonkét 'feje' volt Ádámtól Jákóbig, és huszonkét fajta mű lett teremtve a hetedik napig; Egyik is, másik is áldott és szent; egyik is, másik is, együttesen szentségre és áldásra lettek teremtve.

24. Ez (Jákob és magja) arra rendeltetett, hogy mindig áldott és szent legyen az első törvénynek és tanúságtételnek megfelelően, úgy, ahogy megszentelte és megáldotta a Sabbath napját a hetedik napon.

25. Ő alkotta a mennyet és a földet és mindent, amit hat nap alatt létrehozott, és Isten megszentelte a hetedik napot, minden alkotása számára; ezért azt parancsolta, hogy bárki dolgozik azon, meg kell halnia, és aki beszennyezi azt, bizonyosan meghal.

26. Ez okból parancsold meg Izrael fiainak, hogy tartsák meg és tartsák szentnek, és ne végezzenek munkát ezen a napon, és ne szennyezzék be, mert szentebb az minden más napnál.

27. Bárki, aki meggyalázza azt, bizony meghal, és bárki, aki munkát végez azon, pusztuljon el örökre; azért, hogy megtartsák Izrael fiai ezt a napot, nemzedékeiken át, és ne irtassanak ki a földről, mert szent és áldott ez a nap.

28. És mindenki, aki megőrzi azt, és nyugalmat (sabbath) tart minden munkájától, szent és áldott lesz minden időben, úgy, mint mi.

29. Jelentsd ki és mondd Izrael fiainak ennek a napnak törvényét, hogy tartsák meg a Sabbath napját, és ne hagyják el azt szívük csalárdságában; és hogy semmi munkát ne végezzenek, ami nem illő, ne a maguk élvezetét keressék, és ne készítsenek azért semmit evésre vagy ivásra (ami törvénytelen), és hogy tiltott vizet meríteni, és bármilyen terhet ki, vagy bevinni a kapuikon, amivel nem készültek el a lakhelyeiken a hatodik napon.

30. És ne vigyenek se be, se ki semmit a házból ezen a napon, mert ez a nap szentebb és áldottabb, mint bármelyik jubileumi nap, ezen a napon Sabbathot (nyugalmat) tartottunk a mennyekben, mielőtt még tudára lett volna adva bármely testnek, hogy attól fogva tartsa meg a Sabbath napját a földön.

31. És a mindenség Teremtője megáldotta azt, de nem szentelte meg az összes népeket és nemzeteket, hogy megtartsák a Sabbath napját, hanem egyedül Izráelt: csak nekik engedélyezte, hogy egyenek és igyanak [Isten előtt] és tartsák a Sabbath napját attól kezdve a földön.

32. És a mindenség Teremtője megáldotta ezt a napot, amelyet minden más nap felett való áldásra, szentségre és dicsőségre alkotott.

33. Ez a törvény és bizonyágtétel lett megadva Izrael fiainak törvényként mindörökké a nemzedékeiken át.

3 1. És a második hét hatodik napján az Isten szava szerint Ádám elé vittünk minden vadállatot, minden barmot, minden madarat, és mindent, ami a földön mozog, és mindent, ami a vízben él, az ő fajtaik szerint, és típusaik szerint: a vadállatokat az első napon; a barmokat a második napon; a madarakat a harmadik napon; és mindent, ami a földön mozog, a negyedik napon; és azokat, amelyek a vízben mozognak, az ötödik napon.

2. És Ádám megnevezte azokat, mindegyiket saját névvel, és amilyen nevet adott nekik, az lett a nevük.

3. És ezalatt az öt nap alatt Ádám látta azt, hogy mindegyik hím és nőnemű, mindegyik a maga fajtája szerint, ami a földön járt, de ő egyedül volt, és nem talált segítőtársat maga mellé.

4. És az Úr így szólt hozzánk: 'Nem jó az embernek, hogy egyedül legyen: Teremtsünk neki segítőtársat!'

5. És az Úr, a mi Istenünk azt okozta, hogy (Ádám) mély álomba merüljön, és elaludt, és bordái közül kivett egyet az asszonynak, és ekképp lett az asszony ebből a többi mellől elvett bordából, és hússal töltötte fel [a sebet] és abból alkotta az asszonyt.

6. És az Úr felébresztette Ádámot az alvásból, és felébredve felkelt a hatodik napon, és az Úr hozzávitte az asszonyt, és az ember ismerte az asszonyt, és ezt mondta neki: 'Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek [feleségnek] neveztesse, mert emberből [férjéből] vétetett.'

7. Annakokáért a férfi és a feleség egyek, és ezért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.

8. Az első héten lett teremtve Ádám, és az oldalbordát - az ő feleségét - a második héten mutatta az Úr az embernek: és ez okból adatott a parancsolat, hogy (a nők) maradjanak tisztátalanságukban: a fiúért hét napig, és lányért kétszer hét napig.

9. És miután Ádám eltöltött negyven napot teremtésének földjén, elvittük őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt, de feleségét a nyolcvanadik napon vitték be, és csak ezután lépett az be az Éden kertjébe.

10. És ennekokáért lett megírva a parancsolat mennyei táblákra a szülő asszonyra való tekintettel: ha fiat szül, tisztátalan legyen hét napig, a napok első hete miatt; Azután harminchárom napig maradjon tisztulásának vérében; semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek tisztulásának napjai, fiúgyermek esetében.

11. De leánygyermek esetében maradjon tisztátalanságában két hétig, az első két hét miatt, és hatvanhat napig maradjon tisztulásának vérében, és így összesen nyolcvan napig.

12. És mikor kitöltötte ezt a nyolcvan napot, behoztuk őt az Éden kertjébe, mert szentebb az, mint a föld bármely más része, és szent minden fa, amely ültetve lett benne.

13. Ezért lett meg a parancsolat azokról a napokról a fiú, vagy leánygyermeket világrahozó asszonyra vonatkozóan, hogy semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek ezek a napok fiúgyermek, vagy leánygyermek esetében.

14. Ez a törvény és bizonyosság, ami le lett írva Izraelnek, hogy megemlékezzenek róla minden napon.

15. És az első jubileum első évhetében, Ádám és felesége hét évig az Éden kertjében voltak, megművelték és őrizték azt, és mi adtunk neki munkát és megtanítottuk őket mindenre, ami alkalmas a kert művelésére.

16. És (Ádám) művelte a kertet, és meztelen volt, és nem tudott róla, és nem szégyenkezett, és védte a kertet a madaraktól, a vadaktól és a barmoktól, és összegyűjtötte a gyümölcsseit, és ette, és a maradékot félrerakta magának és az ő feleségének [és félrerakta, amit megtartott].

17. És miután eltelt a hét év, pontosan hét év, amelyet ott töltött, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján eljött a kígyó és megközelítette az asszonyt, és ezt mondta a kígyó az asszonynak: 'Isten (valóban) azt parancsolta nektek, hogy a kertnek egyetlen fájáról sem ehettek?'
18. És mondta az asszony a kígyónak: 'A kert fájának minden gyümölcsét - így szólt nekünk Isten -, egyétek; de annak a fának gyümölcséről, mely a kertnek közepette van, azt mondta nekünk Isten: Ne egyetek abból, meg se érintsétek, hogy meg ne haljatok.'
19. És mondta a kígyó az asszonynak: 'Bizony nem haltok meg; Hanem tudja az Isten, hogy amely napon esztek abból, megnyílnak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az istenek, és ismerni fogjátok a jót és a gonoszt.'
20. És látta az asszony, hogy szép a fa és kedves a szemnek, és annak gyümölcse jó eledelnek, és szakasztott annak gyümölcséből és evett.
21. És miután előbb eltakarta szemérmét fügefalevelekkel, adott Ádámnak a gyümölcsből és ő is evett, és megnyilatkoztak szemei, és látta, hogy meztelen.
22. És gyűjtött fügefaleveleket és összevarrta (azokat), és egy kötényt készített magának, és eltakarta szemérmét.
23. És Isten megátkozta a kígyót, és mindörökre megharagudott rá . . .
24. És dühös volt az asszonyra, mert az hallgatott a kígyó beszédére, és evett, és az Úr ezt mondta az asszonynak: 'Felette igen megsokasítom bánatodat és fájdalmadat: bánatban hozol világra gyermeket, és epedsz a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad.'
25. És Ádámhoz így szólt: 'Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról; átkozott legyen a föld te miattad: tövist és bogáncskórót teremjen tenéked; orcád veritékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, ahonnan vétettél: mert por vagy te, s a porba fogsz visszatérni.'
26. És csinált nekik bőr ruhákat, és felöltöztette őket, és kiküldte őket az Éden kertjéből.
27. És azon a napon, amelyen Ádám kiment a kertből, áldozatot ajánlott fel édes jóillatként, tömjént, galbanumot, mirrhát és fűszereket reggel, a nap felkelésekor, attól a naptól fogva, amelyen eltakarta szemérmét.
28. És azon a napon bezáratott minden vadállatnak, baromnak, madaraknak, és minden csúszó-mászónak szája, és többet nem tudtak beszélni: mert mind beszéltek egymással egy szájjal és egy nyelvvel.
29. És kiküldött Isten az Éden kertjéből minden testet, ami az Éden kertjében élt, és minden test szétszóródott az ő fajtája szerint, és típusai szerint azokra a helyekre, amelyek számukra lettek teremtve.
30. És minden vadállat és barom közül egyedül Ádámnak adott (olyat, amivel) eltakarhatta szemérmét.
31. Ennek következtében fel van írva a mennyei táblákra, mindenkire vonatkozóan, aki ismeri a törvény ítéletét, hogy takarják el szemérmüket, és ne fedjék fel magukat, mint az idegen népek (pogányok).
32. És a negyedik hónap újholdján, Ádám és az ő felesége kimentek az Éden kertjéből, és Elda földjén telepedtek le, teremtésük földjén.
33. És Ádám nevezte feleségét Évának.
34. És nem volt gyermekük az első jubileumig, ezután pedig ismeré őt.

35. Ekkor (Ádám) úgy művelte a földet, ahogy megtanulta az Éden kertjében.

4 1. És a második jubileum harmadik évhetében született Évának Káin, és a negyedikben született Ábel, és az ötödikben az ő lánya, Awan.

2. És a harmadik jubileum első évében Káin meggyilkolta Ábelt, mert [Isten] elfogadta Ábel áldozatát, de nem fogadta el Káinét.

3. És megölte őt a mezőn: és vére felkiáltott a földről a mennybe, panaszt emelt, mert [Káin] meggyilkolta őt.

4. És az Úr megbüntette Káint, Ábel miatt, mert megölte őt, és üldözötté tette őt a földön testvérének vére miatt, és megátkozta őt a földön.

5. És emiatt íratott meg a mennyei táblákon: 'Átkozott az, aki álnok módon kezét emel felebarátjára, s mindazok, akik látják és hallják ezt, mondják, hogy 'úgy legyen'; és az ember, aki látja és hallja, de nem vallja ezt meg, legyen maga is átkozott.'

6. És ez okból kifolyólag, amikor megjelentünk az Úr, a mi Istenünk előtt, megjelentünk előtte minden elkövetett bűnt, ami a mennyben és a földön el lett követve, akár a világosságban, akár sötétségben, vagy bárhol is [történt az].

7. És Ádám és felesége gyászolták Ábelt négy évhétig, és az ötödik évhét negyedik évében megvidámodtak, és Ádám ismeré újra az ő feleségét, aki szült neki fiát, Ádám pedig nevezte a nevét Séthnek; mert így szólt: 'Isten támasztott új magot nekünk a földön Ábel helyett, mert Káin megölte őt.'

8. És a hatodik héten lánya született neki [kinek neve] Azura volt.

9. És Káin elvette az ő húgát, Awant feleségül, aki szülte neki Hánókhót a negyedik jubileum lezárultakor. És az ötödik jubileum első évhetének első évében házak épültek a földön, és Káin épített egy várost, és nevezte nevét az ő fia után Hánókhnak.

10. És Ádám ismerte Évát, a feleségét, és még kilenc fia született.

11. És az ötödik jubileum ötödik évhetében Séth elvette Azurát, az ő húgát feleségül, aki a hatodik évhét negyedik évében szülte neki Énóst.

12. Ő kezdte az Úr nevét hívni a földön.

13. És a hetedik jubileum harmadik hetében Énos feleségül vette lánytestvérét, Noámot, aki fiút szült neki az ötödik hét harmadik évében, és akit Kenan-nak nevezett el.

14. És a nyolcadik jubileum végén Kenán feleségül vette az ő lánytestvérét, Mualeleth-ot, és fiút szült neki a kilencedik jubileum első hetében, a hét harmadik évében, és Mahalalel-nak nevezte.

15. És Mahalalel feleségül vette Dinah-t a tizedik jubileum második (év)hetében, Barakiel lányát, az apja fítestvérének a lányát, és szült neki fiút a harmadik hét hatodik évében, és Járednek nevezte, mert az ő napjaiban szálltak le az Úr angyalai a földre, azok, akiket Vigyázóknak hívnak, akiknek az emberek gyermekeit kellett volna tanítani, és ítéletet és egyenességet gyakorolni a földön.

16. És Járed feleséget vett magának a tizenegyedik jubileumban, és annak neve Baraka volt, Rasujal lánya, az apja fítestvérének a lánya, a jubileum negyedik hetében, és szült neki fiút az ötödik (év)hétben, annak negyedik évében, és nevezték Énoknak.

17. És ő volt a földön született emberek közül az első, aki megtanulta az írást, a tudományt és a bölcsességet, és aki leírta az ég jeleit a hónapjaik rendje szerint egy könyvbe, hogy az emberek megismerhessék az évszakokat, hónapjaik rendje szerint.
18. Továbbá ő volt az első, aki leírta a tanúságot és bizonyosságot tett az emberek fiainak a föld nemzedékei között, és megismertette a jubileumok (év)heteit, és tudtukra adta az év napjait, és rendszerbe foglalta a hónapokat, és beszélt az évek Szombatjairól, ahogyan megalkottuk (azokat), melyekről ismerete volt.
19. És azokat, amik voltak és amik lesznek, látta egy álomlátomásban, (és) hogy mi fog történni az emberek fiaival nemzedékeken keresztül az ítélet napjáig; látott és megértett mindent, és leírta a bizonyosságot, és elhelyezte a földön az emberek összes fiai és nemzedékeik számára.
20. És feleséget vett a tizenkettedik jubileumban, annak hetedik (év)hetén, és az ő neve Edna volt, Danel lánya, az apja bátyjának a lánya, és szült neki fiát a hét hatodik évében, és a fiú neve Methuselah.
21. Továbbá ő volt az, aki az Isten angyalaival járt a hat jubileum éve alatt, és azok megmutattak neki minden dolgot a földön és a mennyekben, a nap uralmát, és mindent leírt.
22. És bizonyosságot tett az őrangyalok ellen, akik bűnbe estek az emberek lányaival; mert azok egyesülni kezdtek egymás között, hogy megfertőzzék magukat az emberek leányaival, és emiatt tett tanúságot mindannyiuk ellen Énok.
23. És el lett ragadva az emberek közül, és az Édenkertbe helyeztük őt, magasztosságban és tiszteletben, és lám, ott lejegyzí a világ kárhozatát és ítéletét, és az emberek fiainak gonoszságait.
24. És ennek következtében Isten árvizet hozott Éden földjére; ezért jelként volt (Énok) odaállítva, hogy tegyen tanúságot az emberek fiai ellen, és hogy számba vegye a generációk összes cselekedetét, egészen a kárhozatás napjáig.
25. És égő áldozatot vitt, szent tömjént és édes fűszereket, amik felszálltak az Úr előtt a szent Hegyen.
26. Mert az Úrnak négy helye van a földön, az Éden kertje és a Kelet Hegye, és ez az a hegy, amelyiken te állsz a mai napon, a Sínai Hegy, és a Sion Hegye, amely meg lesz szentelve az új teremtésben a föld megszenteléséért; ezen keresztül a föld is meg lesz szentelve minden bűnétől és tisztátalanságától a világ nemzedékei során.
27. És a tizennegyedik jubileumban Metuzsálem feleséget vett magának, Ednát, Azrial lányát, az apja testvérenek a lányát, a harmadik évhét első évében, és fiút nemzett, akit Lámechnek nevezett.
28. És a tizenötödik jubileum harmadik évében Lámech feleséget vett magának, akinek neve Betenos volt, Barakiel lánya, az apja testvérenek a lánya, és ebben az évhétben egy fia született tőle, és nevezte annak nevét Noénak, mondván: 'Ez vigasztal majd engem az én gondjaim és minden fáradtságom miatt, és a földért, amit az Úr megátkozott.'
29. És a tizenkilencedik jubileum lezárultakor, a hetedik (év)hétben a hét hatodik évében Ádám meghalt, és a fiai eltemették a teremtése földjében, és ő volt az első, akit eltemettek a földön.
30. És hetven év híján ezer esztendő volt; mert ezer év annyi, mint egy nap a mennyekben, és emiatt van megírva a tudás fájával kapcsolatban: "amely napon eszel róla, akkor meghalsz". Ezért nem töltötte be annak a napnak az éveit egészen, hanem meghalt, amíg tartott az a nap.
31. És ennek a jubileumnak lezárultakor Káin is meghalt őután abban az évben; mert a háza rádőlt és meghalt az ő házában közepette, és megöletett a ház köveitől; mert egy kővel ölte meg Ábelt, és a Kő által halt meg ő is igazságos ítéletben.

32. Ezért el lett rendelve a mennyei táblákon: 'Amely eszközzel egy ember megöli embertársát, azzal kell meghalnia; amilyen módon megsebesítette, olyan módon bánjanak vele is.'

33. És a huszonötödik jubileumban Noé feleséget vett magának, akinek neve Emzara volt, Rakéel lánya, az apja testvérének a lánya, az ötödik évhét első évében: és annak harmadik évében született Shem, az ötödikben született Hám, és a hatodik évhét első évében született Jáfeth.

5 1. És eljött az idő, hogy amikor az emberek fiai kezdtek sokasodni a földön és leányaik születtek, akkor az Úr angyalai látták – annak a jubileumnak egy bizonyos évében –, hogy azok szép kinézetűek voltak, és feleségeket vettek maguknak közülük a maguk választásai szerint, és gyermekeket nemzettek nekik, akik óriások voltak.

2. És elhatalmasodott a törvénytelenység a földön, minden test megrontotta a maga útját, az emberek, és a háziállatok, és a vadállatok, és a madarak, és minden, ami a földön jár, elhagyta az adott rendjét, s minden élő romlottá lett, és még egymást is enni kezdték, és igazságtalanság hatalmasodott el a földön, és az emberiség minden képzelete és minden cselekedete állandóan a gonoszság volt.

3. És az Isten letekintett a földre és íme, az romlottá vált, és minden test megrontotta a maga rendjét, és minden, ami a földön volt, gonoszságot cselekedett mindenben az Ő színe előtt.

4. És ezért azt mondta, hogy minden embert és minden testet elpusztít a föld színéről, amelyeket megteremtett.

5. De Noé kegyelemre talált az Úr színe előtt.

6. Az angyalok iránt pedig, akiket a földre küldött, hatalmas haragra gerjedt, és parancsot adott, hogy gyomlálják ki őket minden hatalmukból, és megkötöztette őket a föld mélységeiben, és íme, ott vannak megkötözve, és ekképpen elkülönítve.

7. És fiaik ellen is parancsolat jött az Úrtól, hogy kard által hulljanak el, és tűnjenek el az egek alól.

8. És ezt mondta: 'Szellemem nem fog mindig az emberen maradni; mert ők testiek, és napjaiknak száma száz és húsz esztendő lesz.'

9. És kardját küldte rájuk, hogy egyik a másikat elpusztítsa, amíg mindnyájan elhullanak kard által, hogy el legyenek pusztítva a föld színéről.

10. És látták ezt szüleik, azok, akik ezek után meg lettek kötözve a föld mélységeiben mindörökké, a nagy ítélet napjáig, amikor eljön az ítéletük ideje, s beteljesedik mindazokon, akik megrontották a maguk utait és cselekedeteit az Úr előtt.

11. És kiteszította mindannyiukat a maga posztjából, és egyetlenegy nem maradt, akit ne ítélte volna meg minden gonoszságáért.

12. És minden munkájának új és igazságos természetet adott, hogy ne bűnözzenek az egész természetüktől fogva soha többé, hanem mind mindenkor igaz lehessen.

13. És mindannyiuk ítélete elrendeltetett, amik meg vannak írva a mennyei táblákon az igazságosság szerint – és azok ítélete is velük együtt, akik letérnek majd az ösvényről, amelyek arra rendeltettek, hogy azokon járjanak; és ha letérnek arról, ítéletük megíratik minden teremtmény minden fajtája ellen.

14. És semmi nem létezik a mennyben vagy a földön, a világosságban vagy a sötétségben, a Seolban vagy a mélységben, vagy a legsötétebb helyeken, ami ne lenne megítélve; és minden ítéletük elrendeltetett, és le vannak írva és fel vannak róva, mindenre vonatkozóan.
15. A nagyokat nagyságuk szerint ítéli meg, és a kicsiket pedig csekélységük alapján, és mindegyiket a maguk utai szerint.
16. És Ő nem nézi senkinek a személyét, sem nem fogad el ajándékot, amikor azt mondja, hogy végrehajtja az ítéletet egyenként: (és) ha valaki odaadna mindent, ami csak a földön van, Ő nem nézne az ajándékokra, sem a személyére (senkinek), sem nem fogad el semmit kezeiből, mert Igazságos Bíró.
17. [És Izrael gyermekeiről le van írva és el van rendelve: Ha igazságosságban fordulnak felé, meg fogja bocsátani összes vétküket és elnézi minden bűnüket.
18. Meg lett írva és el lett rendelve, hogy kegyelmet mutat mindazok iránt, akik bűnbánatot tartanak minden bűnükért, egyszer minden évben.]
19. Azokat illetően pedig, akik megrontották utaikat és gondolkodásukat az özönvíz előtt, közülük egy ember személye sem volt elfogadva, egyedül csak Noé-é; mert személye által lettek fiai is elfogadva, akiket (Isten) megmentett az özönvíz vizeitől; mert (Noé) szíve igazságos volt minden útjában, ahogyan meg lett parancsolva neki, és nem tért el attól, ami el lett neki rendelve.
20. És azt mondta az Úr, hogy elpusztít mindent, ami a földön van, embert, barmot és vadállatokat, az ég szárnyasait, és amik csak mozogtak a földön.
21. És megparancsolta Noénak, hogy építsen magának egy bárkát, hogy megmenekülhessen az özönvíz vizeitől.
22. És Noé elkészítette a bárkát mindenben aszerint, ahogy Ő parancsolta neki, a huszonhetedik jubileumban, az ötödik évhét ötödik évében (az első hónap újjholdján).
23. És beszállt a hatodik évben, a második hónapban, a második hónap újjholdján, tizenhatodikáig; és ő és minden, amit odahoztunk neki, beléptek a bárkába, és az Úr bezárta azt kívülről a tizenhetedik estén.
24. És az Úr megnyitotta az ég hét özönvíz-kapuját, és a nagy mélység kútjainak száját, szám szerint hét száját.
25. És az özönvíz-kapuk elkezdtek vizet önteni az égből negyven napon és negyven éjen át, és a mélység kútjai is felbocsátottak vizeket, amíg az egész világ elárasztódott vízzel.
26. És a vizek megnövekedtek a földön: tizenöt singgel emelkedtek a vizek minden magas hegy fölé, és a bárka felemelkedett a föld fölé, és a vizek felszínén haladt.
27. És a víz öt hónapig uralkodott a föld felszínén – száz és ötven napig.
28. És a bárka úszott és megpihent a Lubar csúcsán, Ararát egyik hegyén.
29. És (újjholdkor) a negyedik hónapban a nagy mélység kútjai bezáródtak, és az ég özönvíz-kapui bezáródtak; és a hetedik hónap újjholdján a föld mélységeinek minden szája megnyílt, és a víz kezdett leereszkedni a mélységbe.
30. És a tizedik hónap újjholdján a hegyek csúcsai láthatóvá lettek, és az első hónap újjholdján láthatóvá vált a föld.

31. És az ötödik évhét hetedik évében a vizek eltűntek a föld színéről, és a második hónap tizenhetedik napján a föld száraz volt.

32. És huszonhetedikén kinyitotta a bárkát, és kiküldte a vadállatokat, a barmokat és madarakat és minden élő dolgot.

6 1. És a harmadik hónap újholdján kiment a bárkából, és oltárt épített azon a hegyen.

2. És jóvátétel(i áldozato)t készített a földért, és fogott egy gidát és jóvátételt készített annak vérével a föld minden bűnéért; mert minden, ami csak volt azon, el lett pusztítva, kivéve azokat, akik a bárkában voltak Noéval.

3. És a kövért az oltárra helyezte, és fogott egy ökröt, egy kecskét, egy bárányt, gidákat, sőt, egy vadgerlét, egy fiatal galambot, és égő-áldozatot készített az oltáron, és áldozatot öntött rá olajjal keverve, és borral meglocsolt és tömjénnel behintett mindent, és jó illat szállt fel, elfogadható az Úr előtt.

4. És az Úr megérezte a jó illatot, és szövetséget kötött övele, hogy ne legyen többé özönvíz a föld pusztítására; hogy a föld vetési időszakai és aratásai soha ne szűnjenek meg; hideg és meleg, nyár és tél, nappal és éjszaka ne változtassák meg rendjüket, se ne szüneteljenek örökké.

5. 'És téged megnövellek és megsokasítlak a földön, és számossá leszel rajta, és áldás leszel rajta. És tőled való félelmet és tőled való rettegést szítok mindenben, ami csak él a földön és a tengerben.

6. És íme, neked adok minden vadat, minden szárnyas dolgot, mindent, ami mozog a földön, a halakat a vizekben, és minden dolgot eledelül; ahogy a zöld füveket is neked adtam eledelül.

7. De a húst az étellel, a vérrel együtt meg ne edd; mert minden hús élete a vérben van, nehogy a ti életetek vére számon legyen kérve. Minden embertől és minden (vadtól) számon fogom kérni az embervérét.

8. Aki embervérét ontotta, annak ember által legyen vére ontva, mert Isten képére teremtette meg az embert.

9. És szaporodjatok, és sokasodjatok a földön.'

10. És Noé és az ő fiai megesküdtek, hogy nem esznek semmi vért semmilyen hússal együtt, és Noé örökre szóló szövetséget kötött az Úr Isten előtt a föld minden nemzedékére vonatkozóan, ebben a hónapban.

11. Ezért szólt (Isten) tehozzád, mondván, hogy köss szövetséget Izrael gyermekeivel ebben a hónapban, fenn a hegyen esküvéssel, és hogy hints rájuk vért a szövetség minden szava miatt, amit az Úr kötött velük örökre.

12. És ez a titeket illető bizonyosság azért van leírva, hogy folyamatosan megtartsátok, hogy ne egyetek egy napon se semmilyen vadnak, vagy madárnak, vagy baromnak véréből, amíg csak áll a föld, és az az ember, aki eszik a vadnak, vagy baromnak, vagy madárnak véréből a föld napjai idején, leszármazottaival együtt legyen kiirtva a földről.

13. És parancsold meg Izrael fiainak, hogy ne egyenek vért, hogy nevük és magjuk az Úr, a mi Istenünk előtt legyen állandóan.

14. És e törvény napjainak nincsen vége, mivel örökkévaló. Tartsák meg nemzedékeiken keresztül, hogy az oltár előtt folyamatosan könyörögve vérrel (vér által) járjanak közben a te nevedben; minden nap, reggel és este keressenek megbocsátást örökké az Úr előtt a te nevedben, hogy megtartsák és ki ne irtassanak.

15. Továbbá adott Noénak és fiainak egy jelet, hogy nem lesz újra vízözön a földön.

16. Örökkévaló szövetség jeleként ívét a felhőbe helyezte, hogy nem árasztja el újra a földet és nem pusztítja el, amíg tartanak a föld napjai.

17. Ez okból kifolyólag elrendeltetett és felíratott a mennyei táblákon, hogy meg kell ünnepelniük a hetek ünnepét ebben a hónapban évente, hogy megújítsák a szövetséget.

18. És ez az egész ünnep meg volt tartva a mennyben a teremtés napjaitól Noé napjáig, huszonhat jubileum és öt (év)hét idejéig: Noé és fiai megtartották hét jubileumon és egy évhéten keresztül, míg Noé meg nem halt, és Noé halálának napjától a fiai beszüntették (az ünneplést) egészen Ábrahám idejéig, és vért ettek.

19. De Ábrahám megtartotta azt, Izsák, Jákób és a fiaik is megtartották egészen napjaidig, és napjaidban Izrael fiai elfelejtették, amíg te meg nem tartottad újra ezen hegyen.

20. És parancsold meg Izrael fiainak, hogy tartsák meg ezt az ünnepet minden nemzedékeikben, parancsolatként legyen ez nekik: Tartsák meg az ünnepet az év egy bizonyos napján, ebben a hónapban.

21. Mert ez a hetek ünnepe, és az első zsengek ünnepe egyben: ez az ünnep kétjelentésű és páros természetű: annak megfelelően ünnepeld, ami meg van írva és kőbe vésve felőle!

22. Mert az első törvény könyvében leírtam, abban, amelyiket neked írtam, hogy saját évszakában kell megünnepelnetek azt, az év egy napján, és elmagyaráztam neked az áldozatait, hogy Izrael fiainak emlékeznie és ünnepelnie kell összes nemzedékein át, ebben a hónapban, egy napon minden évben.

23. És az első hónap újholdján, és a negyedik hónap újholdján és a hetedik hónap újholdján és a tizedik hónap újholdján vannak az emlékezés napjai, az évszakok napjai az év négy szakaszának (kezdetén). Ezek örök tanúbizonyisággként vannak megírva és elrendelve.

24. És Noé ünnepekként rendelte el ezeket magának és a nemzedékeinek örökké, melyek ez által neki állítanak emléket.

25. Az első hónap újholdján rendeltetett el, hogy készítsen magának egy bárkát, és azon (a napon) a föld megszáradt, és kinyitotta a bárka ajtaját és meglátta a földet. És a negyedik hónap újholdjának idején a mélység szájának szakadékai zárva voltak.

26. És a hetedik hónap újholdján a föld szakadékának összes szája kinyílt, és a vizek elkezdtek lefolyni azokba.

27. És a tizedik hónap újholdján a hegyek csúcsai láthatóvá váltak és Noé örvendezett.

28. És ez oknál fogva rendelte el ezeket (a napokat) ünnepként magának, emlékeztetőül örökre, és ezért vannak elrendelve.

29. És el lettek helyezve (felíratottak) a mennyei táblákon, mindegyik (évszak) tizenhárom hétből állt; az egyiktől a másikig emlékeztetőül, elsőtől a másodikig, másodiktól a harmadikig, harmadiktól a negyedikig.

30. A parancsolatok teljes ideje ötven és kettő hetet tesz ki, és ezek alkotnak egy teljes évet. Ez pedig felíratott és elrendeltetett a mennyei táblákon.

31. És nem lehet mellőzve (ez a parancsolat) egyetlen évre sem, vagyis évről évre.

32. És parancsold meg Izrael fiainak, hogy tartsák az évet ezen számítás szerint – háromszázhatvannégy naposnak, és (ez) tegyen ki egy teljes évet, és ne térítsék el az időket a (parancsolat) napjaitól és ünnepeitől; mert minden e bizonyosság szerint fog megtörténni bennük, és nem marad ki egyetlen nap sem, és az ünnepek sem térnek el attól.

33. De hogyha mégis mellőzik és nem tartják meg azokat parancsának megfelelően, akkor összezavarodnak az összes évszakaik, és az évek eltávolodnak ettől (a rendtől), [és összezavarják az évszakokat és az évek kimozdulnak helyükről] és szem elől tévesztik a rendeltetésüket.
34. És Izrael összes fiai el fogják felejteni és nem találják az évek menetrendjét, és elfelejtik az újhaldakat, az évszakokat, a szombatokat, és az évek minden rendszerét illetően hibáznak majd.
35. Mert tudom, és mostantól fogva kijelentem neked, és ez nem a saját elgondolásom; mert írva van az előttem levő könyvben, és a mennyei táblákon el van rendelve a napok beosztása, nehogy elfelejtsék a szövetség ünnepeit
36. és idegen népek (pogányok) ünnepei szerint járnak eltévelyedésük és tudatlanságuk következtében. Mivel kétségtelenül lesznek olyanok, akik megfigyelik majd a hold járását – hogy (az) hogyan befolyásolja az évszakokat és hogy évről évre mindig tíz nappal hamarabb érkezik.
37. Ennekokáért elkövetkeznek rájuk azok az évek, amikor megzavarják (a rendet), és egy gyalázatos napot jelölnek ki a bizonyág napjául, és egy tisztátalan napot tesznek meg ünnepnapnak, és összekeverik a napokat, a szentet a közönséggel, és a tisztátalant a szenttel; mivel tévedésben lesznek a hónapokkal, a szombatokkal, az ünnepekkel és a jubileumokkal kapcsolatban.
38. Ezért parancsolatot szólok és bizonyágot teszek neked, hogy te is tanúskodhass öelöttük; mert halálod után a te gyermekeid összezavarják (azokat), és így az év nem csak 364 napos lesz, ezért tévedni fognak az újhaldakat, az évszakokat, a szombatokat és az ünnepeket illetően, és mindenféle vért mindenféle hússal együtt megesznek majd.
- 7 1. És ennek a jubileumnak a hetedik (év)hetének első évében Noé szőlőt ültetett a hegyen, ahol a bárka megfeneklett, amit Lubarnak hívnak, az Ararát hegyeinek egyikén, és (az) meghozta gyümölcsét a negyedik évben, és őrizte annak gyümölcsét, az év hetedik hónapjában pedig leszüretelte.
2. És bort készített abból, amit edényekbe rakott és eltett az ötödik évig, az első hónap újhaldnapján, az első napon.
3. És vidáman ünnepet tartott ezen a ünnepnapon, és égőáldozatot készített az Úrnak, egy fiatal ökröt, és egy kost, és hét bárányt, amelyek mindegyike egy esztendő volt, és egy fiatal kecskét, engesztelésként maga és fiai számára.
4. És először a gidát készítette elő, és rakott annak véréből az általa készített oltáron levő hússra, és minden kövérséget elhelyezett az oltáron, ahol égőáldozatot készített, ökröt, kost, bárányt, és az ő húsukat mind felfektette az oltárra.
5. És elhelyezte arra minden felajánlásukat olajjal keverve, ezután bort locsolt a tűzre, amit előzőleg az oltáron csinált, és tömjént rakott az oltárra, és édes illat emelkedett fel, elfogadható az Úr, az ő Istene előtt.
6. És örvendezett és itták ezt a bort gyermekeivel örömmel.
7. És este volt, és elment sátrába, részegen lefeküdt és aludt, és fedetlen volt az ő sátrában, ahogy aludt.
8. És Khám látta Noét, apját meztelenül, majd kiment és elmondta két testvérének odakint.
9. És Shem vette öltözetét és felkelt, ő és Jáfeth, és az öltözetet vállukra helyezték, és hátrafelé mentek és eltakarták atyjuk szégyenét, és arcuk hátrafelé volt.

10. És Noé felébredt alvásából és tudott mindent, amit legifjabb fia tett vele, és megátkozta fiát és mondta: 'Legyen átkozott Kánaán; leigázott szolgája legyen testvéreinek.'
11. És megáldotta Shemet, és mondta: 'Áldott az Úr, Shemnek Istene, és Kánaán legyen az ő szolgája.
12. Isten meg fogja növelni Jáfetet, és Isten Shem lakhelyeiben fog lakozni, és Kánaán szolgája lesz neki.'
13. És Khám tudta, hogy az apja megátkozta a legifjabb fiát, és neheztelt, hogy megátkozta a fiát, és elvált apjától, ő és az ő fiai vele, Khús, Miczráim, Pút és Kánaán.
14. És épített egy várost magának, és nevezte azt felesége után Ne'elatama'uk-nak.
15. És Jáfeth látta ezt, és irigy lett testvére, és ő is épített magának egy várost, és nevezte azt felesége után Adataneses-nek.
16. És Shem atyjával, Noéval lakott, és várost épített közel atyjához a hegyekben, és ő is felesége neve után, Sedeqetelebab nevéen nevezte azt el.
17. És íme, ez a három város fekszik a Lubar hegy közelében; Sedeqetelebab a hegy keleti oldalán; és Na'eltama'uk délen; Adatan'eses pedig nyugati irányban.
18. És ezek Shem fiai: Élám, Assur, Arpaksád - ez (a fia) két évvel az özönvíz után született -, Lud és Arám.
19. Jáfetnek a fiai: Gómer, Magóg, Madai, Jáván, Tubál, Mések és Tíras: ezek voltak Noé fiai.
20. És a huszonnyolcadik jubileumban Noé felírta a fiai fiainak a rendelkezéseket és parancsolatokat, és minden ítéletet, amit megismert, és intette fiait, hogy tartsák meg az igazságosságot, fedjék be a testük szégyenét, áldják a Teremtőjüket, tiszteljék atyjukat és anyjukat, szeressék felebarátjaikat, őrizzék meg lelküket a paráznságtól, a tisztátalanságtól és minden bűntől.
21. Mert emiatt a három dolog miatt jött az özönvíz a földre, nevezetesen a fajtalankodás miatt, amiben a Vigyázók elrendelt törvényük ellen cselekedtek, amikor az emberek lányai után mentek paráználkodva, és feleségeket vettek ki-ki, amint választott magának: és általuk kezdődött minden tisztátalanság.
22. És fiaikat szültek, a Nefilimet, és azok mind különböztek egymástól, és felették egymást: az óriások ölték a Nefilt, és a Nefil ölte az Eljót, és az Eljó az embereket, és egyik ember a másikat.
23. És mind odaadta magát a gonoszság munkájára, hogy sok vért ontson, és a föld bűnnel telt meg.
24. Majd ezek után vétkeztek a vadállatok, a madarak és minden mozgó ellen a földön: és a sok vér betöltötte a földet, és az ember minden gondolata, képzelete és vágya folyton csak gonosz volt.
25. És az Úr eltörölt mindent a föld színéről; cselekedeteik gonoszága miatt, és elpusztított mindent, amiatt a vér miatt, amit kiontottak a földön.
26. 'És mi maradtunk meg, én és ti, fiaim, és minden, ami velünk együtt lépett be a bárkába, és íme látom a ti dolgaitokat előttem, hogy nem jártok igazságosságban: hogy a pusztítás útján kezdtetek járni, és elpártoltok egymástól, és irigykedtek egymásra, és (emiatt van) hogy nem vagytok összhangban, fiaim, egyikőtök sem fitestvérevel.
27. Mert látom, és íme, a démonok elkezdtek csábítgatni titeket és a gyermekeiteket, és én most félek miattatok, hogy halálom után embervért ontotok majd a földön, és hogy ti is el lesztek törölve a föld színéről.
28. Mert aki ember vérét ontja, és aki bármely hús vérét eszi, mind pusztuljon el a földről.

29. És ne maradjon meg senki ember, aki vért evett, vagy ember vérént ontotta a földön, és ne maradjon életben semmi magja és leszármazottja az ég alatt; hanem a Seolba menjenek, és a kárhoztatás helyére szálljanak alá, és a mélység sötétjébe kerüljenek mind, erőszakos halál által.
30. Ne láttassék rajtatok semmi vér mindabból a vérből, mely minden napjaitokban (kiontatik), amikor megöltök bármely vadat, vagy barmot, vagy bármit, ami a földön repked, és tegyetek jól lelketeknek azáltal, hogy befeditek azt, ami ki lett ontva a föld színére.
31. És ne legyetek a vérrel evőhöz hasonlóak, hanem őrizzétek meg magatokat, hogy senki ne egyen vért előttetek: fedjétek be a vért, mert így lett megparancsolva nekem, hogy tanúságot tegyetek erről nektek és gyermekeiteknek, minden testtel együtt.
32. És ne tőrjétek el, hogy a lelket a hússal együtt megegyék, azért, hogy a véretek, ami a ti életetek, nehogy valamely test kezétől legyen majd számonkérve, amely kiontja (azt) a földre.
33. Mert a föld tisztátalan lesz a vértől, amit kiontottak rá; mert minden nemzedék idején (csak) annak véréntől fog megtisztulni, aki vért ontott.
34. És most, gyermekeim, figyeljétek: munkáljatok ítéletet és igazságosságot, hogy igazságosságban telepedhessetek le az egész föld színén, és dicsőségetek felemelkedhessen Istenem elé, aki megmentett engem az özönvíz vizeitől.
35. És íme, elmentek és építetek majd magatoknak városokat, és ültettek bennük mindenfajta növényt, ami a földön van, és azonfelül minden gyümölcstermő fát.
36. Az élelemnek való dolgok termése három évig nem lesz betakarítva: és a negyedik évben a termés szentnek lesz nyilvánítva [és felajánlják majd az első zsenget], elfogadhatónak a Magasságos Isten előtt, aki teremtette a mennyet és a földet és minden dolgot. Legyen bőséggel felajánlva a bor és az olaj elsője, mint első zsengek az Úrnak oltárán, aki fogadja azt, és ami marad, egyék azt az Úr házának szolgálói az oltár előtt, amelyen felajánlották (azt).
37. És az ötödik évben cselekedjétek az elengedést, engedjétek el igazságosságban és becsületességben, és legyetek igazak, és akkor minden, amit ültettek, gyarapodni fog.
38. Mert ekként tett Énok, amikor ezt parancsolta Metuzsálemnak, fiának a te atyád atyjának, és Metuzsálem fiának Lámeknek, és Lámek átadta nekem a parancsolatokat, amelyeket atyja adott meg neki.
39. És én is parancsolatot adok nektek, fiaim, miként Énok parancsolt fiának az első jubileumokban: amíg élt, hetedikként generációjában, parancsolatot adott és bizonyosságot tett fiának és fia fiainak egészen felvétele napjáig.
- 8 1. És a huszonkilencedik jubileum idején, annak kezdetén, az első évhétben, Arpaksád feleséget vett maga mellé, akinek neve Raszú'ēja volt, Szúszánnak, Elám fiának a lánya, és fiút szült neki ennek az évhétnek a harmadik évében, akit Káinam-nak nevezett el.
2. És a fiú felnövekedett, és apja megtanította az írásra, és ez elindult, hogy keressen magának egy olyan területet, ahol várost alapíthat magának.
3. És egy írást talált, amelyet még a régiek véstek köbe, és elolvasta a leírottakat, és lemásolta magának, amivel vétket követett el; mert abban a Vigyázók tanításai voltak, arról, hogy miként figyelték a nap, a hold és a csillagok állásait, hogy azok jeleiből jósoljanak.

4. És leírta ezeket, de nem árult el semmit mindebből, mert félt Noénak erről beszélni, nehogy az haragra gerjedjen rá miatta.
5. És a harmincadik jubileumban, a második hétben, annak első évében feleséget vett magához, akinek neve Melka volt, Jáfet fiának, Madai-nak lányát, és a negyedik évben fia született, akit Szelának nevezett el, mert így szólt: „Valóban küldött vagyok.”
6. És Szelah felnőtt, és feleséget vett magához, kinek neve Mu'ak volt, Keszednek, apja fivérének lányát, a harmincadik jubileumban, az ötödik hetében, az első évben.
7. És [Mu'ak] fiút szült neki az ötödik évben, akit Hébernek nevezett el: és az is feleséget vett magához, és feleségének neve Azurad volt, Nebrodnak lánya, a harminckettedik jubileumban, a hetedik héten, a harmadik évben.
8. És a hatodik évben [Azurad] fiút szült neki, és nevezte annak nevét Peleg-nek, mert azokban a napokban, amikor született, kezdték Noé fiai felosztani a földet maguk között: ennek okáért nevezte Peleg-nek.
9. És miután felosztották maguk között titokban, elmondták Noénak:
10. És eljött az ideje a harmincharmadik jubileum elején, hogy három részre osztották fel a földet maguk között, külön Shemnek, Khámnak és Jáfetnek, örökségeik szerint, az első év első hetében, amikor egy közülünk el lett küldve hozzájuk, hogy velük legyen.
11. És előhívta fiait, akik eljöttek hozzá, ők és gyermekeik, és sorsot vetve osztotta fel közöttük a földet, ami szerint vette fel három fia az osztályrészét, és kezüket kinyújtva magukhoz vették Noé öléből az írásokat.
12. És az írás szerint Shemnek a föld középső része jutott örökrészüln, amelyet elfoglalhatott maga és gyermekei számára az örökkévalóság nemzedékein át, a Ráfa hegység középrészétől, a Tina folyó vizeinek öblétől (kezdődően), és része ennek a folyónak a mentén folytatódik nyugat felé, és addig nyújtózik, míg a folyó eléri a nagy mélység vizeit, amelyből ez a folyó tovább folyik és a Me'at tengerbe önti vizeit, és a nagy tengerbe folyik. És minden, ami észak felé van, Jáfeté, és minden, ami dél felé esik, az Shemhez tartozik.
13. És kiterjedt egész Karaszó-ig: ez a keble a dél felé néző földnyelvnek.
14. És része a nagy tenger mentén húzódik, és kiterjed egyenes vonalban, amíg eléri a nyelv nyugati végét, ami dél felé néz: mert ezt a tengert az Egyiptomi Tenger nyelvének nevezik.
15. És innen déli irányba fordul a nagy tenger szája felé annak partjain, és elterül 'Afrától nyugatig, és elterül amíg eléri a Gihon folyó vizeit, és a Gihon vizeinek déli részéig, e folyónak partjáiig.
16. És elterül kelet felé, amíg eléri az Éden Kertjét, onnantól dél felé, és Éden egész földjétől és az egész keletről fordul keletre és folytatódik, amíg eléri a Ráfa hegy keleti részét, és leereszkedik a Tina folyó szájának partjához.
17. Ez a rész a sorsvetés által Shemnek és fiainak jutott, hogy birtokolják azt mindörökké nemzedékeiken át.
18. És Noét öröm töltötte el, amiért ez a terület Shemnek és fiainak részeként jutott, és emlékezett mindenre, amiket saját szájával prófétált meg, amikor azt mondta: ‘Áldott legyen Shemnek Úr Istene. És lakozzék az Úr Shem lakhelyein!’
19. És tudta, hogy az Éden Kertje a Szentek Szentje, és az Úr lakóhelye, és a Sínai Hegy a sivatag központja, és a Sion hegye a föld köldökének közepe: ez a három szent helynek lett teremtve egymással szemben.
20. És áldotta az istenek Istenét, aki szavát a szájába helyezte, és [áldotta] az Urat mindörökké.

21. És tudta, hogy Shem részeként jutott az áldott föld és az áldás, és fiainak minden nemzedéken át örökké - az egész Éden földje és az egész Vörös-tenger földje, és az egész föld Indiától keletre, és a Vörös-tenger melletti hegyek, és Báshán egész földje, és Libanon földje, és Kafur szigetei, és Szanír és Almaná összes hegyei, és Asshúr hegyei északon, és Elám, Asshúr és Babel földje, Szúzán, Madai és az Ararát hegyei, és a tenger mögötti területek, amelyek Asshúr hegyei mögött fekszenek észak felé, áldott és bőséges területű föld, és minden, ami azokon terem, az igen jó.

22. És Khám számára jött ki a második rész, a Gihonon túl dél felé a Kert jobb oldalánál, és elterül dél felé és kiterjed a tűznek minden hegyeihez, és terjed tovább nyugatra 'Atel tengeréhez, és terjed tovább nyugatra, amíg eléri Ma'uk tengerét, amelybe minden leereszkedik, ami nincs elpusztítva.

23. És megy tovább észak irányába Gadir határáig, és megy tovább a tenger vizeinek partjáiig, a nagy tenger vizeihez, amíg a Gihon folyó közelébe ér, és végig tart a Gihon folyó mentén, amíg eléri az Éden Kertjének jobb oldalát.

24. És ez az a föld, ami Khámnak jutott részül, amit el kellett foglalnia saját maga és fiai számára örökre szólon a nemzedékeiken át.

25. És Jáfetnek jutott a harmadik rész a Tina folyón túl, a (folyó) vizeinek kiáramlásától északra, és kiterjed északkeletre Góg egész tartományáig, és minden onnantól keletre fekvő országig.

26. És terjed északi irányban, és tart tovább Qelt hegyeiig észak felé, és a Ma'uk tengerének irányába, és megy tovább Gadir keleti részéig egészen a tenger vizeinek területéig

27. És kiterjed, amíg eléri Fara nyugati részét és visszatér Aferag irányába, és eltart kelet felé Me'at tengerének vizeiig.

28. És kiterjed a Tina folyó területéhez északkeleti irányban, amíg eléri a vizek határát a Rafa hegy irányában, és körbefordul északi irányba.

29. Ez az a föld, ami jutott Jáfetnek és fiainak örökségül, hogy birtokolja magának és fiainak, nemzedékeiken át örökké; öt nagy sziget és egy nagy földrész északon.

30. De annak földje hideg, míg Khám földje forró, és Shem földje pedig változóan forró és hideg.

9 1. És Khám felosztotta fiai között, és az első rész Khúsnak jutott, (mely) keleti irányban van, és a tőle nyugatra eső Miczáimnak, és a tőle nyugatra eső Pútnak, és őtőle nyugatra [onnantól nyugatra] a tengeren Kánaánnak.

2. És Shem szintén felosztotta fiai között, és az első rész Élámnak és fiainak jutott, a Tigris folyótól keletre, amíg (az) elér keletre, India egész földje, és a Vörös-tenger partjai, és Dedán vizei, és Mebri és Ela minden hegyei, és Susan minden földje és minden, ami Pharnak oldalán van a Vörös-tengerig és a Tina folyóig.

3. Assúrnak jutott a második rész, Assúr és Ninive és Shinar minden földje egészen India határáig, és felemelkedik és körülveszi a folyót.

4. És Arpaksadnak jutott a harmadik rész, a káldok területének minden földje az Eufrátesztől keletre, a Vörös-tengerrel határolva, és a sivatag minden vizei az Egyiptomra néző tengernyúlvány közelében, Libanon és Sanir és 'Amana minden földje az Eufrátesz határáig.

5. És Arámnak jutott a negyedik rész, Mezopotámia minden földje a Tigris és az Eufrátesz között, a káldoktól északra, Assúr hegyeinek határáig és 'Arara földje.

6. És Lúdnak jutott az ötödik rész, Asshúr hegyei és minden, ami azokhoz tartozik, amíg eléri a Nagy Tengert, és amíg eléri Assúrnak, testvére (részének) keleti végeit.

7. És Jáfet szintén szétosztotta örökségének földjét a fiai között.

8. És az első rész Gómernek jutott, a Tina folyó északi oldalától keletre; és északon jutott Magógnak észak minden belső része, amíg eléri Me'at tengerét.

9. És Madainak jutott részül, amit birtokol, két testvérétől nyugatra a szigetekig, és a szigetek partjaiig.

10. És Jávánnak jutott a negyedik rész, minden sziget és a szigetek, amik Lúd határának irányában vannak.

11. És Tubálnak jutott az ötödik rész a földnyelv közepében, ami a Lúd része határának irányában húzódik, a második földnyelvig, a második földnyelven túli területen át a harmadik földnyelvig.

12. És Meseknek jutott a hatodik terület, a harmadik földnyelven túl minden terület, amíg eléri Gadir keleti oldalát.

13. És Tírásznak jutott a hetedik rész, négy nagy sziget a tenger közepén, ami elér Khám részéig [és Kamaturi szigetei] jutottak Arpaksad fiainak sorsrészül örökségeként.]

14. És így Noé fiai, Noé, apjuk jelenlétében részt adtak fiaiknak, és Noé eskü által egybekötötte mindnyájukat, megátkozva egy átokkal mindazokat, akik megpróbálják megszerezni azt a részt, amelyik nem nekik jutott sorsrészül.

15. És mind azt mondták: "Úgy legyen, Úgy legyen!" magukra és fiaikra nemzedékeken keresztül az ítélet napjáig, amelyen az Úr Isten megítéli majd őket karddal és tőzzel az összes tévelygésüknek tisztátalan gonoszságáért, amely által betöltötték a földet vétkekkel, tisztátalansággal, paráznasággal és bűnnel.

10 1. És ennek a jubileumnak a harmadik (év)hetében kezdték a tisztátalan szellemek félrevezetni Noé fiainak gyermekeit, hogy bűnbe vigyék és pusztítsák őket.

2. És Noé fiai apjukhoz, Noéhoz mentek, és beszámoltak neki a démonokról, amelyek félrevezették és elvakították és pusztították fiainak fiait.

3. És imádkozott Ura és Istene előtt, ekképpen:

'Minden szellem és test Istene, aki könyörülettel voltál irántam,

és megmentettél engem és fiaimat az özönvíz vizeitől,

és nem hagytad, hogy elpusztuljak, ahogyan azt tetted a kárhozat gyermekeivel;

mert kegyelmed nagy volt irántam,

és könyörületed nagy volt lelkem iránt;

legyen hát kegyelmed a fiaimon,

és ne uralkodjanak felettük gonosz szellemek,

nehogy elpusztítsák őket a föld színéről.

4. Hanem áldj meg engem és fiaimat, hogy növekedjünk, sokasodjunk és betölthessük a földet.

5. És Te tudod, hogy a Te Vigyázóid, ezen szellemek atyái mit tettek az én napjaimban: és ami ezeket a szellemeket illeti, amik most élnek: Óh Istenem, börtönözd be és tartsd őket elzárva a kárhoztatás helyén, és ne engedd, hogy romlást okozzanak szolgád fiain; mert ezek megátalkodottan ellenségesek és pusztításra rendeltettek.

6. És ne uralkodjanak az élők szellemei fölött; mert egyedül a Te uralhatod őket.

7. És ne legyen erejük az igazságosak fiai fölött, mostantól mindörökké!’
8. És az Úr Isten ránk bízta, hogy kössük meg mindannyiukat. És a szellemek feje, a Masztéma [Ellenség] megjelent és így szólt: ‘Úr, Teremtő, hagyd, hogy mellettem maradjanak némelyek, és hadd hallgassanak szavamra, és tegyék mindazt, amit mondok nekik, mert ha nem maradnak mellettem valamennyien, akkor nem leszek képes az akaratom erejét véghezvinni az emberek fiain; mert ezek a megrontásra valók és ítéletem szerint tévesztenek meg, mert nagy az emberek fiainak gonoszsága.’
9. És Ő ezt mondta: ‘Hadd maradjon tizedrészük ömellette, és kilenced részüket vessétek alá az ítélet helyére.’
10. És egyikünknek megparancsolta, hogy Noénak tanítsuk meg mind a gyógyító szereket; mert tudta, hogy nem fognak egyenes úton járni, sem epekedni az igazságért.
11. És szavának megfelelően cselekedtünk: a veszélyes gonoszakat egybekötöttük a kárhoztatás helyén, és tizedrészüket meghagytuk, hogy Sátán alárendeltjei legyenek a földön.
12. Továbbá elmagyaráztuk (démonok) betegségeiknek és csábításaiknak (varázslásaiknak) összes gyógyszerét Noénak, hogy hogyan tudja azokat meggyógyítani a föld (gyógy)növényeivel.
13. És Noé mindent leírt egy könyvbe az összes orvossággal kapcsolatban, ahogy utasítottuk. Így a gonosz szellemek meg lettek gátolva Noé fiainak bántalmazásában.
14. És Shem-nek, a legidősebb fiának adta mindazt, amit leírt; mert leginkább őt szerette, minden fiai közül.
15. És Noé (elaludt) megtért atyáihoz, és eltemették Ararát földjén a Lubar hegyén.
16. (Noé) kilencszázötven évet élt, tizenkilenc jubileumot és két (év)hetet és öt évet.
17. És (Noé) földi életében különb volt az emberek minden fiainál, kivéve Énokot, aki tökéletes volt az igazságosságban. Mert Énok tisztsége bizonyosságul lett elrendelve a világ nemzedékei számára, hogy elbeszélje a nemzedékek összes cselekedeteit az eljövendő nemzedékeknek, egészen az ítélet napjáig.
18. A harmincharmadik jubileumban, a második (év)hét első évében Péleg feleséget vett magának, Lomna-t, Sina'ar lányát, aki fiút szült neki ennek az (év)hétnek a negyedik évében, és Reu-nak nevezték; mert ezt mondta: "Íme az emberek fiai gonoszak lettek a bűnös szándék által, hogy várost és tornyot építsenek maguknak Shinar földjén.
19. Mivel kivándoroltak az Ararát földjéről kelet felé Sineár földjére; és az ő (Peleg) idejében várost és tornyot építettek, mondván: "Gyertek, hágjunk fel általa az égbe!"
20. És elkezdték építeni és a negyedik (év)héten téglákat égettek ki, és a téglakő gyanánt szolgált, és az agyag, amellyel összeillesztették azokat, aszfaltból volt, mely a tengerből, és Sineár földjének vízforrásaiból származott.
21. És megépítették: negyvenhárom évig építették azt; a szélessége kétszázhárom téglakő volt, és (egy téglakő) magassága egynek harmada volt; a magassága elérte az 5433 könyök és 2 tenyér magasságot, és (egy fal nagysága) tizenhárom stadion (és a másiktól harminc stadion) volt.
22. És az Úr, a mi Istenünk mondá nekünk: Íme, ők egy nép, és (ezt a dolgot) kezdik cselekedni, és most semmi sem elérhető számukra. Menjünk le, és zavarjuk össze nyelvüket, hogy ne értsék egymás beszédét, és szétszóródjanak városokba és nemzetekké, és többé nem lesznek egy akaraton egészen az ítélet napjáig.

23. És az Úr leszállt, és mi leszálltunk vele megnézni a várost és a tornyot, amit az emberek gyermekei építettek.

24. És összezavarta a nyelvüket, és többé nem értették egymás beszédét, és megszűntek akkor építeni a várost és a tornyot.

25. Ennek okáért Shinar egész földjét Bábelnek nevezik, mert az Úr ott zavarta össze az emberek fiainak nyelvét, és onnét szóródtak szét városaikba, mindenki nyelve és nemzetsége szerint.

26. És az Úr hatalmas szelet bocsátott a toronyra és azt a ledöntötte a földre, és íme az (a föld) Assúr és Babilon között volt Shinar földjén, és nevezték a nevét 'Megdöntésnek'.

27. A harmincnegyedik jubileumban, a negyedik évhét első évének kezdetén lettek szétszórva Shinar földjéről.

28. És Khám és fiai mentek elfoglalandó földjükre, amit részül kaptak a déli vidéken.

29. És Kánaán látta Libanon földjét az egyiptomi folyóig, hogy az igen jó volt, és nem ment maga örökségének földjére nyugat felé (amely) a tengernél van, hanem letelepedett Libanon földjén, keletre és nyugatra a Jordán határától és a tenger határától.

30. És Khám, apja, Khús, Miczráim, és a testvérei szóltak neki: 'Olyan földön telepedtél le, ami nem tiéd, és ami nem jutott jussként nekünk: ne cselekedj így, mert ha így cselekszel, te és a te gyermekeid el fogtok bukni azon a földön, és átkozottak lesztek a lázadás miatt; mert lázadás által telepedtél le, és lázadás által fognak elbukni gyermekeid, és örökre ki leszel gyomlálva.

31. Ne költözz Shem részeként jutott lakhelyre; mert az Shemnek és utódainak sorsául jutott.

32. Átkozott vagy, és átkozott legyél Noé minden fia előtt, az átokkal, amihez kötöttük magunkat esküvel a szent Bíró jelenlétében, és Noé, atyánk jelenlétében.'

33. De nem hallgatott rájuk, és lakozott Libanon földjén Hamathtól Egyiptom bejáratáig, ő és fiai mind a mai napig.

34. És ennek okáért annak a földnek neve Kánaán.

35. És Jáfet és fiai a tenger irányába mentek és letelepedtek részükön, és Madai látta a tenger földjét és nem tetszett neki, és könyörgött egy (részért) Khámtól, Assúrtól és Arpaksadtól, felesége testvérétől, és Média földjén lakozott, feleségének testvéréhez közel mind a mai napig.

36. És nevezte lakóhelyét, és fiainak lakóhelyét Médiának, apjuk, Madai neve után.

11 1. És a harmincötödik jubileum harmadik hetében, az első évben, Reu feleséget vett magához, akinek neve Ora volt, Úrnak, Keszed fiának lánya, aki fiút szült neki, és akit Szerugh-nak nevezett, ennek a jubileumnak első hetének hetedik évében.

2. És Noé fiai háborúzni kezdtek egymással, egymást foglyul ejtették és lemészárolták, és embervért ontottak a földön, és vért ettek, és erős városokat építettek, falakat, tornyokat, és egyesek (kezdtek) felmagasztalni magukat a nemzet fölé, és királyságokat alapítottak, és háborúba mentek, ember ember ellen és nemzet nemzet ellen, és város város ellen, és mindannyian (kezdtek) gonoszt cselekedni, és fegyvereket szereztek, és az ő fiaikat háborúzásra tanították, és kezdtek elfoglalni városokat, és eladni férfi és asszony rabszolgákat.

3. És Úr, Keszed fia építette fel a káldok Ara-ját [Úr-ját], amit saját maga nevééről és apja nevééről nevezett el.
4. És készítettek maguknak öntött képeket, és imádták a bálványt, az öntött képet, amelyet készítettek maguknak, és elkezdtek faragott képeket készíteni, tisztátalan bálványképet, és ennek a bűnnek és tisztátalanságnak az elkövetésére a gonosz szellemek segítettek és csábították őket.
5. És Masztéma fejedelem azon munkálkodott, hogy mindezt véghezvigye, és kiküldött más szellemeket, amelyek neki engedelmeskedtek, hogy mindenféle gonoszságot, bűnt és vétket tegyenek, hogy megrontsanak, pusztítsanak és töltsék be a földet vérrel.
6. Emiatt hívta (Reu) Seroh nevét Szerugh-nak, mert (akkoriban) mindenki bűnre és mindenféle gonoszságra adta magát.
7. És a fiú felnőtt és a káldok Úrjában lakott, közel a felesége anyjának apjához, és imádta a bálványokat, és feleséget vett magához a harminchatodik jubileum ötödik évhetének első évében, s felesége neve Melka volt, Kaber-nek, atyja fivérének lánya.
8. És ő szülte neki Náhort, ennek az évhetének első évében, és felnövekedett a káldok Úrjában, és apja megtanította a káldok ismereteire, a varázslatokra és a mennyek jeleiből történő jóvendülésre.
9. És a harminchetedik jubileumnak a hatodik évhetében feleséget vett magához, akinek neve 'Ijaszka volt, a káldok közül való Nesztágnak a lánya.
10. És az megszülte neki Teráht, ennek az évhetének a hetedik évében.
11. Masztéma fejedelem pedig hollókat és madarakat küldött, hogy falják fel a magot, amely a földbe vettetett, azért, hogy elpusztítsa a földet, és meglopja az emberek gyermekeit munkáik (eredményétől). Mielőtt beszánthatták volna a magokat, a hollók felkapkodták (azt) a földről.
12. Ez oknál fogva nevezte (Náhor) az ő nevét Terah-nak, mert a hollók és a madarak nyomorba és szűkölködésbe taszították őket, és felfalták magvaikat.
13. És azok az évek meddők voltak, a madarak miatt, akik felfalták a fák összes gyümölcsét, amelyek a fákon voltak; és azokban a napokban csak nagy nehézség árán tudtak megmenteni egy keveset a föld minden gyümölcséből.
14. És ebben a harminckilencedik jubileumban, a második évhetének első évében, Terah feleséget vett magához, akinek neve Edna volt, Ábrámnak lányát, az atyja lánytestvérének lányát. És ennek az évhetének a hetedik évében fiút szült neki, akinek az Ábrám nevet adta, 15. az ő anyja apjának neve után; mert az meghalt, mielőtt a lánya teherbe esett a fiúval.
16. És ez a gyermek kezdte megérteni a föld vétkeit, hogy mindannyian eltévelyegtek a faragott képeket imádvá és a tisztátalanságokba esve, és apja megtanította őt az írásra, és miután élete második évhetét betöltötte, akkor elkülönítette magát apjától, hogy ne imádjá vele a bálványokat.
17. És a mindenek Teremtőjéhez kezdett imádkozni, hogy az óvja meg őt az emberek gyermekeinek vétkeitől, és hogy része ne legyen a gonoszság szerinti hibákba és tisztátalanságokba esés sorsa.
18. És amikor eljött a magvetés ideje, hogy elvessek a magokat a földbe, mind kimentek együtt, hogy megvédjék a magokat a hollóktól, és Ábrám is kiment velük, és a fiú tizennégy éves volt.
19. És egy egész fellegnyi holló jött, hogy felfalja a magokat, és Ábrám eléjük futott, hogy találkozzon velük, mielőtt a földre szállnak, és mielőtt leszálltak volna a földre és felfalták volna a magokat, kiabált nekik, mondván: "Ne szálljatok le: térjete vissza oda, ahonnan jöttetek" és azok visszatértek.

20. És őmiatta a hollók felhője hetvenszer fordult vissza aznap, és az összes holló közül egyetlen egy sem szállt le a földek egész területén, ahol csak Ábrám megjelent.

21. És mindazok, akik a földeken vele voltak, látták őt kiáltozni, és látták, hogy minden holló visszafordult, és neve naggyá lett a káldok egész földjén.

22. Abban az évben mindenki, aki vetni szeretett volna, hozzá ment, és velük ment, amíg a vetés ideje tartott: így bevetették a földjeiket, és abban az évben elég gabonát gyűjtöttek házaikba és ettek és megelégedtek.

23. És az ötödik (év)hét első évében Ábrám segített azoknak, akik az ökrök szerszámaikat készítették, a fafaragó ácsmestereknek, és csináltak egy tartóedényt fából a föld fölé az eke alvázával (tartószerkezete) szemben azért, hogy a gabona arra kerüljön, és onnan essenek le a magvak az ekevasak közé, így elrejtődve a földben, és többé nem kellett félni a hollóktól.

24. És ezen a módon készítettek (vetőgépet) a földön minden eke szerkezetéhez, és bevetették és felszántották az összes földeket akképpen, ahogy Ábrám megadta nekik, és többé nem féltek a madaraktól.

12 1. És történt a hatodik (év)hétben, annak a hetedik évében, hogy Ábrám szólott Terah-hoz, atyjához, mondván: "Apám!"

2. És az mondta: "Íme, itt vagyok fiam", és mondta:
"Mit segítettek nekünk és mit nyertünk ezektől a bálványoktól, amelyeket imádsz;
És amelyeknek tisztességet adsz (melyek előtt leborulsz)?"

3. mivel szellem nincs bennük,
Néma alakok és a szív félrevezetői.
Ne imádd hát őket:

4. Az egek Istenét imádd,
aki esőt ad és harmatot, ami leszáll a földre
És mindent Ő cselekszik a földön,
És mindent teremtett az Ő szavával,
És minden élet Tőle van.

5. Miért imádsz olyan dolgokat amelyekben nincs szellem?
Hiszen ezek emberi kezek munkái,
a vállaidon tudod vinni őket,
és nem tudnak neked segíteni,
hanem mélységes szégyenére vannak készítőiknek,
és szívük félrevezetője azoknak, akik imádják őket:
Ne imádd azokat!

6. Erre az apja azt mondta neki: Ezt én is tudom, fiam, de mint tehetnék azok ellen, akik rávesznek, hogy előttük (bálványok előtt) szolgáljak?

7. Ha elmondom nekik az igazságot, megölnék engem; mert ragaszkodik a lelkük ahhoz, hogy imádják és megbecsülik azokat. Maradj csendben, fiam, nehogy megöljenek téged!"

8. Ezeket a szavakat elmondta a két fitestvérének, és megharagudtak rá, és csendben maradt.

9. A negyvenedik jubileum alatt, a második (év)hetében, annak hetedik évében Ábram magához vette a feleségét, akinek neve Sáriai, apjának lányát, és a felesége lett.

10. Hárán, a fítestvére feleséget vett magának a harmadik (év)hét harmadik évében, és fiút szült ennek a (év)hétnek a hetedik évében és Lótnak nevezték.

11. És Nakhor is, fítestvére feleséget vett magának.

12. És Ábrám életének hatvanadik évében, a negyedik (év)hétben, annak negyedik évében Ábrám felkelt éjszaka, és felgyújtotta a bálványok házát, és elégetett mindent, amik a házban voltak, és egyetlen ember sem tudott róla.

13. És azok felkeltek éjjel, és megpróbálták megmenteni az isteneiket a tűz közepéből.

14. Hárán sietett, hogy megmentse azokat, de a lángok körülvették és megégett a tűzben, és meghalt a káldok Urjában Terah, apja előtt, és eltemették Urban, a káldok városában.

15. És Terah kivonult a káldeai Urból, ő és fiai, hogy Libanon és Kánaán földjére menjen, és letelepedett Háránban, és Ábrám Terah-val, apjával lakott Háránban két évhéig.

16. A hatodik (év)hétben, annak ötödik évében Ábrám egész éjszaka virrasztott a hetedik hónap újholdján, (azért) hogy megfigyelje a csillagokat estétől reggelig, azért, hogy megtudja, milyen lesz az év az esők szempontjából, és egyedül virrasztott és figyelt.

17. És egy gondolat jutott a szívébe, és mondta: A csillagok összes jelei és a hold jelei és a Napé az Úr kezében vannak. Miért akarom kikutatni (azokat)?

18. Ha úgy kívánja, esőt fakaszt, reggel és este;
És ha úgy akarja, visszatartja,
És mindenek az Ő kezében vannak.

19. És imádkozott azon az éjszakán, mondván:
"Istenem, Mindenható Isten, egyedül Te vagy az én Istenem,
És Téged és a te uralmadat választottam.
Te alkottál mindent,
és minden a Te kezéd munkája.

20. Ments ki engem a gonosz szellemek kezéből, amelyek uralkodnak az emberek szívének gondolatai fölött,
És ne engedd meg nekik, hogy félrevezessenek Tőled, Istenem,
És hadd legyenek a Tiéd én és az én magom örökre,
Hogy soha ne járjunk tévúton, mostantól fogva mindörökké."

21. És azt mondta: "Visszatérjek-e a káldeai Urba azokhoz, akik felkerestek, hogy térjek vissza hozzájuk, vagy maradjak ezen a helyen? Mutasd meg, melyik út helyes Teelőtted, add a te szolgád kezébe, hogy beteljesítse (azt) és hogy ne járjak a szívem csalárdságában, Óh Istenem!"

22. És mikor befejezte a beszédét és imádságát, íme az Úr szava elküldetett hozzá rajtam keresztül, mondván:
"Menj ki a te földedből és a te rokonságodból és atyád házából a földre, amelyet mutatok neked, és nagy és számos néppé teszek téged."

23. És megáldalak téged,
És naggyá teszem neved,
És áldott leszel a földön,
És Benned megáldatik a föld minden családja,
És megáldom azokat, akik megáldanak
És megátkozom, akik megátkoznak.

24. És Istened leszek neked és fiadnak, és fiad fiának, és minden magodnak: Ne félj, mostantól fogva és a föld minden nemzedékében Én vagyok Istened.

25. Az Úr Isten pedig szólt: "Nyisd meg száját és füleit, hogy érthessen és szólhasson szájával azon a nyelven, amely fel lett fedve (megadva, átadva)"; mert megszűnt az (a nyelv) az emberek minden fiainak szájából (Bábel) bukásának napja óta.

26. És megnyitottam száját, és füleit és ajkait, és elkezdtem vele héberül beszélni, a teremtés nyelvén.

27. Majd vette apái könyveit, és azok héber nyelven íródtak, és lemásolta azokat, majd attól kezdve elkezdte tanulmányozni azokat, és tudtára adtam, amit magától nem tudott (megérteni), és a hat esős hónap alatt tanulmányozta azokat.

28. És történt a hatodik (év)hét hetedik évében, hogy beszélt az apjával, és közölte, hogy elhagyja Háránt, hogy Kánaán földjére menjen, hogy megnézze azt, majd visszatérjen.

29. Terah, az ő atyja pedig azt mondta neki: Menj békével:

Az örökkévaló Isten egyengesse utadat!

Az Úr legyen veled, és védjen meg minden gonosztól,

és adjon neked kegyelmet, irgalmat és támogatást mindenki előtt,

és az emberek fiai közül egy se vehessen erőt rajtad, hogy ártsen neked;

menj békével!

30. És ha olyan földet találsz, amely kedves szemeid előtt a letelepedésre, akkor jöjj és vigyél engem is magaddal, és vigyed Lótót is magaddal, Háránnak, testvérednek fiát, mintha saját fiad lenne: Az Úr legyen veled.

31. És Náhor, a testvéred velem marad, amíg visszatérsz békeséggel, és akkor veled megyünk majd mindnyájan.

13 1. Ábrám pedig elindult Háránból Kánaán földjére, és magával vitte Sáráit, a feleségét, és Lótót, a testvérenek Háránnak fiát, és Asshurhoz érkezett, és tovább haladt Sekem-ig, és egy magas tölgynél letáborozott.

2. És látta, és íme, az a föld nagyon kellemes volt Hamath bejáratától a magas tölgyig.

3. És az Úr így szólt hozzá: "Neked és magodnak adom ezt a földet!"

4. És épített ott egy oltárt, és égőáldozatot mutatott be azon az Úrnak, aki megjelent neki.

5. Majd onnan a hegy felé vette az irányt.... nyugat felől Bétel és keletről Ai, és ott verte fel sátorát.

6. És látta, hogy az a föld tágas és jó, és minden megtermett azon, szőlők, fügek, gránátalmák, tölgyek és magyal, terebintusok és olajfák, cédrusok, ciprusok, datolyák, a mező minden fája, és a hegyekből víz fakadt.

7. És áldotta az Urat, aki kivezette a káldeabeli Urból, és aki elhozta erre a földre.

8. És a hetedik (év)hét első évében, az első hónap újholdnapján oltárt épített a hegyen és segítségül hívta az Úr nevét, mondván: "Te, az örökkévaló Isten vagy az én Istenem."

9. És égőáldozatot ajánlott fel az oltáron az Úrnak, hogy vele legyen, és ne hagyja el egész életében.

10. És elindult onnan és déli irányban haladt, és Hebron-hoz jutott, Hebront pedig akkor építették és két évig lakott ott, majd továbbment (onnan) dél földjére, Bealoth-hoz, és éhínség volt azon a földön.
11. A (év)hét harmadik évében Ábrám Egyiptomba ment és ott lakott öt évig, mielőtt a feleségét elvették tőle.
12. Az egyiptomi Tanais abban az időben épült, hét évvel Hebron után.
13. Történt pedig, hogy amikor a Fáraó elvette Sárait, Ábrám feleségét, az Úr lesújtott a Fáraóra és házanépére nagy dögvésszel Sárai, Ábrám felesége miatt.
14. És Ábrám megáldatott gazdagon sok juhokkal, barmokkal, szamarakkal, lovakkal, tevékkel, szolgálókkal, szolgálókkal, ezüsttel és arannyal bőségesen. És Lót, a testvérenek fia is gazdag lett.
15. A Fáraó visszaadta Sárait, Ábrám feleségét, és elküldte Egyiptom földjéről, és arra a helyre utaztak, ahol kezdetben felverték sátraikat, az oltár helyére, keletről Ai és nyugat felől Bétel, és áldotta az Urat, az ő Istenét, aki visszahozta erre a helyre békében.
16. A negyvenegyedik jubileum első hetének harmadik évében történt, hogy visszatért erre a helyre, és égőádozatot ajánlott fel, és segítségül hívta az Úr nevét, mondván: "Te, a magasságos Isten (El 'Elyon) vagy az én Istenem örökkön örökké."
17. Ennek az (év)hétnek a negyedik évében Lót elvált tőle, és Sodomába ment lakni, és a sodomai férfiak kimagaslóan bűnösök voltak.
18. És bánkódott szívében, hogy testvérenek a fia elválasztott tőle; mert (Ábrámnak) nem voltak gyerekei.
19. Abban az évben, amelyben Lótot foglyul ejtették, az Úr szólt Ábrámnak, miután Lót elválasztott tőle, ennek az (év)hétnek negyedik évében, mondván: "Emeld fel szemeidet arról a helyről, ahol lakozol, északra és délre, nyugatra és keletre.
20. Mert minden földet, amit láatsz, neked és a te magodnak adok örökre, és olyanná teszem a te magod, mint a tenger homokja: hogy bár egy ember megszámálhatja a föld porát, de a te magod megszámálhatatlan lesz.
21. Kelj fel, járd (be e földet) hosszában és széltében, és tekints meg mindent; mert a te magodnak fogom adni azt.' És elment Ábrám Hebronba, és ott lakozott.
22. És ebben az évben eljött Khedorlaomer, Elám királya, és Ampráfel, Shinar királya, és Ariokh, Sellasar királya, és Tergal, a nemzetek királya, és levágták Gomora királyát, és Sodoma királya elmenekült, és sokan elestek sebek által a Siddim völgyében, a Sós-tenger mellett.
23. És elfogták Sodomát és Ádámot és Zeboimot, és foglyul ejtették Lótot, Ábrám testvérenek fiát is, és minden vagyonát, és Dánba mentek.
24. És egy (ember), aki megszökött, eljött Ábrámhoz és elmondta, hogy testvérenek fiát foglyul ejtették, és (Ábrám) felfegyverkezte házának szolgálóit...
25. ... Ábrámért, és magjáért ..., az első zsengek tizedét az Úrnak, és az Úr elrendelte örök rendelésül, hogy adják azt a papoknak, akik szolgálnak Őelőtte, hogy birtokolják azt örökké.
26. És erre a törvényre nézve nincs a napoknak határa (lejárati ideje); mert Ő elrendelte a nemzedékeknek örökké, hogy adjanak mindenből tizedet az Úrnak, a magból, a borból, az olajból, a marhából és a juhból.

27,28. És adta (azt) papjainak, hogy örömmel egyenek és igyanak Őelőtte. És Sodoma királya eljött hozzá (Ábrámhoz), és meghajolt előtte, és mondá: 'Mi Urunk Ábrám, add nekünk az embereket, akiket kiszabadítottál, de a zsákmány legyen a tiéd.'

29. És Ábrám mondá neki: "Felemelem kezeimet a Magasságos Istenhez, hogy egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, nehogy azt mondjad: 'Én gazdagítottam meg Ábrámot'; semmi egyebet, csupán amit a fiatal férfiak megettek, és ama férfiak részét, akik velem jöttek: Aner, Eskhol és Mamré. Ezek vegyék el az ő részüket."

14 1. Ezen dolgok után, ennek az évhétnek a negyedik évében, a harmadik hónap újholdján, az Úr szava lőn Ábrámhoz egy álomban, és mondá: 'Ne félj, Ábrám; én vagyok a te védelmeződ, és a te jutalmad igen bőséges lesz.'

2. És válaszolta: 'Uram, Uram, mit adnál nekem, látván, hogy gyermek nélkül járok, és Maseq fia, szolgálóm fia, a damaskuszbeli Eliézer: ő lesz az örökösöm, és nekem nem adtál magot.'

3. És mondá az Úr: 'Ez az ember nem lesz a te örökösöd, hanem aki a te saját ágyékdoból fog jönni; az lesz a te örökösöd.'

4. És kivivé őt, és mondá neki: 'Nézz az ég felé és számold meg a csillagokat, ha képes vagy megszámlolni.'

5. És (Ábrám) az égre nézett, és megpillantotta a csillagokat. És Ő mondá neki:

6. 'Így lesz a te magod.' És ő hitt az Úrnak, és tulajdonították neki igazságosságul.

7. És mondá neki: 'Én vagyok az Úr, aki kihozott téged a káldok (városából) Urból, hogy neked adjam a kánaániták földjét, hogy birtokoljad örökké, és Istened leszek és magodnak teutánad.'

8. És mondá: 'Uram, Uram, miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt?'

9. És így szólt hozzá: "Hozz nekem egy három esztendő üszőt, egy három esztendő kecskét, egy három esztendő juhót, egy gerlicét és egy galambot."

10. És elhozá ezeket mind a hónap közepén, és letelepedett Mamre tölgyesénél, amely Hebron közelében van.

11. És oltárt épített ott, és feláldozta mindezeket; és vérüket az oltárra öntötte, és kettéhasította ezeket középen, és (a két felet) egymással átellenben fektette, de a madarakat nem hasította ketté.

12. És madarak szálltak le a (feldarabolt) részekre, és Ábrám elüldözte őket, és nem engedte, hogy a madarak hozzájuk érjenek.

13. És történt, mikor a nap lement, hogy elragadtatás fogta el Ábrámot, és lám! nagy sötétség iszonya jött rá, és így szóltak Ábrámhoz: 'Biztosan tudjad, hogy magod idegen lesz azon a földön, ami nem az övé, és fogságba fogják vinni, és nyomorgatják őket négyszáz évig.'

14. És azon a nemzeten, akiknél fogságban lesznek, szintén ítéletet teszek, és azt követően nagy vagyonnal fognak onnan kijönni.

15. És te elmegy atyáidhoz békességben, és eltemetnek jó öregkorban.

16. De a negyedik generációban vissza fognak térni ide; mert az Emoreusok bűnei még nem teljeseek.'

17. És felébredt alvásából, és felkelt, és a nap (már) lement, és láng volt ott, és íme!, egy kemence füstölt, és a tűznek lángja áthaladt a részek között.

18. És azon a napon az Úr szövetséget kötött Ábrámmal, mondván: 'A te magodnak fogom ezt a földet adni, Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig, a Keneusokat, a Kenizeusokat, a Kadmoneusokat, a Perizeusokat, a Refaimot, a Phakoreusokat, a Hiveusokat, az Emoreusokat, a Kananeusokat, a Girgazeusokat, és a Jebuzeusokat.

19. És eltelt a nap, és Ábrám felajánlotta a részeket, a madarakat, a gyümölcs felajánlásait, az ital felajánlásait, és a tűz elnyelte ezeket.

20. És azon a napon szövetséget kötöttünk Ábrámmal, ahogy szövetséget kötöttünk Noéval ebben a hónapban, és Ábrám megújította magának az ünnepet és szertartást örökre szólóan.

21. És Ábrám örvendezett, és mindezen dolgokat elmondta Szárainak, feleségének; és hitte, hogy lesz magja, de Szárai nem esett teherbe.

22. És Szárai tanácsolta férjét, Ábrámot, és mondá neki: 'Menj be Hágárhoz, az egyiptomi szolgálóhoz: Talán magot szerzek neked általa.'

23. És Ábrám hallgatott feleségének, Szárainak szavára, és mondá neki, 'Így legyen.' És Szárai fogta Hágárt, szolgálóját, az Egyiptomit, és adta Ábrámnak, férjének feleségül.

24. És Ábrám bement hozzá, és Hágár fogant és szült neki fiat, és Ábrám nevezte nevét Ismáelnek, ennek az évhétnek az ötödik évében; és ez volt Ábrám életének nyolcvanhatodik esztendeje.

15 1. És ennek a jubileumnak a negyedik évhetének ötödik évében, a harmadik hónapban, a hónap közepén, Ábrám megünnepelte a gabonaaratás első zsengejének ünnepét.

2. És új terményeket ajánlott fel az oltáron, a termés első zsengeit az Úrnak, egy üszőt, egy kecskét és egy juhot az oltáron égő áldozatként az Úrnak; gyümölcs áldozataikat és ital áldozataikat ajánlotta fel tömjénnel az oltáron.

3. És az Úr megjelent Ábrámnak, és mondá neki: 'Én vagyok a Mindenható Isten. [El Shaddai] Járj én előttem, és légy tökéletes!

4. És megkötöm szövetségemet köztem és közted, és felette igen megsokasítalak téged.'

5. És Ábrám leborult arcára, és Isten beszélt vele, és mondá:

6. 'Íme rendelésem veled van, és sok nemzetnek apja leszel.

7. Ne nevezzék a te neved többé Ábrámnak, hanem legyen ezentúl, és örökké, Ábrahám. Mert sok nemzetnek apjává tettelek téged.

8. És igen nagyvá teszlek, és nemzetekké teszlek, és királyok fognak tőled származni.

9. És megalapozom szövetségemet köztem és közted, és a te magoddal teutánad, nemzedékeiken át, örökkévaló szövetséggé teszem, hogy Istened legyen neked, és a te magodnak te utánad.

10. A földet, ahol jövevény voltál, Kánaán földjét, birtokolhatod majd örökké, és én leszek Istenük.'

11. És mondá az Úr Ábrahámnak: 'Te pedig őrizd meg szövetségemet, te és a te magod teutánad: minden férfi körülmetéltessék közöttetek, és metéljétek körül a ti előbőrötöket, és örök szövetségnek jele legyen az köztem és teközted.
12. És a gyermeket a nyolcadik napon metéljétek körül, minden férfit a ti nemzedékeiteken át, aki a házában született, vagy akit pénzért vásároltok bármilyen idegentől, akit szereztek, de nem a te magodból való.
13. Aki a házában született, biztosan körülmetéltessék, és akiket pénzért vettél, körülmetéltessenek, és szövetségem legyen a ti húsothokban örökkévaló rendeletül.
14. És a körülmetéletlen férfi, aki nincs körülmetélve előbőrének húsában a nyolcadik napon, az a lélek kivágassék népéből, mert megszegte szövetségemet.'
15. És Isten mondá Ábrahámnak: 'A feleséged, Szárai, ne legyen többé Szárainak nevezve, hanem Sára legyen neve.
16. És meg fogom áldani, és általa adok néked fiat, akit megáldok, és nemzetté lesz, és nemzetek királyai fognak tőle származni.'
17. És Ábrahám arcára borult, örvendezett, és mondá szívében: 'Vajon születhet-e gyermeke annak, aki száz éves, és kihordhatja-e Sára, aki kilencven éves?'
- 18,19. És mondta Ábrahám Istennek: 'Ó, bárcsak Ismáel élhetne előtted!' És Isten mondá: 'Bizony, és Sára szintén szül néked egy fiat, és nevezd nevét Izsáknak, és megerősítem szövetségemet övele, örökkévaló szövetségként, és magjának őtána.
20. És Ismáelért is meghallgattalak, és íme megáldom, nagygyá teszem, és felettébb megsokasítom; tizenkét fejedelmet fog nemzeni, és nagy nemzetté teszem.
21. De szövetségemet Izsákkal hozom létre, akit Sára fog néked szülni, ezekben a napokban, a következő évben.'
22. És elvégzé a beszélgetését övele, és felment Isten Ábrahámától.
23. És Ábrahám úgy tett, ahogy Isten mondá neki, és vevé Ismáelt, fiát, és mindenkit, aki házában született, és akiket pénzén vett, minden férfit házában, és körülmetélte előbőrük húsát.
24. És ugyanazon a napon lett Ábrahám körülmetélve, és minden férfi házában, és mindenki, akit a pénzén vett az idegen gyermekétől, vele együtt lett körülmetélve.
25. Ez a törvény minden nemzedékre áll örökké, és nincs körülmetélés más napon (a nyolcadik nap előtt), és nem lehet kihagyni egy napot sem a nyolc napból; mert ez örökkévaló rendelet, mely elrendeltetett és felíratott a mennyei táblákra.
26. És minden élő ember, aki előbőrének húsa nincs körülmetélve a nyolcadik napon, az ilyen nem tartozik a szövetség gyermekeihez, amit az Úr kötött Ábrahámval, hanem a pusztulás gyermekeihez; sőt nincs is rajta semmi jel, hogy az Úré, hanem pusztulásra és a földről való kivészésre van rendelve, és a földből való kiirtásra, mert megszegte az Úr, ami Istenünk szövetségét.
27. Mert a jelenlét angyalai és a megszentelés angyalai is mind így lettek teremtvé megalkottatásuk napjától fogva, és Isten már a jelenlét angyalait és a megszentelés angyalait megelőzően megszentelte Izraelt, hogy Vele és az Ő szent angyalaival legyenek majd (együtt).
28. És utasítsd Izrael gyermekeit, és tartsák meg ennek a szövetségnek jelét nemzedékeikben örökkévaló rendeletként, és nem lesznek kiirtva a földről.

29. Mert a parancsolat egy szövetségért lett elrendelve, hogy Izrael minden gyermekei között örökké megtartsák.

30. Mert Ismáelt, fiait és testvéreit, és Ézsaut nem vonzotta Magához az Úr, és (pusztán) amiatt, hogy ők Ábrahám gyermekei, nem választotta ki őket, mert jól ismerte őket, hanem Izraelt választotta, hogy népévé legyenek.

31. És megszentelte és összegyűjtötte (Izraelt) az emberek minden gyermekei közül; mert sok nemzet és sok nép van, és mindegyik az Övé, és mindegyik fölé hatalommal felruházott szellemeket helyezett, hogy eltérítsék azokat Ötőle.

32. De Izrael fölé nem jelölt ki egy ilyen angyalt vagy szellemet sem, mert egyedül Uralkodójuk, és megőrzi őket és számon kéri őket angyalai és szellemei kezéből, és minden hatalmasságai kezéből, azért, hogy megőrizze őket és megáldja őket, és hogy az övéi legyenek, és Ő az övék legyen mostantól fogva örökké.

33. És most kijelentem neked, hogy Izrael gyermekei nem maradnak majd igazak ebben a rendelkezésben, és nem fogják körülmélni gyermekeiket e szerint a törvény szerint; mert körülmétkedésük húsában elhagyják fiaik körülmétlését, és mindannyian, a Beliár fiai, körülmétkétkés nélkül hagyják fiaikat úgy, ahogy azok megszülettek.

34. És nagy harag lesz az Úrtól Izrael gyermekei ellen, mert elhagyták szövetségét, és elfordultak szavától, és ingerelték és káromolták, mivelhogy nem tartották meg ennek a törvénynek a rendelkezését; mert úgy bántak tagjaikkal (testrészeikkel), mint az idegen népek (pogányok), így tehát eltöröltetnek és kiirtatnak a földről. És nem lesz több bűnbocsánat vagy megbocsátás számukra [ahogy kellene, hogy legyen megbocsátás vagy bűnbocsánat] ennek az örökkévaló eltévelyedésnek egyetlen bűnéért sem.

16 1. És a negyedik hónap újholdnapján megjelentünk Ábrahám előtt a Mamre tölgyénél, beszéltünk vele, és elmondtuk neki, hogy fia fog születni feleségétől, Sárától.

2. És Sára elnevette magát, mert meghallotta, hogy ezeket a szavakat szóltuk Ábrahámnak, és megdorgáltuk, megijedt, és letagadta, hogy nevetett volna a szavaink hallatán.

3. És megmondtuk neki fiának nevét, mivel neve el lett rendelve, és fel van írva a mennyei táblákon (azaz) Izsák,

4. És (hogy) egy adott időben, amikor visszatérünk hozzá, teherbe fog esni egy fiúval.

5. És ebben a hónapban az Úr végrehajtotta az ítéletét Sodomán, Gomorán, valamint Zeboimon és a Jordán egész vidékén, tűzzel és kénkövel égetve és pusztítva el (városaikat) mind a mai napig, ahogy kijelenttem neked minden tettüket, hogy gonoszak és felette bűnösök, és bemocskolták magukat és paráznaságokat követtek el (hús)testükben, és tisztátalanságokat cselekedtek a földön.

6. És hasonló módon fogja Isten végrehajtani ítéletét azokon a helyeken, ahol a szodomiták tisztátalansága szerint cselekszenek, Sodoma ítélete szerint.

7. De Lótot megmentettük; mert Isten megemlékezett Ábrahámról, és kiküldte (Lótot) a kárhoztatás közepéből.

8. Majd Lót és a lányai vétkeztek a földön, ahogy eddig senki az Ádám napjai óta; mert a férfi a lányaival hált.

9. És ímé, el lett rendelve és fel lett írva minden magjára vonatkozóan a mennyei táblákon, hogy el kell távolítani, ki kell gyomlálni őket, és a Sodoma ítéletéhez hasonló ítéletet kell végrehajtani rajtuk, és nem hagyni meg a férfi magjából semmit a földön az ítélet napjára.
10. Ebben a hónapban Ábrahám elindult Hebronból, és Kádes és Súr vidékére érkezett, és letelepedett a Gerar hegyén.
11. Az ötödik hónap közepén pedig továbbment onnan, és a Fogadalom (Eskü) Kútjánál lakozott.
12. Az Úr pedig meglátogatta Sárát a hatodik hónap közepén, és megcselekedte, amit mondott, és az asszony fogant.
13. És a harmadik hónapban, a hónap közepén fiat szült, abban az időben, amelyet az Úr mondott Ábrahámnak, az első termés (zsengék) ünnepén megszületett Izsák.
14. És Ábrahám körülmetélte fiát a nyolcadik napon: Izsák volt az első, aki annak a szövetségnek megfelelően lett körülmetélve, amely örök időkre lett elrendelve.
15. A negyedik (év)hét hatodik évében eljöttünk Ábrahámhoz, a Fogadalom (Eskü) Kútjához, és megjelentünk előtte [ahogy Sárának is megmondtuk, hogy visszatérünk hozzá, és fiat fog foganni (addigra)].
16. És visszatértünk a hetedik hónapban, és Sárát várandósan találtuk], és megáldottuk (Ábrahámot), és kijelentettük neki mindazokat a dolgokat, amelyek el lettek rendelve felőle, hogy nem lát halált, amíg nem nemz még hat fiút, és látni fogja (őket) mielőtt meghal; de (hogy) Izsák fogja hordozni nevét és magját:
17. És (hogy) minden fiának magva idegen (pogány) lesz, és számláltatnak a pogányok közé; de Izsák fiai közül az egyik szent maggá lesz, és nem számláltatik majd a pogányok közé.
18. Mert a Magasságos (sors)részévé fog válni, és minden magja Isten tulajdonává lett, hogy legyen az az Úrnak az (Ő) népe minden nemzet fölött, és hogy királysággá, papokká és szent nemzetté váljanak.
19. És tettük a dolgunkat, és kijelentettük Sárának mindazt, amit (Ábrahámnak) elmondtunk, és mindketten ujjongtak túláradó, hatalmas örömmel.
20. Ábrahám pedig oltárt épített ott az Úrnak, aki megmentette őt, és aki örvendezővé tette tartózkodása földjén, és ünnepelt örömmel abban a hónapban hét napon át, az oltár mellett, amelyet a Fogadalom (Eskü) Kútjánál épített.
21. És lombsátrakat készített magának és szolgálóinak ezen az ünnepen, és ő volt az első a földön, aki megünnepelte a sátorok ünnepét.
22. És ezalatt a hét nap alatt minden nap égőáldozatot vitt az oltárhoz az Úrnak, két ökröt, két kost, hét bárányt, egy bakkecskét engesztelő áldozatul, hogy vezekeljen azáltal saját magáért és magjáért.
23. És hálaáldozatként hét kost, hét gidát, hét bárányt és hét bakkecskét, és gyümölcsáldozataikat és italáldozataikat; és azok minden kövérjét elégette az oltáron, választott áldozatként az Úrnak jóillatul.
24. Reggel és este pedig illatos jóillatú anyagokat füstölt el: tömjént és galbánt, stacktét, nárdust, és mirhát, fűszereket, costumt; összesen hétfélét ajánlott fel, tört és kevert össze egyenlő arányban (és) tisztán.
25. És hét napon keresztül ünnepelte ezt az ünnepet, teljes szívéből és egész lelkével örvendezve, ő és vele mindazok, akik a házában voltak, és idegenek nem voltak vele, sem senki, aki ne lett volna körülmetélve.

26. És áldotta Teremtőjét, aki alkotta (őt) a nemzedékében, mivel jókedve szerint teremtette; és mert Ő tudta és előre látta, hogy belőle hajt ki majd az igazságosság sarja az örökkévaló nemzedékekben, és belőle szent Mag (származik), amely Ahhoz hasonlónak fog válni, aki mindeneket alkotott.
27. És hálát adott és örvendezett, és elnevezte ezt az ünnepet az Úr ünnepének, mint olyan örömet, mely elfogadható a Magasságos Isten előtt.
28. Mi pedig megáldottuk örökreszólóan, és minden magját őutána a föld minden nemzedékében, mert megünnepelte ezt az ünnepet annak (rendelt) idejében, a mennyei táblák tanúságának megfelelően.
29. Annakokáért el lett rendelve a mennyei táblákon Izraellel kapcsolatban, hogy ünnepeljék a lombsátrak ünnepét hét napon át örömmel, a hetedik hónapban, elfogadhatóan az Úr előtt – törvény ez minden nemzedékük számára, minden évre vonatkozóan.
30. És ezt illetően nincs időhatár; mert örök időkre parancsolat ez Izrael számára, hogy ünnepeljék meg és lakjanak sátrakban, tegyenek koszorúkat a fejükre, és vegyenek leveles ágakat és fűzfát a patak mellől.
31. Ábrahám pedig pálmaágakat vett és csinos fák gyümölcsét, és minden reggel körbejárta az oltárt az ágakkal hétszer [naponta], és örömmel dicsérte és hálát adott Istenének mindenért.
- 17 1. A jubileum ötödik (év)hetének első évében Izsák el lett választva, és Ábrahám nagy lakomát készített a harmadik hónapban, azon a napon, mikor fia, Izsák el lett választva.
2. És Izmáel, az egyiptomi Hágár fia, Ábrahám, apja előtt volt azon a helyen, és Ábrahám örvendezett és áldotta Istent, mert megláthatta fiait, és nem halt meg gyermektelenül.
3. És megemlékezett Szavaira, amelyeket mondott neki azon a napon, amelyen Lót elvált tőle, és örvendezett, mert az Úr magot adott neki a földön, hogy legyen örököse, és teli szájjal áldotta mindenek Teremtőjét.
4. És Sára látta Ismaelt játszani, táncolni, és Ábrahám örvendezését nagy örömmel, és féltékeny lett Ismaelre, és monda Ábrahámnak, "Úzd el ezt a szolgát és a fiát; mert ennek a szolgának fia nem lesz örökös fiammal, Izsákkal!"
5. És ez a dolog nehéz volt Ábrahám szemében, szolgálója és fia miatt, hogy elküldje őket magától.
- 6,7. Isten pedig szólt Ábrahámnak: "Ne legyen nehéz a gyermek és a szolgáló dolga szemeid előtt; mindenben, amit Sára mondott neked, hallgass szavaira, és cselekedd meg; mert Izsákban neveztetik a te magod. De ami ennek a szolgának a fiát illeti, nagy néppé teszem, mert leszámazottad."
8. És Ábrahám korán reggel felkelt, és vett kenyeret és egy tömlő vizet, és Hágár és fia vállára tette, és elküldte őket.
9. Az pedig elindult és Beérseba pusztájában vándorolt, és a tömlőben levő víz elfogyott, és a gyermek szomjazott, és nem volt képes tovább menni és összeesett.
10. És az anyja letette és otthagya egy olívafa alatt, és távolabb ment és leült vele szemben, egy nyíllövésnyi távolságban, mert azt mondta magában: "Ne lássam a gyermekem halálát", és ültében sírni kezdett.
11. És Isten egyik angyala, a szentek közül egy, szólt hozzá, mondván: "Miért sírsz, Hágár? Felkelvén vedd a gyermekedet, mert Isten meghallotta a te hangodat, és rátekintett a gyermekekre."

12. És (Hágár) felnyitotta szemét, és meglátott egy víz-forrást, és odament és megtöltötte tömlőjét vízzel, és inni adott a gyermeknek, és felkelt és továbbment Párán pusztája felé.

13,14. És a gyermek felnövekedvén íjász lett, és Isten volt vele, és az anyja feleséget vett neki Egyiptom lányai közül, az pedig fiút szült neki, és nevezték Nebaioth-nak, mert (Hágár) ezt mondta: "Az Úr közel volt hozzám, amikor segítségül hívtam."

15. És történt a hetedik (év)héten, annak első évében, a jubileum első hónapjában, a hónap tizenkettedikén, hogy egy hang szólt az égben Ábrahámra vonatkozóan, hogy hűséges volt mindenben, amit Isten mondott neki, és szerette az Urat, és minden próbában hű maradt.

16. És Masztéma fejedelem eljött és szólt az Isten előtt, mondván: "Íme, Ábrahám szereti fiát Izsákot, és minden másnál jobban gyönyörűséget talál benne; Utasítsd, hogy ajánlja fel (Izsákot) az oltáron, mint égőáldozatot, és meglátod, hogy megcselekszi-e ezt a parancsot, és megtudod, hogy hűséges-e mindenben, amiben próbára teszed őt.

17. Az Úr pedig tudta, hogy Ábrahám hűséges maradt minden megpróbáltatásban, amikor megpróbálta hazája által, és éhínséggel, a királyok vagyonával, és ismét megpróbálta felesége által, amikor az elvétetett (tőle), és a körümetélkedéssel és megpróbálta Ismael és Hágár, szolgálója által, amikor elküldte őket.

18. És mindenben, amiben Isten megpróbáltatta, hűségesnek találtatott, és lelke nem volt türelmetlen, és nem késlekedett cselekedni akaratát, mert hűséges és az Urat szerető volt.

18 1,2. És Isten szólt hozzá: "Ábrahám, Ábrahám!" - és szól, "Íme, itt vagyok." és (Isten) mondta: "Vedd a te kedves fiadat, akit szeretsz, Izsákot, és menj egy magas helyre, és áldozd fel az egyik hegyen, amelyet mutatok neked."

3. És korán reggel felkelt és felnyergeltette szamarát, és magával vitte két emberét és Izsákot, a fiát, és fát hasogatott az égőáldozathoz, és háromnapi járóföldre ment, és meglátott a távolban egy helyet.

4. És egy víz-forráshoz jutottak, és azt mondta a férfiaknak, "Maradjatok ezen a helyen a számmal, én és a fiú elmegyünk amoda, és miután imádkoztunk, visszatérünk hozzátok."

5. És vette az égőáldozathoz való fát, és tette Izsákra, fiára, és a kezébe vette a tüzet és a kést, és együtt mentek arra a helyre.

6. Izsák pedig szólt apjához, és mondta: "Apám;" és válaszolt: "Itt vagyok, fiam!" És mondta Izsák: "Íme itt van a tűz és a kés és a fa; de hol van a bárány az áldozathoz, apám?"

7. Ábrahám válaszolt: "Az Isten majd gondoskodik magának bárányról az égőáldozathoz, fiam." - És közelebb értek az Isten hegyéhez.

8. És (mikor odaértek) oltárt épített és rátette a fát, és megkötözte Izsákot, fiát, és az oltárra tett farakás tetejére helyezte, és kinyújtotta a kezét, hogy vegye a kést és levágja Izsákot, fiát.

9. És ott álltam előtte és Masztéma fejedelem előtt, és az Úr szólt, "Mondd neki, hogy ne emelje fel kezét a fiúra, ne csináljon vele semmit, mert igazoltam immár, hogy féli az Urat."

10. És kiáltottam neki az égből, és mondtam: "Ábrahám, Ábrahám!" - és megrettent és szólt:

11. "Íme, itt vagyok!" És mondtam neki: "Ne emeld kezedet a fiúra, ne tégy vele semmit, mert most már megmutattam, hogy féled az Urat, és hogy nem tagadtad meg tőlem a te fiadat, a te elsőszülöttedet."

12. És Masztéma fejedelem megszegyenült. Ábrahám pedig felemelte a szemeit és látta, íme egy kos fennakadt ... a szarvánál fogva, és odament, elhozta és felajánlotta égőáldozatul a fia helyett.

13. És Ábrahám azt a helyet úgy nevezte: "Az Úr gondoskodott" (JHVH-Jireh), ezért mondják, hogy az Úr gondoskodó: és az (a hely) a Sion Hegye.

14. És az Úr nevén szólította Ábrahámot másodszor is az égből, azáltal, hogy bennünket megjelenésre készítetett (előtte), hogy beszéljünk hozzá az Úr nevében. És mondta:

15. "(Én) Magamra esküszöm, mondja az Úr,
amiért ezt a dolgot megcselekedted,
És nem tagadtad meg Tőlem fiad, a te szeretettedet,
Hogy megáldván megáldalak,
És megsokasítva megsokasítom magod,
mint a mennyek csillagai, és mint a tengerpart homokját.
És magod bírni fogja ellenségei városait.

16. És a te magodban áldott lesz a föld minden nemzete,
mert engedelmeskedtél Hangomnak,
És mindeneknek megmutattam, hogy hűséges vagy Hozzám mindenben, amit mondtam neked:
Menj békével!"

17. És Ábrahám visszatért a férfiakhoz, és együtt felkerekedtek és Beér-sebába mentek, és Ábrahám a Fogadalom (Eskü) Kútjánál sátorozott.

18. És minden évben megünnepelte ezt az ünnepet, és az Úr ünnepének nevezte, és hét napon át örömmel ünnepelte, a hét napnak megfelelően, amelyeken elment, majd visszatért békességben.

19. És eszerint van elrendelve és felírva a mennyei táblákon Izraelre és magjára vonatkozóan az, hogy tartsák meg ezt az ünnepet hét napon, mint örömnak ünnepét.

19 1. És a negyvenkettedik jubileum első (év)hetének első évében Ábrahám visszatért és letelepedett Hebronnal szemben, Kirjath Arbánál, két évhétig.

2. És ennek a jubileumnak a harmadik (év)hetének első évében Sára életének ideje a végéhez ért, és meghalt Hebronban.

3. És Ábrahám gyászolta és eltemette, és mi megpróbáltuk őt [hogyan lássuk], hogy a szelleme türelmes-e, és nem volt zúgolódó szájának szavaiban; és türelmesnek találtuk ebben, és nem nyugtalankodott.

4. Mert a szellem békességével beszélt Heth fiaival, abból a célból, hogy adjanak neki helyet, ahol halottját eltemetheti.

5. És az Úr kedvessége miatt mindazok előtt, akik látták, és szelíden kérte Heth fiait, és neki adták a kettős barlang földjét Mamréval szemben, Hebronban, négyszáz ezüstért.

6. És kérték mondván: Neked adjuk ingyen, de nem akarta kezükből ingyen elfogadni azt, és megadta a helynek árát, a teljes pénzeszeget, meghajolt előttük kétszer, és ezután eltemette halottját a dupla barlangban.

7. Sára életének ideje pedig százhuszonhét év volt, vagyis két jubileum és négy (év)hét és egy év: ezek Sára élete éveinek napjai.

8. Ez a tizedik próba, amelyben Ábrahám megpróbáltatott, és hűségeseznek találtatott, türelmesnek szellemében.

9. És egy szót sem fűzött hozzá ahhoz a földjén terjedő szóbeszédhez, hogy ez az Isten azt mondta, hogy őneki adja azt, és magjának őutána, sőt még halottja eltemetéséhez is csak könyörgött egy helyért; mivel hűségeseznek találtatott, és Isten barátjaként jegyeztetett fel a mennyei táblákon.

10. És az ezt követő negyedik évben feleséget vett fiának, Izsáknak, és annak neve Rebeka volt [Bethuél lánya, aki Náhornak, Ábrahám fítestvérének fia], Lábán nővére és Bethuél leánya, és Bethuél Melka fia volt, aki Náhornak, Ábrahám testvérének volt a felesége.

11,12. És Ábrahám egy harmadik feleséget vett magához, akinek Keturah volt a neve, aki szolgálóinak lányai közül való, mert Hágár már Sára előtt meghalt. És Keturah hat fiút szült neki, ezek: Zimram, Jóksan, Medan, Midian, Isbak és Sua, két évhét leforgása alatt.

13. A hatodik (év)hétben, annak második évében pedig Rebeka két fiat szült Izsáknak, Jákobot és Ézsaut, és Jákob sima és egyenes ember volt, Ézsau szenvedélyes, és a mezők embere, és szőrös, és Jákob sátrakban lakott.

14. És a fiatalok növekedtek, és Jákob megtanult írni; de Ézsau nem tanult, mert ő a mezők embere és vadász volt, és hadakozást tanult, és minden cselekedete csupa vadság volt.

15. És Ábrahám Jákobot szerette, de Izsák Ézsaut.

16. És Ábrahám látta Ézsau cselekedeteit, és tudta, hogy Jákobban és magjában kell majd neveztetnie; és hívta Rebekát, és rendeléseket adott neki Jákobra vonatkozóan, mert tudta, hogy ő (is) jobban szereti Jákobot, mint Ézsaut.

17. És (Ábrahám) mondta neki:
Lányom, vigyázz az én fiamra, Jákobra,
Mert ő lesz majd helyemben a földön,
És áldásként az ember fiai között,
És Shem minden magjának dicsőségére.

18. Mert tudom, hogy az Úr kiválasztja majd, hogy Tulajdon sorsrésze legyen, minden népek előtt, amelyek vannak a föld színén.

19. És Íme, Izsák fiam Ézsaut szereti jobban, mint Jákobot, de látom, hogy te igazán szereted Jákobot.

20. Legyen még bőségesebb a te kedvességed iránta,
és szeretettel tartsd rajta szemeidet;
mert áldássá lesz nekünk a földön mostantól fogva a föld minden nemzedékein keresztül.

21. Legyen kezed erős
És örvendezzen a szíved fiadban, Jákobban;
Mert jobban szerettem őt minden fiaimnál.
Áldott lesz örökké,
És magja betölti az egész földet.

22. Ha az ember meg tudja számlálni a föld homokszemeit,
akkor tudhatja magát is megszámlálni.

23. És minden áldás, amivel az Úr megáldott engem és magomat, mindenkor Jákobhoz és magjához fog tartozni.

24. És magjában áldatik meg nevem, és az én atyáim neve, Shem, Noé, Énok, Mahalalel, Énos, Seth és Ádám neve.

25. És ezek szolgálni fognak,
hogyan lefektessék az egek alapjait,
És hogy megerősítsék a földet,
És megújítsanak minden világítótestet, amely van az égen.

26. És hívta Jákobot Rebekának, anyjának szemei előtt, megcsókolta és megáldotta, mondván:

27. "Jákob, szerelmes fiam, akit a lelkem szeret, áldjon meg Isten odafentről az égből, és adja áldásait neked, melyekkel megáldotta Ádámot, Énokot, Noét, és Shemet; és mindazt, amiről beszélt nekem, és mindazt, amit megígért nekem, és tartson meg téged és magodat örökké, amíg csak az ég napjai tartanak a föld felett.

28. És Masztéma szellemei (démonjai) nem fognak uralkodni rajtad vagy magod felett, hogy elfordítsanak az Úrtól, aki a te Istened mostantól fogva mindörökké.

29. És legyen az Úr Isten a te atyád, és te elsőszülött fia neki, és az emberek számára örökké.

30. Menj békével, fiam!" - És mindketten együtt eltávoztak Ábrahám színe elől.

31. És Rebeka szerette Jákobot, teljes szívéből és lelkéből, sokkal jobban, mint Ézsaut, de Izsák Ézsaut szerette jobban, mint Jákobot.

20 1. És a negyvenkettedik jubileumban, a hetedik (év)hét első évében Ábrahám magához hívta Izmáelt és annak tizenkét fiát, Izsákot és annak két fiát, Keturah hat fiát, és fiaikat.

2. És megparancsolta nekik, hogy tartsák meg az Úr útjait, hogy igazságosan cselekedjenek, és mindegyik szeresse felebarátját, és ilyen módon viseljék magukat az emberek között, hogy mindannyian eszerint járjanak, és legyenek tekintettel másokra, hogy jogot és igazságosságot szolgáltassanak a földön.

3. Hogy körül kell metélniük fiaikat, annak a szövetségnek megfelelően, amit Ő kötött velük, és ne hajoljanak se jobbra, se balra attól az úttól, amit az Úr parancsolt nekünk, és hogy tartózkodjunk mindenféle paráznaságtól és tisztátalanságtól [és vessünk ki minden paráznaságot és tisztátalanságot magunk közül].

4. És ha bármilyen nő vagy szolgáló paráznaságot követ el köztetek, égessék meg tűzzel, nehogy újra paráznaságot kövessenek el veled, szemeiket és szívüket követve, és ne engedjétek, hogy Kánaán leányai közül vegyenek maguknak feleségeket, mert Kánaán magja gyökerestül kiirtatik majd a földről.

5. És beszélt nekik az óriások (nefilim) ítéletéről, és a Sodomiaiak ítéletéről, hogy gonoszságaik miatt lett rajtuk ítélet, és meghaltak a fajtalanságaik, tisztátalanságuk és közös romlottságuk miatt, a paráznaságon keresztül.

6. "És őrizzétek meg magatokat minden paráznaságtól és tisztátalanságtól,
És a bűn minden szennyétől,
Nehogy átkozottá tegyétek nevünket,
És egész életetek gúny tárgyává legyen,
És minden fiad kard martaléka,
És elátkozott legyél, mint Szodoma,
És minden maradékoszt, mint Gomora fiai.

7. Kérlek titeket, fiaim, szeressétek az egek Istenét
És ragaszkodjatok minden Ő parancsolataihoz.
És ne járjatok bálványaik és tisztátalanságaik után!

8. És ne csináljatok magatoknak öntött és faragott isteneket,
mert hiábavalóságok azok,
És nincs bennük szellem.
Mert emberi kezek munkái,
És mindenki, aki azokban bízik, a semmiben bízik.

9. Ne szolgáljátok őket, se ne imádjátok,
Hanem szolgáljátok a legmagaságosabb Istent, és folytonosan imádjátok Őt,
És vágyódjatok orcája után mindig,
És cselekedjete egyenességet és igazságosságot előtte,
Hogy örvendhessen feletted és neked adja könyörületét,
És reggeli és esti esőt küldjön,
És megáldja minden munkádat, amellyel munkálkods a földön,
És megáldja kenyeredet és vizedet,
És megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét,
És marháid csordáját és juhaid nyáját.

10. És áldására lesztek a földnek,
És a föld minden nemzete vágyódik majd utánatok,
És áldja fiaitokat, nevemben,
hogy éppoly áldottak legyenek, mint én.

11. És ajándékokat adott Izmaélnak és fiainak, és Ketura fiainak, és elküldte őket távol fiától Izsáktól, és mindenét Izsákra, fiára hagyta.

12. És Ismael és fiai, és Ketura fiai, és azok fiai együtt mentek, és Párántól Babilon bejáratáig sátoroztak mind az egész földön, amely Kelet felé, a sivataggal szemközt fekszik.

13. És ezek egymással elvegyültek, és nevüket hívták araboknak és izmáelitáknak.

21 1. A jubileum hetedik (év)hetének hatodik évében Ábrahám hívta fiát, Izsákot, és meghagyta neki a következőket: "Megöregedtem, és nem tudom halálom napját, mivel betöltöttem napjaimat.

2. Íme százhetvenkét éves vagyok, és életem minden napján megemlékeztem állandóan Istenünkről, és teljes szívemből kerestem Őt, és egyenesen jártam minden útján.

3. A lelkem gyűlölte a bálványokat, és megvettem, akik szolgálják azokat, és szívből és szellememből figyeltem, hogy megcselekedjem akaratát, aki alkotott.

4. Ő az élő Isten, a Szent és Hűséges, Igaz mindenekfelett, nincs Nála személyválogatás és ajándék-elfogadás, mert igazságos Isten,

5. és ítéletet hajt végre azokon, akik áthágnak parancsolatait és megvetik szövetségét. Fiam, figyelj és cselekedd meg parancsolatait és rendeléseit és ítéleteit, és ne járj az utálatosságok után, a faragott képek és az öntött képek után.

6. És ne egyed meg az állatok és jószágok vérét, és semmilyen madárét, amely repked az égen.

7. És ha elfogadható engesztelő áldozatot akarsz, vágd le, és öntsd a vérét az oltárra, és az áldozat minden kövérjét finomliszttal tedd az oltárra, és a hús felajánlásra önts olajat, az italáldozattal együtt – áldozd és égesd el az oltáron, kellemes illatáldozatul Istennek.
8. És a békeáldozat kövérjét füstölögtessétek el az oltáron levő tűzön, a hájat pedig, amely a belső részeken van, és mindazt a hájat, amely a belső részeken van, és a veséket és a rajtuk levő hájat, továbbá a csípőkön levőt, a máj lebenyét a vesékkal együtt vegyétek ki.
9. És füstölögtessétek el az egészet, mint kellemes illatáldozatot az Úr előtt, a vele járó étel- és italáldozattal együtt, kellemes illatáldozatul, a felajánlás kenyere (gyanánt) az Úrnak.
10. Az (áldozati) húst pedig egyétek meg aznap és a következő napon, és a nap ne menjen le a második napon addig, amíg meg nem eszitek, és semmi ne maradjon belőle a harmadik napon, mivel ez nem elfogadott [mert ez nincs jóváhagyva], és ne egyétek azontúl, és mindenki, aki ezután eszik, vétkezik maga ellen, mert így találtam megírva ősatyáim könyveiben, Énok szavaiban és Noé szavaiban.
11. És minden áldozatot sózz be, és ne hiányozzon a szövetség sója egyetlen áldozatról sem az Úr előtt.
12. És az áldozat fáját illetően vigyázz, nehogy másfajta fát hozz az oltárhoz, hanem csak ezeket: ciprus, babér, mandula, fenyő, erdei fenyő, cédrus, balzsam, füge, olíva, mirtusz, babér, aspalathus.
13. Ezekből a fafajtákból tégy az áldozati adomány alá az oltárra, olyanokat, melyek megvizsgált külsejűek, és ne tégy arra semmilyen hasadt vagy sötét fát, (de legyen) kemény és tiszta, hiba nélküli, ép és új növési, és ne tégy arra elöregedett fát, [mivel kellemes illata elszállt] mivel ennek nincs már olyan illata, mint azelőtt.
14. Ezeken a fafajtákon kívül mást nem helyezhetsz az oltárra, mert azok illata eloszlik, és szaguk nem száll fel jóillatként a mennybe.
15. Tartsd meg ezt a parancsolatot, és gyakorold, fiam, hogy helyesen viselkedj minden cselekedetedben.
16. És minden idődben légy tiszta testedben, és fürödj meg vízben, mielőtt áldozni indulsz az oltárhoz, és mosd meg a kezeidet és a lábaidat, mielőtt az oltárhoz közelítesz; és amikor elvégezted az áldozatot, mosd meg újra a kezeid és a lábad.
17. És ne látszódjon vér se rajtad, se a ruhádon; figyelj, fiam, a vérré, legyél rendkívül figyelmes; fedd be azt porral.
18. És semmilyen vért ne fogyassz, mivel a vér a lélek, semmiképp ne egyél vért.
19. Ne fogadj el ajándékot semmilyen emberi vértől, amelyet ártatlanul ontottak, ítélet nélkül, mivel a kiontott vér az, amely bűnössé teszi a földet, a föld pedig nem tisztulhat meg az emberi vértől, csakis annak a vére által, aki kiontotta.
20. Ne fogadj el ajándékot vagy váltságot emberi vértől: vért vér fejében, hogy elfogadott légy az Úr, a Magasságos Isten előtt; mert Ő a jók védelmezője: hogy megőrződj minden gonosztól, és hogy megmenthessen téged mindenfajta haláltól.
21. Látom, fiam,
Hogy az ember fiainak minden munkája bűn és gonoszság,
És minden cselekedetük tisztátalanság, utálat és szenny,
És nincs velük igazságosság.
22. Vigyázz, ne járj az útjaikon
És ne lépj ösvényeikre,

És ne cselekedj bünt, mely halálra visz a Magasságos Isten előtt.
Különben elrejti az orcáját előled
és visszaad téged a te törvénytelen séged hatalmába,
és kigyomlál téged a földből, és a te magodat szintén az egek színe elől,
akkor eltöröltetik neved és magod az egész földről.

23. Fordulj el minden cselekedetüktől és tisztátalanságuktól,
És figyelj a Magasságos Isten parancsolataira,
És teljesítsd akaratát, és légy egyenes minden dolgodban.

24. És megáld minden tetedben,
És igazságosság palántáját sarjasztja belőled az egész föld színén, a föld minden nemzedékében,
És nevem és neved soha nem lesz elfeledve az egek alatt.

25. Menj, fiam békével!
A magasságos Isten, az én Istenem és a te Istened erősítsen meg, hogy megcselekedd akaratát,
És megáldja minden magod, és magod maradékát az örökkévalóság minden nemzedékén keresztül, az igazságosság összes áldásával, hogy áldás lehess az egész földön.

26. Izsák pedig örvendezve jött ki tőle.

22 1. És történt a negyvennegyedik jubileum első (év)hetében, annak a második évében, amely az az év, melyben Ábrahám meghalt, hogy Izsák és Ismael elindultak a Fogadalom Kútjától Ábrahámhoz, apjukhoz, hogy megünnepeljék a hetek ünnepét - vagyis az aratás első zsengejének ünnepét -, és Ábrahám örvendezett, hogy mindkét fia eljött.

2. Mert Izsáknak sok java volt Beérsebában, és Izsáknak szokása volt, hogy elment és meglátogatta, majd visszatért apjához.

3. És azokban a napokban Ismael eljött apjához, és mindketten megjelentek, és Izsák áldozatot ajánlott fel égő áldozatként, és apja oltárán mutatta be azt, amelyet (Ábrahám) Hebronban készített.

4. És hálaáldozatot adott és örömmünnepet ült Ismaellel, a bátyjával: és Rebeka friss süteményeket készített új gabonából, és adta Jákobnak, a fiának, hogy vigye Ábrahámnak, atyjának a föld első zsengejéből, hogy ehessen és áldja mindenek Teremtőjét, mielőtt meghal.

5. És Izsák is, Jákob keze által elküldte Ábrahámnak a hálaáldozat legjavát, hogy egyen és igyon.

6. És evett és ivott és áldotta a Magasságos Istent,
Aki alkotta a mennyet és a földet,
Aki mindenek javát készítette,
És adta azokat az emberek fiainak,
Hogy ehessenek és ihassanak és áldják Alkotójukat.

7. "És most hálát adok Neked, Istenem, mert megláttattad velem ezt a napot: íme, száz és hatvan és még tizenöt esztendő vagyok, öregember, aki betöltötte napjait, és minden napom békében telt.

8. Az ellenség kardja nem győzött le mindabban, amit Te adtál nekem és gyermekeimnek, életem minden napján egészen a mai napig.

9. Istenem, könyörületed és békéd legyen szolgálodon és fiainak magján, hogy választott népeddé lehessenek, és örökséged legyenek a föld minden nemzetei közül, mostantól fogva a föld nemzedékeinek minden napjain keresztül, minden korban."

- 10.** És hívta Jákobot és mondta: "Fiam, Jákob, áldjon meg téged mindenek Istene, és erősítsen meg, hogy igazságosan cselekedj, és akaratát tedd Előtte, és válasszon el téged és magodat, hogy népévé legyél és örökségévé, akaratának megfelelően mindenkor.
- 11.** És fiam, Jákób, hajolj közel, és csókolj meg. "És közel hajolt és megcsókolta, és az mondta:
"Áldott legyen fiam, Jákób
és a Magasságos Isten minden fiai, minden korban:
Isten adja meg neked az igazságosság magját
És szenteljen meg a te fiaid közül némelyeket az egész földön;
Nemzetek szolgáljanak néked,
És minden nemzet hajoljon meg magod előtt.
- 12.** Légy erős az emberek előtt,
És gyakorolj hatalmat Seth minden magja felett.
Akkor útaid és fiaid útjai igazak lesznek,
Így szent nemzetté fognak válni.
- 13.** A magasságos Isten adja meg neked mindazon áldásait,
Melyekkel engem megáldott,
És amivel megáldotta Noét és Ádámot,
nyugodjanak (az Ő áldásai) a te magod szent fején nemzedékről nemzedékre, örökké.
- 14.** És tisztítson meg téged (az Úr) minden igazságtalanságtól és tisztátalanságtól,
hogy bocsánatot nyerj minden törvényszegésért, amelyet tudatlanságból elkövettél.
És erősítsen meg téged,
és áldjon meg téged.
És kaphasd örökségül az egész földet,
- 15.** És újítsa meg szövetségét veled.
Hogy legyél nemzetévé és örökrészévé minden korban,
És hogy legyen neked és magodnak Istened, igazságban és becsületességben, a föld minden napjaiban.
- 16.** És fiam, Jákób, emlékezz meg szavaimról,
És tartsd meg Ábrahámnak, atyádnak parancsolatait:
Válaszd el magad a nemzetektől,
És ne egyél velük:
És ne cselekedj tetteik szerint,
És ne válj társukká;
Mivel azoknak tettei tisztátalanok,
És minden útjaik szenny és utálatosság és tisztátalanság.
- 17.** A holtaknak ajánlják fel áldozataikat
És gonosz szellemeket imádnak,
És a sírok felett esznek,
És minden cselekedetük hiábavalóság és üresség.
- 18.** Nincs szívük az értelemre,
És szemikkel nem látják, min munkálkodnak,
És azt, hogy tévesen mondják egy darab fának: "Te vagy Istenem"
És a kőnek: "Te vagy Uram és szabadítóm."
[És azoknak nincsen szívük.]
- 19.** És ami téged illet, fiam, Jákób,
A Magasságos Isten segítsen téged,

És a mennyek Istene áldjon meg,
És emeljen ki tisztátalanságukból és minden tévedésükből.

20. Óvakodj attól, fiam Jákób, hogy feleséget végy Kánaán lányainak magjából;
Mert minden magja ki lesz irtva a földről.

21. Mivel - Hám törvénszegésének következtében - Kánaán vétett,
És minden magja ki lesz pusztítva a földről és minden maradéka is,
És semelyik tőle való nem lesz megmentve az ítélet napján.

22. És ami a bálványok imádóit és a pogányokat illeti
Nem lesz reménységük az élők földjén;
És nem lesz róluk megemlékezés a földön,
mivel a Seolba szállnak le,
és ítélet helyére mennek,
Ahogy Szodoma népe kipusztult a földről,
úgy pusztul ki mindenki, aki bálványokat imád.

23. Ne félj, fiam Jákób,
És ne rettegj, óh Ábrahám fia:
A Magasságos Isten őrizzen meg minden romlástól,
És mentsen meg a tévedés minden útjától.

24. Ezt a házat (népet) építettem magamnak, hogy nevémet helyezhessem rá a földön: [ez örökre neked és magodnak adatott], és Ábrahám házának fogják nevezni; és örökre neked és magodnak adatik, mert te fogod megépíteni a házam, és megszilárdítod nevémet Isten előtt örökre: magod és neved állni fog a föld minden nemzedékeiben."

25,26. És befejezte a parancsolatok átadását és az áldást. És ketten együtt feküdtek egy ágyon, és Jákób Ábrahámnak, nagyapjának kebelén aludt, és hétszer megcsókolta, és szerette és szíve örvendezett felette.

27. És teljes szívéből megáldotta és így szólt: "A Legmagasságosabb Isten, Mindenek Istene és Teremtője, aki kihozott engem a káldok Urjából, hogy nekem adja ezt a földet örökre szóló örökségül, és hogy szent magot alapítsak – áldott legyen a Magasságos mindörökké."

28. És megáldotta Jákobot és mondta: "Az én fiamon, aki felett teljes szívemmel és szeretetemmel örvendezek, legyen a Te jószágod és kegyelmed, és az ő magja fölött mindig.

29. És ne hagyd el, és ne tedd semmivé mostantól fogva az örökkévalóság napjain keresztül, és szemeid nyitva legyenek rajta és magján, hogy megőrizd és megáldjad, és megszenteld a Te népedként örökségedül;

30. És áldd meg minden áldásaiddal mától fogva az örökkévalóság minden napján, és újítsd meg szövetségedet és kegyelmedet vele és magjával, minden Te jókedved szerint a föld összes nemzedékeiben.

23 1. És a szemeire tette Jákób két ujját, és áldotta az istenek Istenét, és befedte arcát, kinyújtotta lábát és elaludt örök alvással, és takarították atyáihoz.

2. És mindezek ellenére Jákób (továbbra is) a kebelén feküdt, és nem tudta, hogy Ábrahám, nagyapja meghalt.

3. És felébredt Jákób alvásából, és íme Ábrahám hideg volt, mint a jég, és (Jákób) így szólt: "Atyám, atyám!" - de az nem beszélt, és (Jákób) tudta, hogy meghalt.

4. És felkelt kebeléről, futott és elmondta Rebekának, anyjának; és Rebeka elment Izsákhhoz éjszaka, és elmondta neki; és együtt mentek és Jákób velük, és egy lámpás volt a kezében, és amikor bementek, Ábrahámot (ott) találták holtan.
5. És Izsák atyja arcára borult és sírt, és megcsókolta.
6. És nagy kiáltások voltak hallhatók Ábrahám házában, és fia, Izmáel felkerekedett, és atyjához Ábrahámhoz sietett, és sírt Ábrahám, atyja felett, ő és Ábrahám egész házanépe, és felette igen sírtak, nagy sírással.
7. Izsák és Izmáel pedig, a fiai, eltemették a kettős barlangban [Makpéla], Sára, a felesége mellé. És siratták negyven napon át, háza népének minden tagja, és Izsák és Izmáel, és minden fiaik, és Ketura minden fia lakóhelyeiken. Majd a gyász napjai Ábrahámért befejeződtek.
8. Három jubileumot és négy (év)hetet élt, egyszáz és hetvenöt évet, és betöltötte életének napjait, jó öregségben, megelégedéssel.
9. Ugyanis az ősatyák napjai, életük ideje tizenkilenc jubileum volt; és az Özönvíz után kevesebb kezdett lenni, mint tizenkilenc jubileum, és megfogyatkoztak a jubileumok, és gyorsan öregedtek, és napjaiknak különböző csapások és útjaik gonoszsága miatt lett vége, Ábrahám kivételével.
10. Mert Ábrahám tökéletes volt minden tetteiben az Úrral, és igazságban élte le élete minden napját; de íme, mégsem töltött be négy jubileumot életében, és már megöregedett a (földön lévő) gonoszság miatt, és bevégezte napjait.
11. És minden nemzedék, amely mostantól az ítélet nagy napjáig támad, hamar megöregszik majd, mielőtt két jubileum éveit megélné, és tudásuk elhagyja őket öregkoruk folytán [és minden ismeretük elvész].
12. És azokban a napokban, ha egy ember másfél jubileum éveit megéri, azt mondják majd róla: "Hosszú időt ért meg, és napjai nagyobbik része fájdalom, bánat és szorongatás volt, és nincs békesség:
13. Mivel csapás csapást ér, sérelem sérelmet, nyomorúság nyomorúságot, rossz hírek rossz híreket, és betegség betegséget, és mindenféle ezekhez hasonló rossz ítélet (jön), egyik a másik után: betegség és bukás, hó, fagy, és jég, láz, meghűlések, kábultság, éhínség, és halál, kard, rabság, és minden fajta szerencsétlenségek és fájdalmak."
14. És mindezek eljönnek a gonosz nemzedékre, amely vétkezik a földön: cselekedeteik tisztátalanok, paráznák, szennyesek és utálatosak.
15. Akkor ezt mondják majd: "Az ősök napjai hosszúak voltak (ugyan), akár ezer évesek, és jó (napok) voltak, de íme, a mi életünk napjai - ha az ember sokáig él - hatvan és még tíz esztendő, és ha erős valaki, akkor nyolcvan év, és azok gonosz (napok), és nincs békesség e gonosz nemzedékek napjaiban."
16. És abban a nemzedékben a fiak elítélik atyáikat és véneiket bűneikért és igazságtalanságukért, és szájuk beszédéért és a nagy gonoszságokért, amelyeket elkövettek, és a szövetségtől való elpártolásuk miatt, amelyet az Úr kötött köztük és Öközte, hogy megtartsák és cselekedjék parancsolatait, rendeleteit és minden törvényét, anélkül, hogy jobbra vagy balra térnének attól.
17. Mert mindenk gonoszul cselekedtek, és minden száj romlottságot beszél, és minden munkájuk tisztátalanság és utálatosság, és minden útjaik szenny, tisztátalanság és pusztulás.
18. Íme, a föld el lesz pusztítva tetteik miatt, és nem lesz a szőlőnek magja, sem olaj; mert cselekedeteik mind hűtlenek, és mind együttesen el lesznek törölve, vadállatok, marhák, madarak, és a tenger minden halai, az emberek fiai miatt.

19. És küzdeni fognak egyik a másikkal, a fiatal az öreggel, és az idős a fiatallal, a szegény a gazdaggal, a kicsiny a hatalmassal, a koldus a fejedelemmel, a törvény és a szövetség miatt, mert elfelejtették a parancsolatokat és a szövetséget, az ünnepeket, a hónapokat, a Sabbatokat, a jubileumokat és minden ítéleteket.

20. És kard és háborúság lesz, hogy visszatérítse őket az útra, de nem fognak visszatérni, amíg sok vér nem ontatik a földön, egymás által.

21. És azok, akik megmenekülnek, nem fognak megtérni gonoszságukból az igazságosság útjára, hanem mind felmagasztalják majd saját magukat megtévesztésül és gazdagodás céljából, hogy elvehessék mindazt, ami a felebarátjuké, és szólítják majd a nagy Nevet, de nem hűségben és igazságosságban, és tisztátalanságukkal és utálatosságuk undorával beszennyezik a Szentek Szentjét.

22. És nagy büntetés következik eme nemzedék tetteire az Úrtól, aki kiszolgáltatja őket a kardnak, ítéletnek, rabságnak, fosztogatásnak és pusztulásnak.

23. És feltámasztja ellenük a pogányok bűnöseit, akikben nincs sem irgalom, sem szánalom, és nem tisztelik senki személyét, sem öreget, sem fiatalot, senkit sem, mert gonoszabbak és erősebbek a rossz cselekvésére, mint az emberek minden fiai.

És erőszakot cselekednek Izrael ellen és vétkeznek Jákób ellen,

És sok vér fog folyni a földön,

És senki nem fogja azokat összegyűjteni és eltemetni.

24. Azokban a napokban fennhangon kiáltanak,

És könyörögnek és imádkoznak, hogy megmenekülhessenek a bűnösök kezétől, a pogányoktól;

De senki nem menekül meg.

25. És a gyermekek feje fehér lesz ősz hajuktól,

És a háromhetes gyermek olyan öregnek néz majd ki, mint egy százéves ember,

És természetük megrontatik nyomorúság és zsarnokság által.

26. És azokban a napokban a fiak elkezdik tanulmányozni a törvényt,

És kutatják a parancsolatokat,

És visszatérnek az igazságosság útjára.

27. És a napok elkezdenek gyarapodni és sokasodni az emberek azon fiai között,

Míg napjaik közel ezer évet tesznek majd ki.

És még nagyobb lesz számuk, mint az elődök napjainak száma (azelőtt).

28. És nem lesz öreg ember,

Sem olyan, aki napjait bevégzi,

Mivel mind olyanok lesznek, (mint) a gyermekek és ifjak.

29. És betöltik minden napjukat, és élnek békességben és örömben,

És nem lesz sem Sátán, sem semmilyen gonosz romboló;

Mert minden napjaik áldás és gyógyulás napjai lesznek.

30. És abban az időben az Úr meggyógyítja szolgálait,

És felkelnek és nagy békét látnak majd,

És kiűzik ellenfeleiket.

És az igazak látják (ezt) és hálát adnak,

És örömmel örvendeznek örökkön örökké,

És látni fogják minden ellenségük ítéletét és átkát.

31. És csontjaik a földben nyugszanak majd,
És szellemeik mérhetetlenül ujjonganak,
És tudni fogják, hogy az Úr az, aki végrehajtja az ítéletet,
És kegyelmet tanúsít százakon és ezreken, és mindazokon, akik szeretik Őt.

32. Te pedig, Mózes, írd le ezeket a szavakat, mert így vannak megírva, és feljegyezik (azokat) a mennyei táblákon bizonyosságul a nemzedékeknek, mindörökre.

24 1. És Ábrahám halálát követően történt, hogy az Úr megáldotta Izsákot, a fiát, és elhagyta Hebront, és elment és lakozott a Látomás Kútjánál ennek a jubileumnak a harmadik [év] hetének első évében.

2. És a negyedik (év)hét első évében éhínség támadt a földön, az első éhínség mellett, amely Ábrahám napjaiban volt.

3. És Jákób lencse levest készített, és Ézsau éhesen érkezett a mezőről. És így szólt Jákóbbhoz, fitestvérehez: "Adj nekem ebből a vörös levesből!" És Jákób mondta: "Add el nekem az [a legidősebb fiúnak járó] elsőszülöttségi jogot, és adok neked kenyeret, és ebből a lencse levesből."

4.5. És Ézsau mondta szívében: "Meghalok; mi hasznomra van nekem ez az elsőszülöttség?" És mondta Jákóbnak: "Neked adom." És Jákób mondta: "Esküdj meg nekem ezen a napon!", és megesküdött neki.

6. Jákób pedig kenyeret adott neki és lencsét, és Ézsau evett, amíg jól nem lakott, és így Ézsau semmibe vette elsőszülöttségét, ezért Ézsau nevét Edomnak hívják, mert Jákób vörös lencsét adott neki az elsőszülöttségért.

7. És így Jákób lett az idősebb [jogörökös], Ézsau pedig megfosztatott méltóságától.

8. És éhínség volt a földön, és Izsák felkerekedett, hogy Egyiptomba menjen az év(hét) második évében, és a filiszteusok királyától Gerárig ment, Abimélekhez.

9. Az Úr pedig megjelent neki és így szólt: "Ne menj Egyiptomba; hanem maradj, és lakj a földön, amit mondok neked, tartózkodj ezen a földön, és veled leszek és megáldalak.

10. Mert neked és magodnak adom ezt a földet, és megerősítem eskümet, amellyel megesküdtem atyádnak, Ábrahámnak, és megsokasítom magodat, mint a menny csillagait, és magodnak adom ezt az egész földet.

11. És magodban megáldatnak a föld minden nemzetei, mert apád engedelmeskedett Hangomnak, és megtartotta megbízásomat, parancsolataimat, törvényemet, rendeléseimet és szövetségemet; és most hallgass hangomra, és ezen a földön laksz.

12, 13. És Gerárban lakott három évhetet. És Abimélek védelmébe vette és mindenét, mondván: "Bizonyal meghal, aki hozzáér, vagy bármihez, ami az övé!"

14. És Izsák naggyá lett a filiszteusok előtt, és sok birtokot szerzett, ökröket, juhokat, tevéket, szamarakat és hatalmas háztartást.

15. És vetett Filisztea földjébe és százannyit hozott, és Izsák szerfelett naggyá vált, és a filiszteusok irigyelték.

16. És minden kutat, amelyet Ábrahám szolgái ástak Ábrahám élete alatt, a filiszteusok megállították azokat Ábrahám halála után, és betemették földdel.

17. És Abimélek így szólt Izsákhhoz: "Menj el tőlünk, mert nagyobbá lettél nálunk", és Izsák elindult onnan a hetedik évhét első évében, és Gerár völgyében tartózkodott.

18. És kiásták újra azokat a víz-kutakat, amelyeket Ábrahámnak, atyjának szolgálai ástak, és amelyeket a filiszteusok bezártak Ábrahámnak, apjának halála után, és úgy nevezte nevüket, ahogyan Ábrahám, atyja nevezte azokat.

19. És Izsák szolgálai egy kutat ástak a völgyben, és élő vizet találtak, és Gerár pásztoraival versengtek Izsák pásztoraival, mondván: "A víz a miénk"; és Izsák nevezte a kút nevét "Romlottság"-nak, mert rossz módon viselkedtek velünk.

20. És egy másik kutat ástak, és azért is versengtek, és nevezte azt "Ellenségeskedés"-nek. És felkelt onnan és ásott egy másik kutat, és azért nem versengtek, és hívta a nevét "Férőhely"-nek, és Izsák mondta: "Most az Úr tág férőhelyet készített nekünk, és meggyarapodott a földünk."

21. És felment innen a Fogadalom Kútjához az első (év)hét első hetében, a negyvennegyedik jubileumban.

22. És az Úr megjelent neki éjszaka, az első hónap újholdján, és így szólt: "Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok és megáldalak, és bizonytalansággal megsokasítalak, mint a föld homokját, Ábrahámért, szolgálámért."

23. És oltárt épített ott, amelyet Ábrahám, atyja épített először, és segítségül hívta az Úr nevét, és áldozatot mutatott be Ábrahám (atyja) Istenének.

24. És egy kutat ástak és élő vizet találtak.

25. És Izsák szolgálai másik kutat ástak és nem találtak vizet, és elmentek és elmondták Izsáknak, hogy nem találtak, és Izsák mondta: "Esküt tettem a mai napon a filiszteusoknak, és ezt a dolgot kijelentették nekünk"

26. És nevezte annak a helynek a nevét Fogadalom Kútjának, mert ott esküdött meg Abiméleknek és Ahuzzátnak, barátjának, és Pikolnak, Or elöljárójának és sokaságának.

27. És Izsák tudta azon a napon, hogy a kényszer miatt esküdött, hogy békében legyen velük.

28. És Izsák aznap megátkozta a filiszteusokat, és mondta: "Átkozottak legyenek a filiszteusok a harag napján, és botránkozás minden nemzet között. Tegyen Isten gúnnyá és átokká és harag tárgyává, és szolgáltasson ki a bűnösök, pogányok kezébe és Kittimnek kezeibe.

29. És ha bárki elmenekülne az ellenség és Kittim kardja elől, azt az igaz nemzet irtsa ki a mennyből való ítéletként, mert ellenségei és ellenfelei lesznek az én gyermekeimnek a föld minden nemzedékén keresztül.

30. És nem hagyaték nekik maradék, sem olyan, aki megmentetik a harag és ítélet napján; Mert pusztulás és romlás, és a földről való kizűrés [rendeltetett] a filiszteusok minden ivadékának. És nem marad meg többé e kaptoritáknak a neve, sem ivadéka a földön.

31. Mert bár a mennyekbe emelkedik,
Onnan le lesz vetve.
És bár hatalmassá teszi magát a földön,
azon vonszolják őt tova.
És bár elrejteti magát a nemzetek között,
még onnan is ki lesz irtva;
És lemehet akár a Seolba,
de ott is nagy lesz az ő kárhozatala,
és ott sem lesz számára nyugalom.

32. És ha fogságba megy,
azok keze által, akik életére törnek, megölik odamenet,
és sem a neve, sem ivadéka nem marad meg az egész földön;
Mert útja az örök átokba vezet.'

33. És ez fel lett írva és bevésve rá vonatkozóan a mennyei táblákra, s ekképpen bánnak majd vele az ítélet napján, hogy kiirtassék a földről.

25 1. És ennek a jubileumnak és évhétnek a második évében Rebeka magához hívta fiát, Jákobot, és beszélni kezdett hozzá, mondván: "Fiam, ne végy magadhoz feleséget a kánaániták lányai közül, ahogyan Ézsau, a te testvéred tette, aki két feleséget vett magához Kánaán lányaiból, és megkeserítették lelkemet a tisztátalan cselekedeteikkel; mert minden cselekedetük csak paráznaság és bujaság, és nincs bennük igazságosság, mert [tetteik] gonoszak.

2. És fiam, fölöttébb szeretlek téged, és a szívem és ragaszkodásom szerint áldalak a nap minden órájában és az éjjeli virrasztás idején.

3. Most pedig, fiam, figyelj szavaimra, és tégy anyád akarata szerint; ne végy feleséget magadnak e föld lakóinak leányai közül, hanem csakis atyám házából, és atyám rokonságából. Atyámnak házából veszel magadnak feleséget, és a Felséges Isten megáld majd téged, és gyermekeid igaz nemzedékké, szent ivadékká válnak majd."

4. És ezután Jákob szólt anyjához, Rebekához, mondván: "Íme, anyám, kilenc évhetet értem meg, és eddig nem ismertem, de nem is érintettem egyetlen asszonyt sem, nem jegyeztem el magam senkihez, és még annak gondolata sem merült fel bennem, hogy Kánaán leányai közül vegyek magamnak feleséget.

5. Mert emlékszem, anyám, Ábrahámnak, atyánknak szavaira, aki megparancsolta nekem, hogy ne vegyek feleséget Kánaán leányai közül, hanem vegyek feleséget atyámnak házából és rokonságom közül.

6. Korábban már hallottam arról, hogy Lábánnak, testvérednek lányai születtek, és elhatároztam szívemben azt, hogy közülük veszek feleséget.

7. És ennél fogva a szellemem elhatározásából megőriztem magam a bűntől, és attól, hogy bármiben vétkes legyek az életem minden napjában; mert a paráznaságot és bujaságot illetően sok parancsolatot adott nekem Ábrahám, atyám.

8. És annak ellenére, hogy megparancsolta, ezalatt a huszonkét év alatt bátyám folyton késztetett, mondván: 'testvérem, vedd el feleségül két feleségemnek egy hűgát', de elvettem azt, hogy úgy tegyek, ahogyan ő tett.

9. Megesküszöm előtted, anyám, hogy teljes életem napjaiban nem veszek magamnak feleséget Kánaán leányai közül, és nem cselekszem gonoszul, ahogyan Ézsau, a fivérem tett.

10. Ne félj, anyám! Vigasztaljon, hogy akaratodat teszem, és becsületességben járok, és sohasem rontom meg útjaimat".

11. Akkor (Rebeka) arcát az ég felé emelte, kiterjesztette kezének ujjait, felnyitotta száját, és áldotta a Magasságos Istent, az ég és a föld Teremtőjét. Köszönetet és dicsőítést adott neki.

12. Így szólt: "Áldott legyen az Úr Isten, és áldott legyen annak Neve mindörökkön örökké, aki Jákobot adta nekem, tiszta fiat és szent magot,

13. mivel Tiéd ő, és tiéd lesz magja folyton és minden nemzedéken át mindörökké. Áldd meg őt, ó Uram, s add ajkaimra az igazságosság áldásait, hogy megáldjam őt."

14. És abban az órában, amikor a szentség szelleme ajkaira szállt, mindkét kezét Jákob fejére tette, és így szólt:

15. Áldott vagy te, igazságosság Ura és korok Istene
Áldjon meg Ő az emberek minden nemzetsége fölött.
És áldjon meg téged, fiam, az igazságosság ösvénye,
és tárja fel az igazságosságot ivadékoknak.

16. Sokasítsa meg fiaid számát az életed folyamán,
és fakadjanak az év hónapjainak száma szerint.
És sokasodjon meg fiaik száma, legyen az több, mint az ég csillagaié,
és számuk haladja meg a tengerparti homokét.

17. És adja nekik ezt a jó földet, amelyről azt mondotta, hogy Ábrahámnak és ivadéknak adja mindenkor.
És tartsák meg tulajdonukban mindörökké.

18. És hadd lássam, hogy áldott gyermekek szülessenek neked életemnek idejében,
és legyen áldott és szent ivadék a te ivadékod.

19. És ahogy megüdítetted anyádnak szellemét életében,
az anyaméh, amelyben megfogantál, így áld téged,
kebleim [gyengéd érzelmeim] áldanak téged,
és ajkaim és nyelvem nagyra magasztalnak téged.

20. Sokasodj meg, és terítsd be a földet,
és ivadékodban legyen tökéletes a mennyek és a föld öröme mindörökké;
és vigadjon a te ivadékod,
és a békesség nagy napján legyenek békében.

21. És maradjon fenn neved és ivadékod minden korszakon át,
és a Felséges Isten legyen Istenük,
és lakozzon köztük az igazságosság Istene,
és általuk épüljön föl szentélye a korokon át.

22. Áldott legyen az, aki áld téged,
és a test, amely hamisan átkoz téged, legyen az átkozott.'

23. És megcsókolta, és mondta neki:
'Az Úrnak, a világ Istenének szeretete legyen veled,
Ahogyan a te anyád szíve és az ő szeretete örömet lel benned és áld téged.'
És ezzel befejezte áldásait.

26 1. És ennek az évhétnek a hetedik évében Izsák magához hívta Ézsaut, idősebb fiát, és mondta neki: "Öreg vagyok, fiam, lásd, szemeim elhomályosodtak a látásra, és nem tudom a halálom idejét.

2. Most pedig vedd magadhoz vadászfegyvereidet, tegezedet és ijadat, és menj ki a mezőre vadászni, és fogj nekem őzet (vadat), fiam, és készíts abból ízletes húst, amelyet kedvel a lelkem, és hozd elém, hogy megegyem azt, és a lelkem megáld téged, mielőtt meghalok. "

3. De Rebeka meghallotta, mit mond Izsák Ézsauinak.

4. És Ézsau korán kiment a mezőre vadászni, hogy vadat fogjon és hazavigye azt apjának.
5. És Rebeka magához hívta fiát, Jákobot, és mondta neki: "Íme hallottam, amint atyád Ézsauval, fivéreddel beszélt, és azt mondta neki:
6. 'Menj vadászni és készíts nekem ízletes húst, és hozd elém, hogy egyek és megáldjalak téged az Úr előtt, mielőtt meghalok.' Most pedig, fiam, hallgass szavamra, s tedd, amit parancsolok neked: menj ki a nyájhoz és hozz nekem két jó kecskegidát, és ízletes húst készítek abból atyádnak, olyat, amelyet szeret, és te viszed majd azt atyádhoz, hogy egyen és megáldjon téged az Úr előtt, mielőtt meghal, és így áldás lesz terajtd."
7. És Jákob így szólt Rebekához, anyjához: " Anyám, nem fogom atyám elől visszatartani az eledelt, amit enni kíván, és amiben kedvét leli, csak attól tartok, anyám, hogy felismeri a hangomat és meg akar majd engem érinteni.
8. És tudod azt, hogy sima vagyok, és Ézsau, fivérem szőrös, és [Izsák] szemei előtt gonosznak tűnök, és oly dolgot cselekszem, amire nem utasított engem, és haragudni fog rám, én pedig átkot hozok magamra, nem áldást."
9. És Rebeka, anyja mondta neki: "Legyen az átok rajtam, fiam, csak hallgass a szavamra."
10. És Jákob engedett anyja, Rebeka szavainak, és kiment és elkapott két jó és kövér kecskegidát, és azokat az anyjához vitte, és anyja ízletes húsételt készített azokból, olyat, amelyet [Izsák] szeretett.
11. És Rebeka elővette Ézsauinak, idősebb fiának ünneplő ruháját, amit házában tartott, és Jákobra, ifjabb fiára öltötte azt, és a gidák bőrét karjaira kötözte, valamint a nyakának a ruha által el nem takart részére.
12. És az ételt és a kenyeret, amit elkészített, Jákob kezébe adta.
13. És Jákob bement atyjához, és mondta: "Úgy tettem, ahogyan kértél engemet; ülj fel és edd meg a húst, amit fogtam neked, atyám, hogy lelked megáldjon engem.
14. És Izsák azt mondta fiának: "Hogyan találtál [vadat] ilyen gyorsan, fiam?"
15. És Jákob mondta: "Mert az Úr, a te Istened úgy hozta, hogy találjak."
16. És Izsák így szólt neki: "Gyere hozzám közel, hogy megérintselek, fiam, hogy [megállapítsam] valóban Ézsau, a fiam vagy-e vagy sem."
17. És Jákob Izsáknak, apjának közelébe állt, aki megérintette, majd mondta: "A hang Jákob hangja, de a kezei, azok Ézsau kezei."
18. És nem ismerte fel, mert mennyből való rendeltetés volt, hogy az ítélőképessége eltompuljon, és Izsák nem vette észre, ugyanis [Jákob] kezei olyan szőrösek voltak, mint fivérének, Ézsauinak kezei, s így megáldotta.
19. És mondta: "Ézsau, az én fiam vagy-e? És [Jákob] felelt neki: "Én vagyok a te fiad." - És mondta neki: "Hozd elém a húst, amit vadásztál nekem, fiam, hogy egyek abból, és megáldjon téged lelkem."
20. És [Jákob] elértette, ő pedig evett abból, és bort is tett elé, amiből ivott.
21. És Izsák, atyja mondta neki: "Gyere hozzám, és csókolj meg, fiam."
22. És odament hozzá és megcsókolta. És megszagolta ruhájának illatát, és megáldotta őt, mondva: "Íme, a fiam illata olyan, mint az Úr által megáldott mezők illata.

23. És az Úr adja neked az egek harmatát és a föld harmatát, bő gabonatermést és olajat: Szolgáljanak neked a nemzetek, és boruljanak le előtted a népek.

24. Uralkodj testvéreid fölött, és anyád fiai boruljanak le előtted; És az áldás, amellyel az Úr megáldott engem és megáldotta Ábrahámot, atyámat; szálljon rád és ivadékodra mindörökké: Átkozott legyen az, aki téged átkoz, és legyen áldott, aki téged áld."

25. És miután Izsák megáldotta fiát, Jákobot, és Jákob elhagyta Izsákot, apját, elrejtőzött Ézsau színe elől, aki ekkor tért vissza a vadászból.

26. És ő is elkészítette az ízletes húst, és atyja elé vitte, és mondta atyjának: "Keljen fel atyám és egyen a vadamból, hogy megáldja lelkemet.

27. És Izsák, atyja mondta neki: "Ki vagy te?" - És válaszolt neki: "Én vagyok elsőszülött fiad, Ézsau, és megtettem, amit parancsoltál nekem."

28. És Izsák nagyon megdöbben, és mondta: "Ki volt az, aki vadászni ment, [vadat] fogott és húst hozott nekem, én megettem azt, mielőtt te megérkeztél, és meg is áldottam, rajta marad az áldás, és ivadékan mindörökké."

29. És az történt, hogy amikor Ézsau meghallotta Izsáknak, atyjának szavait, hangosan és nagyon keservesen sírni kezdett, és mondta atyjának: "Áldj meg még engem is, atyám."

30. És azt mondta neki: "Fivéred csellel jött hozzám és elvette áldásaidat." És mondta: "Most már tudom, hogy miért Jákob a neve: Íme, már két alkalommal taszított ki engem; elvette tőlem a születési jogot, és most az áldásaimat is."

31. És mondta: "Nem tartottál meg nekem semmi áldást?" Izsák pedig felelt Ézsauinak, mondván: "Lásd, uraddá tettem őt, és minden testvérét szolgálóivá adtam, és erőssé tettem őt, a gabona, a bor és az olaj bőségével: És ezután mit is tehetnék veled, fiam?"

32. És Ézsau mondta apjának, Izsáknak: "Csak egyetlen áldásod van, atyám? Áldj meg engem is, atyám:"

33. És Ézsau hangosan sírni kezdett, és Izsák mondta neki: "Íme, távol a föld harmatától lesz lakhelyed és távol a menny harmatától.

34. És kard által fogsz élni, és szolgálni fogod majd a fivéredet. És eljön majd az idő, hogy amikor naggyá válsz, és lerázod az igáját magadról, teljességgel vétekbe esel és halálos bünt követsz majd el, és ivadékat kiirtják az egek alól."

35. És Ézsau fenyegetni kezdte Jákobot az áldások miatt, amelyekkel az atyja megáldotta, és ezt gondolta szívében: "Jöjjön csak el az atyám gyászolásának ideje, hogy megöljem testvéremet, Jákobot."

27 1. És Rebekának álmában felidéződtek Ézsaunak, idősebb fiának szavai, és magához hívatta Jákobot, ifjabb fiát,

2. és mondta neki: “Íme, Ézsau, fivéred bosszút áll rajtad és meg akar téged gyilkolni.

3. Most tehát, fiam, hallgass szavamra, kelj föl és menekülj el Háránba, Lábánhoz, fivéremhez, és maradj nála néhány napot, amíg testvéred haragja elmúlik, és dühét elfordítja tőled, és elfelejti mindazt, amit tettél; én pedig értelek küldök, s visszahívlak onnan.”

4. És Jákob mondta: ”Nem félek, ha meg akar ölni, én ölöm meg őt.”

5. De [Rebeka] mondta neki: ”Nem akarom azt, hogy egy napon legyek megfosztva mindkét fiamtól.”

6. És Jákob mondta anyjának, Rebekának: “Íme, tudod azt, hogy atyám megöregedett, és nem lát, mert szemei elhomályosodtak, és gonosz dolognak véli azt, hogy elhagyom, márpedig ha elhagyom és elmegyek tőletek, atyám megharagszik rám és átkozni fog engem. Nem megyek el, csak akkor, ha ő maga küld el engem.

7. És Rebeka azt mondta Jákobnak: “Bemegyek hozzá és beszélek vele, és maga fog majd elküldeni téged.”

8. És Rebeka bement Izsákhoz, és mondta neki: ”Gyűlölöm életemet Heth két lánya miatt, akiket Ézsau feleségekként vett magához, és ha Jákob is e föld leányai közül vesz feleséget, olyanokat, mint ők, akkor nem lesz miért élnem tovább, mert Kánaán lányai gonoszak.”

9. És Izsák magához hívta Jákobot, megáldotta, és intelmekkel látta el, mondván: ”Ne végy feleséget Kánaán egyetlen lánya közül sem,

10. hanem indulj el és menj Mezopotámiába, Bethuel házába, anyád atyjához, és onnan végy magadhoz feleséget, Lábánnak, anyád fivérének lányai közül.

11. És a Mindenható Isten áldjon téged és szaporítson, hogy nemzetek csoportja legyél, és adja rád atyámnak, Ábrahámnak az áldásait, neked és utánad ivadékoknak mindörökké, hogy örököljed vándorlásaid földjét, és mindazt a földet, amit Isten Ábrahámnak adott; menj, fiam, békével.”

12. És Izsák útjára küldte Jákobot, és elindult Mezopotámiába, Lábánhoz, a szíriai Bethuel fiához, Rebekának, Jákob anyjának fivéréhez.

13. És történt, hogy miután Jákob elindult Mezopotámiába, Rebeka szelleme bánkódni kezdett fia után, és sírt miatta.

14. És Izsák mondta Rebekának: “Húgom, ne sírjál Jákob, a fiam miatt, mert békében ment el és békében fog visszatérni.

15. A Felséges Isten megtartja minden gonosztól, vele lesz; mert sosem hagyja el őt az élete folyamán;

16. Mert tudom azt, hogy minden dolgában sikerrel jár, bárhová megy is, amíg békében visszatér hozzánk, és békében látjuk őt viszont.

17. Ne aggódj miatta, húgom, mert igaz ösvényen jár és tökéletes ember: és hűséges és nem pusztul el. Ne sírj hát.”

18. És Izsák így vigasztalta meg Rebekát fia, Jákob miatt, és áldotta őt.

19. És a negyvennegyedik jubileum második évhetének első évében elindult Jákob a Fogadalom Kútjától, hogy Háránba menjen, és ennek a hétnek az első újholdján a hegyeken fekvő Lúz-ba ért, ami Bétel, és este volt már, amikor odaért, és letért az útról nyugat felé az éjjel: és megpihent ott, mivel a nap leszállt.
20. És felvett onnan egy követ és a feje alá tette azt, [lefeküdt] egy fa alatt, és egyedül volt, és elaludt.
21. És álmot látott az éjszaka folyamán, és íme egy létra állt a földön, és a teteje a mennybe ért, és íme, az Úr angyalai le és fel mentek azon: és íme, az Úr állt azon.
22. És Jákobhoz szólt, mondván: “Én vagyok Ábrahámnak, atyádnak az Úr Istene, és Izsáknak Istene; a földet, amelyen fekszel, neked adom, és ivadéknak utánad.
23. És ivadékod [száma] annyi lesz, mint a föld pora, és kiterjedsz majd nyugatra és keletre, északra és délre, és benned, és magodban lesznek megáldva a föld minden nemzetségének családjai.
24. És lásd, Én veled leszek, és megtartalak téged, bárhová is mész, és békében hozlak vissza téged erre a földre, mert nem hagylak el, amíg meg nem teszem mindazt, amit néked elmondtam.”
25. És Jákob felébredt álmából, és mondta: “Valóban az Úr háza ez a hely, és nem tudtam ezt.” És megrémülve azt mondta: ”Félelmetes ez a hely, s nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja.”
26. És Jákob korán reggel felkelt, és fogta a feje alá helyezett követ és felállította azt, hogy emlékjelül szolgáljon, és olajat öntött rá. És Bételnek nevezte azt a helyet; ám a hely neve azelőtt Lúz volt.
27. És Jákob esküt fogadott az Úrnak, mondván: ” Ha velem lesz az Úr és megtart engem ezen az utamon, és kenyeret ad nekem, amit megeszek, és ruhát, amit viselek, és ha szerencsésen visszatérek atyám házába: akkor az Úr lesz az én Istenem, és ezt a követ, amit itt jelként felállítottam, az Isten házának fogják nevezni, s mindent, amit nekem adsz, annak tizedét neked adom, Istenem.”
- 28 1. És folytatta útját, és megérkezett a keleti földre, Lábánhoz, Rebeka fivéréhez, s vele maradt és szolgált neki egy [év]héten át Rákhelért, lányáért.
2. És a harmadik évhét első évében így szólt: “Add nekem a feleségem, akiért szolgáltam neked hét esztendőn át.” És Lábán mondta Jákobnak: "Odaadom neked a feleségedet."
3. És Lábán nagy lakomát rendezett, majd fogta idősebb lányát és Jákobnak adta feleségként, s [lányának] adta Zilfát, a maga szolgálólányát, szolgálányként; és Jákob nem tudta, mert azt vélte, hogy ő Rákhel.
4. És bement hozzá, s íme, Lea volt az; és Jákob haragra gerjedt Lábán iránt, s mondta neki: “Miért tettél így velem? Avagy nem Rákhelért szolgáltam neked, s nem Leáért? Miért csaptál be?
5. Vedd a lányod, és elmegyek, mert gonoszul viselkedtél velem.” Mert Jákob jobban szerette Rákhelt, mint Leát, Lea szemei ugyanis gyengék voltak, bár formára csinos volt, míg Rákhelnek szépek voltak a szemei is, és alakja is nagyon csinos volt.
6. És Lábán azt mondta Jákobnak: “A mi földünkön nem szokás a fiatalabb lányt az idősebb lány előtt [házasságra] odaadni.” Nem helyénvaló dolog ezt tenni, mert úgy van a mennyei táblákon elrendelve, hogy senki nem adhatja oda fiatalabb lányát az idősebb lány előtt. És az embernek, aki ezt teszi, az ellen bűnként rójják fel a mennyben, és senki nem lehet igazságos, aki ezt cselekszi, mert ez gonosz cselekedet az Úr előtt.
7. És parancsold meg Izráel fiainak, hogy ne tegyék ezt a dolgot: se ne vegyék, se ne adják a fiatalabbat mielőtt az idősebbet elvennék, mert ez nagyon gonosz.

8. És Lábán monda Jákóbnak: 'Hadd múljon el ennek az ünnepnek hét napja, és neked adom Rákhelt, hogy szolgálj nekem másik hét évet, hogy legeltesd a birkáimat ahogy tetted az előző évhéten.'
9. És azon a napon, amikor Lea ünnepének hét napja eltelt, Lábán odaadta Rákhelt Jákóbnak, hogy szolgáljon másik hét évet, és adta Rákhelnek Bilhát, Zilpah testvérét, szolgálónak.
10. És szolgált még másik hét évet Rákhelért, mert Lea neki lett adva a semmiért.
11. És az Úr megnyitá Lea méhét, és teherbe esett, és szült Jákóbnak fiat, aki nevezte őt Rúbennek, a kilencedik hónap tizennegyedik napján, a harmadik évhét első évében.
12. De Rákhel méhe zárva volt, mert az Úr látta, hogy Lea gyűlölve volt, Rákhel pedig szeretve.
13. És Jákób ismét bement Leához, és teherbe esett, és szült egy második fiat Jákóbnak, aki nevezte annak nevét Simeonnak, a tizedik hónap huszonegyedikén, ennek az évhétnek a harmadik évében.
14. És Jákób ismét bement Leához, és teherbe esett, és szült egy harmadik fiat neki, aki nevezte nevét Lévinek, az első hónapnak újholdján, ennek az évhétnek a hatodik évében.
15. És Jákób ismét bement hozzá, és teherbe esett, és szült egy negyedik fiat, s Jákób elnevezte őt Júdának, a harmadik hónap tizenötödikén, a negyedik évhét első évében.
16. És mindezek miatt Rákhel irigyelte Leát, mert nem esett teherbe, és monda Jákóbnak: 'Adj nekem gyermekeket!' és Jákób felele: 'Én tartom-e vissza a te méhednek gyümölcsét? Vagy talán elhagytalak téged?'
17. És mikor Rákhel látta, hogy Lea négy fiat szült Jákóbnak, Rúbent, Simeont, Lévit és Júdát, monda neki: 'Menj be Bilhához szolgálómhoz, és teherbe fog esni, és szülni fog egy fiat nekem.' (És odaadta (neki) Bilhát az ő szolgálóját feleségül).
18. Jákób pedig bement Bilhához, aki teherbe esett, és szült neki egy fiat, Jákób pedig nevezte annak nevét Dánnak, a hatodik hónap kilencedikén, a harmadik évhét hatodik évében.
19. És Jákób ismét bement Bilhához, másodszor, aki teherbe esett, és szült Jákóbnak másik fiat, és Rákhel nevezte annak nevét Naftalinak, a hetedik hónap tizenötödikén, a negyedik évhét második évében.
20. És mikor Lea látta, hogy terméketlenné vált és nem szült, megirigyelte Rákhelt, és ő is Jákóbbhoz adta az szolgálóját, Zilpát feleségül, aki teherbe esett és szült egy fiat, és Lea nevezte annak nevét Gádnak, a nyolcadik hónap huszadikán, a negyedik évhét harmadik évében.
21. És Jákób ismét bement Zilpához, aki teherbe esett, és szült neki egy második fiat, és Lea nevezte annak nevét Ásernek a tizenegyedik hónap másodikán, a negyedik évhét ötödik évében.
22. És Jákób ismét bement Leához, aki teherbe esett, és szült neki egy fiat, és Lea nevezte annak nevét Iszakárnak, az ötödik hónap negyedik napján, a negyedik évhét negyedik évében, és (Lea) átadta őt egy dadának.
23. És Jákób ismét bement hozzá, és Lea teherbe esett, és szült két gyermeket, egy fiút és egy lányt, és Lea elnevezte a fiút Zebulonnak, a lányt pedig Dinának, a hetedik hónap hetedikén, a negyedik évhét hatodik évében.
24. És az Úr kegyelmes volt Rákhelhez, és megnyitotta méhét, és teherbe esett, és szült egy fiat, és Rákhel elnevezte azt Józsefnek, a negyedik hónap újholdján, ennek a negyedik évhétnek a hatodik évében.

25. És azokban a napokban, mikor József született, szólt Jákób Lábánnak: 'Add nekem feleségeimet és fiaimat, és hadd menjek atyámhoz, Izsákhoz, és hadd csináljak magamnak házat, mert betöltöttem az éveket, amikben szolgáltalak téged két lányodért, és el fogok menni atyámnak házába.'
26. És Lábán felele Jákóbnak: 'Maradj még béredért, és legeltesd újra az én nyájamat, és vedd el béredet.'
27. És megegyeztek egymással, hogy neki adja béreként a bárányok és kecskék közül, amelyek feketének születtek, pöttyösek és fehérek, ezek lesznek bére.
28. És a juhok mind fekete, pöttyös fehér és foltos juhokat ellettek, azok pedig olyan juhokat, mint amilyenek maguk is voltak, és mindaz, amely foltos volt, Jákobé lett, a nem foltosak pedig Lábáné.
29. És Jákób javai megsokasodtak felette igen, és birtokolt ökröket, birkákat, szamarakat, tevéket, szolgálókat és szolgálólányokat.
30. Lábán és fiai pedig irigyelték Jákóbot, és Lábán visszavette birkáit tőle, és gonosz indulattal tekintett rá.
- 29 1. És történt, mikor Rákhel Józsefet szülte, hogy Lábán elment juhait nyírni; mert távol voltak tőle, háromnapos járóföldre.
2. És Jákób látta, hogy Lábán elmegy megnyírni juhait, és Jákób magához hívta Leát és Rákhelt, és kedvesen beszélt velük, hogy jöjjenek vele Kánaán földjére.
3. Mert elmondta nekik, hogyan látott mindent egy álomban, mindazokat, amit Ő beszélt hozzá, hogy térjen vissza atyjának házába, és felelének: 'Minden helyre, amelyre mész, veled megyünk.'
4. És Jákób áldotta atyjának, Izsáknak Istenét, és Ábrahámnak, atyja atyjának Istenét, és felkelt, felszerelte feleségeit és a gyermekeit, és fogta minden javát és átkelt a folyón, és Gileád földjére érkezett, és Jákób elrejtette szándékát Lábántól, és nem mondta el neki.
5. És a negyedik évhét hetedik évében fordította Jákób arcát Gileád felé, az első hónap huszonegyedikén. És Lábán követte, és utolérte Jákóbot Gileád hegyén a harmadik hónap tizenharmadikán.
6. És az Úr nem engedte, hogy bántsa Jákóbot, mert megjelent neki éjszakai álomban. És Lábán beszélt Jákóbbal.
7. És azoknak a napoknak tizenötödikén Jákób ünnepet szerzett Lábánnak, és mindenkinek, akik vele jöttek, és Jákób megesküdt Lábánnak azon a napon, és Lábán is Jákóbnak, hogy egyikük sem kel át Gileád hegyén a másikhoz gonosz céllal.
8. És csinált egy halmot bizonyságul, ezért annak a helynek a neve: "A Bizonyosság Halma", erről a halomról elnevezve.
9. De előtte Gileád földjét a Refaim földjének nevezték; mert ez volt a refaiták földje, és a refaiták ott születtek, óriások, akiknek magassága tíz, kilenc, nyolc és hét könyök volt.
10. És lakhelyük Ammon gyermekeinek földjétől Hermon hegyéig volt, és a királyságuk székhelyei Karnaim, Astaroth, Edrei, Misur és Beon voltak.
11. És az Úr elpusztította őket cselekedeteik gonoszsága miatt, mert igen rosszindulatúak voltak, és az amoriták lakoztak helyettük, gonoszak és bűnnel teltek voltak, és nincs olyan nép mindmáig, akik elérték volna azok bűneinek teljességét, és nincs többé életidejük a földön.

12. És Jákób elküldte Lábánt, aki elment Mezopotámiába, Kelet földjére, és Jákób visszatért Gileád földjére. És átkelt a Jabbokon a kilencedik hónapban, annak tizenegyedikén.

13. És azon a napon Ézsau, a testvére jött hozzá, és kibékült vele, és elindult tőle Seir földjére, Jákób pedig sátrakban lakozott.

14. És ebben a jubileumban, az ötödik évhét első évében átkelt a Jordánon, és lakozott a Jordánon túl, és legeltette juhait a halom tengerétől Bethshánig, és Dothánig, és Akrabbim erdejéig.

15. És küldött minden vagyonából atyjának, Izsáknak ruházatot, élelmet, húst, italt, tejet, vaját, sajtot, és valamennyit a völgy datolyáiból.

16. És anyjának, Rebekának szintén négyszer egy évben, a hónapok idejei között, szántás és aratás között, ősz és az esős évszak között, nyár és tavasz között, az Ábrahám tornyához.

17. Mert Izsák visszatért a Fogadalom Kútjától és felment atyjának, Ábrahámnak tornyához, és ott lakozott, külön fiától, Ézsautól.

18. Mert azokban a napokban, amikor Jákób Mezopotámiába ment, Ézsau elvette feleségül Mahalathot, Izmael lányát, és összegyűjtötte atyjának minden nyáját, feleségeit, és felment és a Seir hegyén lakozott, és otthagya atyját, Izsákot a Fogadalom Kútjánál egyedül.

19. És Izsák felment a Fogadalom Kútjától és lakozott Ábrahámnak, atyjának tornyában a Hebron hegyein.

20. És Jákób oda küldött mindent, amit küldött atyjának és anyjának időről-időre, mindent, amire szükségük volt, és teljes szívükből és teljes lelkükből áldották Jákóbot.

30 1. És a hatodik évhét első évének negyedik hónapján felment Sálembe békében, Sékemtől keletre.

2. És ott elragadták Jákób lányát, Dinát, elvitték Sékem házába, aki Hámor fia, hivvita, annak a földnek a királya, és az együtt hált vele és bemocskolta, és Dina még kislány volt, tizenkét éves.

3. És (Sékem) kérte atyját és (Dina) testvéreit, hogy legyen neki a lány feleségül adva. És Jákób és fiai megharagudtak, mert Sékem emberei meggyalázták Dinát, lánytestvérüket, és gonosz szándékkal beszéltek velük, és tört vetettek elébük, hogy becsapják azokat.

4. És Simeon és Lévi Sékembe törtek váratlanul, és ítéletet hajtottak végre Sékem minden férfiján, és levágtak minden férfit, akit találtak ott, és nem hagytak maradékul egyet sem: levágták mindet kínokban, mert meggyalázták lánytestvérüket, Dinát.

5. És ez többet ne forduljon elő ezentúl, hogy Izráel egy lányát bemocskolják; mert ítélet van rendelve a mennyekben ellenük, hogy pusztítsák el kard által Sékem minden férfiját, mert szégyent hoztak Izráelre.

6. És az Úr Jákób fiainak kezébe adta őket, hogy kiirthassák őket karddal és ítéletet hajtsanak végre rajtuk, és hogy ez többé ne történjen meg Izráelben, hogy Izráel egy szüze bemocskoltasson.

7. És ha van bármely férfi Izráelben, aki szeretné lányát vagy lánytestvérét feleségül adni a nemzetek ivadékának bármely férfiújához, az biztosan haljon meg, és kövezzék meg kövekkel; mert szégyent hozott Izráelre; és égessék meg az asszonyt tüzzel, mert megbecstelenítette atyja házának nevét, és ki kell irtani Izráelből.

8. És ne találtassék házasságtörő nő és tisztátalanság Izráelben a föld nemzedékeinek minden napján keresztül, mert Izráel szent az Úrnak, és minden ember, aki bemocskolta azt, biztosan haljon meg: kövezzék meg kövekkel.
9. Ezért el lett rendelve és felírva a mennyei táblákra Izráel minden magjára nézve: aki bemocskolja azt, biztosan haljon meg, és kövezzék meg kövekkel.
10. És ez a törvény minden időben (érvényes), és nincs elengedés, sem semmi jóvátétel: hanem az az ember, aki bemocskolta lányát, legyen kiirtva egész Izráel közepette, mert Moloknak adta ivadékát, és szentségtörő módon azon munkálkodott, hogy bemocskolja.
11. És te, Mózes, parancsold meg Izráel gyermekeinek és beszélj lelkükre, hogy ne adják lányukat a nemzeteknek, és ne vegyenek a nemzetek lányaiból fiaiknak, mert ez utálatos az Úr előtt.
12. Ennek okáért megírtam neked a Törvény szavaiban a Ségembeliek minden dolgát, amit Dina ellen tettek, és hogyan beszéltek Jákób fiai, mondván: 'Nem fogjuk lányainkat körülmételetlen emberhez adni, mert ez szégyen volt ránk.'
13. És ez szégyen Izráelre, azokra, akik élnek, és azokra, akik elveszik a nemzetek leányait, mert ez tisztátalan és utálatos Izráelnek.
14. És Izráel nem fog szabadulni ebből a tisztátalanságból, ha a nemzetek leányai közül van felesége, vagy ha adta bármelyik lányát a nemzetek közül bármelyik embernek.
15. Mert járvány lesz járvány után, és átok lesz átok után, és minden ítélet, járvány és átok el fog jönni: ha ezt a dolgot teszi, vagy elrejtí szemeit azoktól, akik tisztátalanságot követnek el, vagy azoktól, akik bemocskolják az Úrnak szentélyét, vagy azoktól, akik meggyalázzák szent nevét, akkor az egész nemzet együtt lesz megítélve ennek az embernek a tisztátalansága és gyalázata miatt.
16. És nem lesz személyeknek a tisztelete [és nem lesz személyválogató kíméletesség] és nem lesznek kezeiből gyümölcsök, és áldozatok, és égő áldozatok és kövér, sem édes aroma illatja átvéve elfogadásra: és így jár majd minden férfi és asszony Izraelben, aki bemocskolja a szentélyt.
17. Ennek okáért megparancsoltam neked, mondván: 'Tanúsítsd ezt a bizonyosságot Izráelnek: lássátok, hogyan jártak a Ségembeliek és fiaik: hogy lettek Jákób két fiának kezeibe adva, akik levágták őket kínzások alatt, és lett ez (beszámítva) nekik igazságosságul, és fel lett jegyezve nekik igazságosságul.
18. És Lévi magja ki lett választva a papságra, hogy Léviták legyenek, hogy szolgáljanak az Úr előtt, ahogyan mi, folyamatosan, és hogy Lévi és fiai legyenek örökké áldottak, mert buzgó volt, hogy igazságosságot, ítéletet és bosszút hajtson végre mindazokon, akik felkeltek Izráel ellen.
19. És ezért áldást és igazságosságot írnak fel róla szóló bizonyosságul a mennyei táblákra a mindenség Istene előtt:
20. És mi emlékezünk az igazságosságra, amit ez az ember betöltött élete folyamán, az évnek minden szakaszában; ezer nemzedéken át feljegyzik majd azt, és valóra válik őbenne és leszármazottaiban őutána, és személye fel lett jegyezve a mennyei táblákon barátként és igazságos emberként.
21. Mindennek következtében megírtam neked, és megparancsoltam neked, hogy mondd Izráel gyermekeinek, hogy ne kövessenek el bűnt, se ne szegjék meg a rendeleteket, se ne törjék meg a szövetséget, ami el lett rendelve nekik, (hanem) töltsék be azt, és legyenek feljegyezve barátokként.
22. De ha megszegik és mindenféle tisztátalanságot munkálnak, ellenségként lesznek feljegyezve a mennyei táblákon, és ki lesznek törölve az élet könyvéből, és fel lesznek jegyezve azoknak könyvében, akik el lesznek pusztítva, és azokkal együtt, akik ki lesznek irtva a földről.

23. És azon a napon, amikor Jákób fiai levágták Sékemet, egy írás lett feljegyezve róluk a mennyben, hogy igazságosságot, becsületességet és bosszút hajtottak végre a bűnösökön, és áldásként lett ez felírva.

24. És kivitték Dinát, lánytestvérüket Sékem házából, és elvittek mindent, ami Sékemben volt, juhaikat, ökreiket, szamaraikat, minden gazdagságukat, minden nyájaikat, és elvitték az összeset Jákóbnak, atyjuknak.

25. És Jákób szemrehányást tett nekik, amiért kardélre hányták a várost, mert félt azoktól, akik azon a földön lakoztak, a Kananeusoktól és a Perizeusoktól.

26. És az Úr félemlítése volt minden városon, ami Sékem körül volt, és nem keltek fel, hogy üldözzék Jákób fiait: mert rettegés szállt rájuk.

31 1. És a hónap újholdján Jákób így szólt a háza népéhez: "Tisztítsátok meg magatokat és váltsatok ruhát, és keljete fel és menjünk Bételbe, ahol fogadalmat tettem Neki ama napon, amikor menekültem Ézsau testvérem színe elől, mivel velem volt, és békében hozott engem erre a földre – vessétek hát ki az idegen isteneket magatok közül."

2. És átadták az idegen isteneket, és amik voltak a fülükben, a nyakukban, és a bálványokat, amelyeket Ráhel ellopott Lábántól, atyjától, mindet átadta Jákóbnak. És Jákób elégette, darabokra törte és elpusztította azokat, és elrejtette egy tölgyfa alatt Sékem földjén.

3. És a hetedik hónap újholdján felment Bételbe. És épített ott egy oltárt, azon a helyen, ahol aludt, és felállított ott egy oszlopot, és üzenetet küldött atyjának, Izsáknak és anyjának, Rebekának, hogy jöjjenek el áldozatához.

4. És Izsák így szólt: "Jer fiam Jákób, hadd lássalak, mielőtt meghalok!"

5. És Jákób elment atyjához, Izsákhhoz és anyjához, Rebekához, Ábrahám házához, és magával vitte két fiát, Lévit és Júdát, és odaért atyjához Izsákhhoz, és anyjához Rebekához.

6. És Rebeka kijött a toronyból, annak elébe Jákóbot megcsókolni, és megölelni. Mert szelleme felélénkült, amikor ezt hallotta: "Íme, Jákób fiad megjött"; és megcsókolta.

7. És meglátta két fiát és felismerte őket, és azt mondta neki: "Ezek a fiaid, fiam?" és átölelte és megcsókolta őket, és áldotta őket, mondván: "Bennetek Ábrahám magja híres lesz, és áldásnak bizonyultok majd a földön."

8. És Jákób bement Izsákhhoz, atyjához a kamrába, ahol feküdt, és két fia vele volt, és megfogta apja kezét és lehajolva megcsókolta, Izsák pedig Jákóbnak, az ő fiának nyakába kapaszkodott, és sírt annak vállán.

9. És a sötétség elhagyta Izsák szemeit, és látta Jákób két fiát, Lévit és Júdát, és szólt: "Ezek a fiaid, fiam? mert olyanok, mint te."

10. És Jákób mondta neki, hogy valóban a fiai: "És jól látod, hogy ők igazán a fiaim."

11. És hozzá járultak, odafordult és megcsókolta őket, és együtt ölelte meg mindkettőt.

12. És a prófétálás szelleme szállt a szájára, és vette Lévit jobb keze felől és Júdát bal keze felől.

13. És Lévihez fordult először és kezdte áldani, és így szólt hozzá: "Mindenek Istene, minden korszakok Ura áldjon meg téged és gyermekeidet minden korszakon keresztül."

14. És adjon az Úr neked és magodnak nagyságot, nagy dicsőséget, és cselekedje, hogy minden hús közül te és magod jelenjete meg Előtte, és szolgáljatok szentélyében úgy, mint a Jelenlét Angyalai és a szentek. Hozzájuk hasonlóan, fiaid magja legyen dicsőségre, nagyságra és szentségre, és tegye Ő naggyá őket minden korszakokban.

15. És bírák és fejedelmek lesznek és Jákób fiai minden magjának vezetői,
Az Úr beszédét szólják igazságosságban.
És gyakorolják az Ő minden ítéletét egyenességben,
És kijelentik az Én utaimat Jákóbnak
És ösvényemet Izraelnek.
Az Úr áldása lesz szájukba adva,
hogy megáldják kedvelt magjának mindegyikét.

16 Anyád Lévinek nevezett,
És igazság szerint adta ezt a nevet;
Mert csatlakozol az Úrhoz
És társa leszel Jákób minden fiainak;
Legyen asztala tiéd,
És te és a te fiaid egyetek arról;
És legyen asztalod tele minden nemzedékben,
És ne fogyjon el étked minden korszakokon át.

17. És mindaz, aki gyűlöl téged, földre borul előtted,
És minden ellenségeid legyenek gyökerestül kitépve és elpusztítva,
És áldott legyen az, aki áld téged,
És átkozott minden nép, amely téged átkoz."

18. És Júdához így szólt:
"Az Úr adjon neked erőt és hatalmat,
Hogy megtaposd minden gyűlölődet,
Fejedelem leszel és fiaid közül Egy, Jákób minden fiain,
És neved és fiaid neve jusson el minden földre és vidékre.
Akkor az idegenek félni fognak arcodtól,
És minden nemzetek [emberek] reszketnek.
Benned lesz Jákób segítsége,
És benned találta majd Izrael szabadítása.

20. És amikor igazságosságod méltóságának trónján ülsz,
Nagy békesség lesz a kedvelt fiainak minden magjára;
Áldott legyen, aki megáld téged,
És mindaz, aki gyűlöl, nyomorgat és átkoz,
Legyen kigyomlálva és kipusztítva a földből, és legyen átkozott"

21. És megfordult, újra megcsókolta és megölelte, és felette örvendezett; mert látta Jákóbnak, fiának fiait, valóságosan.

22. És (Jákob) előre lépett, leborult és meghajolt előtte, és megáldotta őket, és aznap este ott pihent apjával, Izsákkal, ettek és ittak örömmel.

23. És elaltatta Jákób két fiát, az egyiket jobb keze felől, a másikat a bal oldalán, és ez igazságosságul számíttatott neki.

24. És Jákób elmondott mindent apjának ezen az éjszakán, hogy az Úr nagy könyörületet láttatott vele, és hogy minden útjában előre vitte, és megvédte minden gonosztól.

25. És Izsák áldotta atyjának, Ábrahámnak Istenét, aki nem vonta vissza könyörületét és igazságosságát szolgájának, Izsáknak fiaitól.

26. És reggel Jákób elmondta atyjának, Izsáknak az esküt, amelyet tett az Úrnak, és a látomást, amelyet látott, és hogy épített egy oltárt, és hogy minden készen volt az áldozatra, hogy az Úr előtt megtegye azt, ahogy megfogadta, és hogy azért jött, hogy számárra ültesse Izsákot (és magával vigye).

27. És Izsák így szólt Jákóbbhoz, fiához: "Nem vagyok rá képes, hogy veled menjek; mert öreg vagyok és nem bírnám ki az utat: Menj, fiam, békében; mert ezen a napon százhatvanöt éves vagyok; Nem tudok hosszabb útra menni; Vidd anyádat (a számaron) és menjen veled.

28. És tudom, fiam, hogy miattam jöttél, legyen tehát ez a nap áldott, amelyen életben láttál engem, és én is láthattalak téged, fiam.

29. Teljesítsd és vidd végbe az esküt, amelyet fogadtál; és ne szegd meg esküdet; hogy ne légy felelősségre vonva az eskü miatt; most azért igyekezz, hogy megcselekedd azt, és legyen elégedett Ő, aki mindeneket alkotott, akinek tetted a te fogadásodat."

30. És mondta Rebekának: "Menj Jákób fiaddal!"; és Rebeka elment Jákóbbal, fiával, és Debóra vele, és odaértek Bételbe.

31. És Jákób megemlékezett az imáról, amellyel atyja megáldotta őt és két fiát, Lévit és Júdát, örvendezett és áldotta atyáinak, Ábrahámnak és Izsáknak Istenét.

32. És ezt mondta: "Most tudom, hogy örökkévaló reménységem van, és fiaimnak is, mindenek Istene előtt"; és így van elrendelve kettejük felől, és mintegy örökkévaló bizonytságot jegyzik fel a mennyei táblákon, hogy miként áldotta meg őket Izsák.

32 1. És ott maradt azon az éjjelen Bételben, és Lévi megálmodta, hogy rendelet született, hogy megtették őt a Magasságos Isten papjává, őt és fiait mindörökre. És felébredt alvásából és áldotta az Urat.

2. És Jákób korán reggel felkelt, ennek a hónapnak a tizennegyedikén, és tizedet adott mindenből, ami vele jött, emberből és baromból, aranyból, minden edényből és ruhából, igen, mindenből tizedet adott.

3. És azokban a napokban Rákhel terhes lett fiával, Benjáminnal. És Jákób megszámlálta fiait tőle fölfelé, és Lévi esett az Úrnak részére, és atyja felruházta a papságnak ruháival és megtöltötte kezeit.

4. És ennek a hónapnak a tizenötödikén az oltárhoz vitt tizennégy ökröt a marhák közül, huszonnyolc kost, negyvenkilenc juhot, hét bárányt, és huszonegy kecskegidát égő áldozatul az áldozati oltáron, kedves illatul Isten előtt.

5. Ez volt áldozata, esküjének megfelelően, amit megfogadott, hogy egy tizedét adja (mindenének), a gyümölcsáldozatukkal és italáldozatukkal együtt.

6. És mikor a tűz felemésztette azt, tömjént égetett tűzzel a tűz fölött, és hálaáldozatul két ökröt, négy kost, négy juhot, négy bakkecskét, két egyéves juhot, és két kecskegidát; és ezt tette naponta hét napon keresztül.

7. És Jákób és minden fia és férfiai ették ezt ott örömmel a hét nap alatt, áldva és hálálkodva az Úrnak, aki kihozta minden megpróbáltatásaiból, és megadta neki fogadását.

8. És megtizedelte az összes tiszta állatot, és készített égő áldozatot, de a tisztátalan állatokat (nem) adta Lévinek, fiának, és odaadta neki minden férfi lelkét.

9. És Lévi teljesítette a papi hivatását Bételben atyja, Jákób előtt, tíz testvérénél inkább, és pap volt ott, és Jákób megadta fogadalmát: ezért tizedet adott ismét az Úrnak, és megszentelte azt, és az szentté lett Őneki.

10. És ennek okáért ismét el van rendelve a mennyei táblákon a tized törvényként, hogy egyék azt az Úr előtt évről-évre, azon a helyen, amely ki van választva, hogy Neve ott lakozzon, és ez a törvény mindörökké (érvényes).

11. A rendelés úgy szól, hogy töltsék azt be évről-évre, hogy egyék a második tizedet az Úr előtt azon a helyen, amely ki lett választva, és semmi ne maradjon meg abból az idei évről a következő évre.

12. Mert a saját évében legyen a mag elfogyasztva abban az évben a magoknak való betakarításáig, és a bor a bornak napjaiig, és az olaj idényének napjaiig.

13. És minden, ami megmarad abból és megavul, legyen az szennyezettnek tekintve: legyen megégetve tűzzel, mert tisztátalan az.

14. És ezért egyék azt együtt a szentélyben, és ne engedjék, hogy megavuljon.

15. És minden tized az ökrökből és a juhokból szent lesz az Úr előtt, és a papjaié lesznek, amit el fognak fogyasztani Őelőtte évről-évre; mert ezért lett ez elrendelve és bevésve a mennyei táblákra a tizedre nézve.

16. És a következő éjszakán, ennek a hónapnak a huszonkettedik napján, Jákób elhatározta, hogy megépíti azt a helyet, és hogy körbeveszi a kertet egy fallal, és megszenteli azt, és szentté teszi örökké, magának és gyermekeinek útána.

17. És az Úr megjelent neki éjszaka, megáldotta és mondá neki: 'A te neved ne neveztesse Jákóbnak, hanem Izráelnek fogják nevezni neved.'

18. És ismét szólt hozzá: "Én vagyok az Úr, aki alkotta az eget és a földet, és megnövellek és igen-igen megsokasítalak téged, és királyok származnak majd tőled, és uralkodni fognak majd minden talpalatnyi helyen, ahová csak emberi láb lép.

19. És magodnak adok minden földet, amely az ég alatt van, azok pedig uralkodni fognak minden nemzeten akaratom szerint, és azután megkapják majd az egész földet és birtokolni fogják azt, örökre."

20. Miután befejezte beszédét vele, fölemelkedett mellőle. Jákób pedig nézte, amint felszállt az égbe.

21. És látta éjszakai látomásban, íme egy angyal leszállt az égből hét táblával a kezében, és odaadta azokat Jákóbnak, és elolvasta azokat, és megtudta mindazt, ami írva volt azokban, amelyek megtörténnek majd vele és fiaival az eljövendő korszakokban.

22. És megmutatott neki mindent, ami írva volt a táblákon, és mondá neki: 'Ne építsd meg ezt a helyet, és ne tedd ezt örökkévaló szentéllé, és ne lakozz itt, mert ez nem az a hely. Menj atyád, Ábrahám házához, és lakozz atyáddal, Izsákkal, atyád halálának napjaiig.

23. Mert Egyiptomban fogsz meghalni békességben, és ebben a földben leszel eltemetve tisztességben atyáid sírjában, Ábrahámmal és Izsákkal.

24. Ne félj, mert ahogy láttad és olvastad, úgy lesz minden; és írd le mindent, amit láttál és olvastál.'

25. És Jákób mondá: 'Uram, hogyan emlékezzek mindenre, amit olvastam és láttam?' És felele neki: 'Minden dolgot emlékezetedbe fogok juttatni.'

26. És felment tőle, és Jákób felébredt alvásából, és emlékezett mindenre, amit olvasott és látott, és leírta annak minden szavát, amit olvasott és látott.

27. És ünnepelt ott még egy napot, és áldozott mindannak megfelelően, ahogy áldozott az előző napokon, és nevezte ennek nevét: "Kiegészítésnek", mert ez a nap hozzá lett adva, és az előző napokat nevezte: "Az Ünnepek."
28. És így nyilvánvaló lett, hogy ennek meg kell lennie, és hogy meg van írva a mennyei táblákon: ezért lelepleződött neki, hogy ünnepelje azt, és adja hozzá az ünnep hét napjához.
29. És ennek neve: "Kiegészítés" lett, mert fel volt jegyezve az ünnepnapok között, az év napjainak száma szerint.
30. És éjszaka, ennek a hónapnak a huszonharmadikán, Debóra, Rebeka ápolója meghalt, és eltemették a város alatt, a folyó tölgye alá, és nevezte ennek a helynek nevét 'Debóra folyójának' és a tölgyet 'Debóra gyásza tölgyének'.
31. És Rebekka elment és visszatért házába atyjához, Izsákhhoz, és Jákób küldött keze által kosokat, juhokat és bakkecskéket, hogy készítsen ételt atyjának, ahogy azt kívánta.
32. És elment anyja után, amíg Kabratan földjére érkezett, és ott lakozott.
33. És Rákhel fiat szült az éjjel, és úgy nevezte annak nevét: 'Az én bánatomnak fia'; mert szenvedett a szülés során: de atyja nevezte nevét Benjáminnak, ennek a jubileumnak a hatodik évhetének első évében, a nyolcadik hónap tizenegyedikén.
34. És meghalt ott Rákhel és el lett temetve Efrát földjében, ami ugyanaz, mint Betlehem, és Jákób oszlopot emelt Rákhel sírján, az úton Rákhel sírja felett.
- 33 1. És Jákób ment és lakozott Magdaladra'eftől délre. És elment atyjához, Izsákhhoz, ő és felesége, Lea, a tizedik hónap újholdján.
2. És Rúben látta Bilhát, Rákhel szolgálóját, atyjának ágyasát vízben fürdőzni egy titkos helyen, és szerette őt.
3. És elbújt éjszaka, és bement Bilha házába [éjszaka], és egyedül aludva talált rá az ágyában házában.
4. És feküdt vele, és Bilha felébredt, és látta: íme Rúben feküdt vele az ágyában, és Bilha felemelte takarójának szegélyét és megragadta, felkiáltott, és felfedezte, hogy Rúben az.
5. És elszégyellte magát miatta, és elengedte őt, és Rúben elszaladt.
- 6,7. És Bilha rendkívül elkeseredett a dolog miatt, és nem mondta el senkinek. És mikor Jákób visszatért és kereste, felele neki: 'Nem vagyok tiszta teneked, mert be lettem mocskolva téged illetően; mert Rúben bemocskolt engem, és az éjjel velem feküdt, én pedig aludtam, és nem jöttem rá, amíg fel nem fedte alsóruhámot és lefeküdt velem.'
8. És Jákób rendkívül dühös volt Rúbenre, mert az Bilhával hált, mert felfedte atyjának alsóruháját. És Jákób többé nem közeledett Bilhához, mert Rúben bemocskolta.
9. És bármely ember, aki felfedi atyjának alsóruháját, annak cselekedete nagyon gonosz, mert utálatos az az ember az Úr előtt.
10. Ennek okáért meg van írva és el van rendelve a mennyei táblákon, hogy az ember ne feküdjön atyjának feleségével, és ne fedje fel atyjának alsóruháját, mert ez tisztátalan: mindketten haljanak meg együtt, az ember, aki atyjának feleségével fekszik, és a nő szintén, mert tisztátalanságot hoztak a földre.

11. És ne legyen semmi tisztátalan a mi Istenünk előtt a nemzetben, amit kiválasztott Magának tulajdonul.
12. És ismét, írva van másodszor is: "Átkozott, aki apja feleségével hál, mivel felfedte apja szemérmét." Az Úrnak minden szentjei pedig mondják rá: "Úgy legyen, Úgy legyen".
13. Te pedig, Mózes, rendeld el Izrael fiainak, hogy tartsák meg ezt az ígét; mivel halálos ítélet jár ezért, és tisztátalanság ez. Nincs engesztelés, mely kiengesztelne azért az emberért, aki ezt elköveti, sohasem. Hanem öljék meg és vágják le, és kövezzék meg kövekkel, és irtsák ki a mi Istenünk népének soraiból.
14. Mivel nem szabad élnie akár egyetlen napig is a földön annak, aki ilyet tesz Izraelben, mivel utálatos és tisztátalan az.
15. És ne mondják azt Rúbenről: "Életet nyert és megbocsájtást, miután atyjának ágyasával hált, és az asszony is, pedig férje volt neki, és férje, Jákob, Rúben atyja, még életben volt."
16. Mert addig az ideig nem volt felfedve a rendelet, az ítélet és a törvény annak teljességében mindegyik vonatkozóan, de a te napjaidban fel lett fedve, mint az időszakok és napok törvénye, és egy örökkévaló törvény az örökkévaló nemzedékeknek.
17. És erre a törvényre nincs a napoknak bevezetése, és nincs jóvátétel érte, hanem mindkettőt ki kell irtani a nemzet közepette: azon a napon, amelyiken elkövették ezt, pusztítsátok el őket.
18. És te, Mózes, írd (ezt) le Izraelnek, hogy megtartsák, és ezek szerint a szavak szerint tegyenek, és ne kövessenek el halálra vivő bűnt, mert az Úr, a mi Istenünk Bíró, aki nem személyválogató és nem fogad el ajándékokat. És mondd el nekik a szövetségnek ezen szavait, hogy hallhassák és megtarthassák, és őrizzék magukat tisztelettel azokra nézve, és ne legyenek elpusztítva és kiirtva a földről, mert tisztátalanság, és utálatosság, és szenny, és mocsok mindenki, aki ezt elköveti a földön a mi Istenünk előtt.
20. És nincsen nagyobb vétek, mint a fajtalankodás, amit ők elkövettek a földön; mert Izrael szent nemzet az Úrnak, Istenének, és örökség nemzete, és papi és királyi nemzet, és saját tulajdona; és ne mutakozzon ilyen tisztátalanság a szent nemzet közepette.
21. És ennek a hatodik évhétnek a harmadik évében Jákob és minden fia elment és lakozott Ábrahám házában, atyjához, Izsákhhoz és anyjához, Rebekához közel.
22. És ezek voltak Jákob fiainak nevei: az elsőszülött Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Iszakár, Zebulin; Lea fiai; és Rákhel fiai, József és Benjámin; és Bilha fiai, Dán és Naftali; és Zilpa fiai, Gád és Áser, és Dina, Lea lánya, Jákob egyetlen lánya.
23. És eljöttek és meghajoltak Izsák és Rebeka előtt, akik amikor meglátták őket, áldották Jákóbot és minden fiát, és Izsák rendkívül örvendezett, mert látta Jákóbnak, kisebbik fiának fiait, és megáldotta őket.
- 34 1. A negyvennegyedik jubileumban, ennek az (év)hétnek a hatodik évében Jákob elküldte fiait, hogy legeltessék juhait, és a szolgákat is velük Sekem legelőjére.
2. És az amoriták hét királya összegyűjtötte magát ellenük, hogy elpusztítsa őket, a fák rejtekéből, és hogy zsákmányként elvigye marháikat.
3. Jákob, Lévi, Júda és József Izsáknak, atyjuknak házában voltak; mert szelleme szomorú volt, és nem akarták elhagyni őt; és Benjámin volt a legfiatalabb, és ezért az apjával maradt.

4. És eljött[ek] Taphi királya[i] és Aresa királya[i] és Seragan királya[i] és Selo királya[i] és Gaas királya[i] és Betoron királya[i] és Maanisakir királya[i] és mindazok, akik a hegyekben laknak (és) akik az erdőkben laknak Kánaán földjén.
5. És tudtára adták Jákóbnak, mondván: "Íme, az amoriták királyai körülfogták fiaidat, és kifosztották nyájaidat."
6. És felkelt házából, ő és három fia és atyjának minden szolgálója, és saját szolgálói, és elment ellenük hatezer emberrel, akik kardokat vittek.
7. És levágta őket Sékem mezőin, és üldözte azokat, akik elfutottak, és levágta őket a kard élével, és levágta Aresa-t és Taphu-t és Saregan-t és Selo-t és Amani-sakir-t és Ga[ga]'as-t, és visszaszerezte nyájait.
8. És uralkodott felettük, és adót vetett rájuk, hogy fizessenek adót neki, öt gyümölcs terményt földjeikről, és megépítette Robel-t és Tamnatares-t.
9. És visszatért békében, és békét kötött velük, és szolgálói lettek, addig a napig, amíg Jákób és fiai lementek Egyiptomba.
10. És ennek az évhétnek a hetedik évében elküldte Józsefet Sékem földjére, hogy tudja meg, hogyan boldogulnak házából való testvérei, és Dothan földjén talált rájuk.
11. És áruló módjára viselkedtek vele, és tervet készítettek ellene, hogy levágják, de meggondolták magukat, eladták izmaelita kereskedőknek, akik levitték Egyiptomba és eladták Potifárnak, a Fáraó eunuchjának, a szakácsok főnökének, Elew városa papjának.
12. És Jákób fiai levágtak egy gidát, és bemártották József köntösét a vérbe, és elküldték Jákóbnak, atyjuknak a hetedik hónap tizedikén.
13. És Jákób aznap egész éjjel gyászolt, mert este vitték neki oda, és hevessé lett gyásza haláláért, és mondá: 'Egy gonosz vadállat felfalta Józsefet'; és házának minden tagja [gyászolt vele azon a napon és] búsultak és gyászoltak vele egész nap.
14. És fiai és lánya felkelt, hogy vigasztalja, de elutasította a vigasztalást a fiáért.
15. És azon a napon Bilha meghallotta, hogy József meghalt, és meghalt őt gyászolva, és Qafratefben élt, és Dina, Jákób lánya szintén meghalt, miután József elveszett.
16. És egy hónapban jött Izraelre ez a három gyász. És eltemették Bilhát Rákhel sírkövével átellenben, és Dinát, lányát szintén ott temették el.
17. És gyászolt Józsefért egy évet, és nem szűnt meg (gyászolni), mert mondá: 'Hadd menjek le a sírba gyászolva az én fiamért.'
18. Ennek okáért el van rendelve Izrael gyermekei részére, hogy bánkódjanak a hetedik hónap tizedikén – azon a napon, amikor a hír, amitől siratni kezdte Józsefet, elért Jákóbbhoz, atyjához – hogy adjanak jóvátételt magukért, egy fiatal kecskét a hetedik hónap tizedik napján, egyszer egy évben, bűneikért, mert megszomorították atyjuknak szeretetét Józsefnek, fiának irányába.
19. És ez a nap el lett rendelve, hogy búsuljanak azon vétkeik miatt, és minden bűneik miatt és minden hibáik miatt, hogy megtisztíthassák magukat azon a napon, egyszer egy évben.
20. És miután József meghalt, Jákób fiai feleségeket vettek maguknak. Rúben feleségének neve 'Ada; és Simeon feleségének neve Adlba'a, egy kananeus; és Lévi feleségének neve Melka, Arám leányai közül, Terah fiainak ivadékából; és Júda feleségének neve Begasu'el, egy kananeus; és Iszakár feleségének neve

Hezaga; és Zebulon feleségének neve Ni'imán; és Dán feleségének neve 'Egla; és Naftali feleségének neve Rasu'u, Mezopotámiából; és Gád feleségének neve Maka; és Áser feleségének neve 'Ijona; és József feleségének neve Asenát, az egyiptomi; és Benjámín feleségének neve 'Ijasaka.

21. És Simeon megtért, és vett magának második feleséget Mezopotámiából, ahogy testvérei.

35 1. És a negyvenötödik jubileum első évhetének első évében Rebeka magához hívta Jákóbot, fiát, és megparancsolta neki atyjára és testvérére tekintettel, hogy tisztelje őket életének minden napjában.

2. És Jákób mondá: 'Mindent megteszek, ahogy megparancsoltad nekem; mert ez a dolog tisztesség és nagyság lesz nekem, és igazságosság az Úr előtt, hogy tiszteljem őket.

3. És te is, anyám, tudod azidőtől, hogy megszülettem, a mai napig minden cselekedetemet, és mindent, ami szívemben van, hogy mindig mindent illetően jót gondolok.

4.5. És hogyan is ne tehetném ezt a dolgot, amit parancsoltál nekem, hogy tiszteljem atyámat és testvéreimet! Mondd el, anyám, milyen romlottságot láttál bennem, és elfordulok attól, és kegyelem lesz rajtam.'

6. És felele neki: 'Fiam, nem láttam benned egész életem során semmi romlottságot, hanem csak becsületes cselekedeteket. De most elmondom neked az igazat, fiam: meg fogok halni ebben az évben, és nem fogom túlélni ezt az évet életemben; mert álomban láttam halálomnak napját, hogy nem fogok élni százötvenöt évnél tovább: és íme betöltöttem életemnek minden napját, amelyet élnem kellett.'

7. És Jákób nevetett anyjának szavain, mert anyja azt mondta neki, hogy meg fog halni; és Rebeka szembe ült övele, erejének teljében, és nem volt meggyengülve erejében; mert kiment és bejött és látott, és fogai erősek voltak, és semmi gyengélkedés nem érintette életének napjaiban.

8. És Jákób így szólt hozzá: "Boldog lennék, anyám, ha éveim megközelítenék a te életed éveit, és ha megmaradna erőm bennem, úgy mint a te erőd: Nem halsz meg, hanem tréfálsz velem a halálotat illetően."

9. És (Rebeka) bement Izsákhhoz és így szólt hozzá: "Egy kérés van hozzád: Esked meg Ézsaut, hogy nem árt Jákóbnak, és nem folytatja az ellenségeskedést, hiszen ismered Ézsau gondolatait (szándékát), hogy romlottak azok ifjúságától fogva, és nincs benne becsületesség, mert elhatározta, hogy megöli, halálot után.

10. És tudod mindazt, amit tett attól a naptól fogva, hogy fivére, Jákób Háránba ment, egészen a mai napig: hogyan hagyott el bennünket egész szívével és gonoszat tett velünk; nyájaidat elvette magának, és minden jószágodat elragadta tőled.

11. És amikor kérdeztük és könyörögtünk neki tulajdonunk miatt, úgy tett, mint aki sajnál bennünket.

12. Elkeseredett veled szemben, azért, mert Jákóbot áldottad meg, tökéletes és egyenes fiadat; mivel benne nincs gonoszság, csakis jó, és amióta megérkezett Háránból mindmáig nem rövidített meg bennünket egyáltalán semmivel, hanem mindig mindeneket élénk hoz a maga idénye szerint, és teljes szívével örvendezik, amikor elfogadjuk tőle azokat, és áld minket, és nem hagyott el bennünket Háránból való hazatérte óta egész a mai napig, és folyvást velünk van és tisztel bennünket.'

13. És Izsák mondá neki: 'Én is tudom és látom Jákób cselekedeteit, aki velünk van, hogy hogyan tisztel bennünket teljes szívéből, de korábban Ézsaut szerettem jobban, mint Jákóbot, mert ő volt az elsőszülött; de most Jákóbot szeretem jobban Ézsaunál, aki sokféle gonosz cselekedetet tett, és nincs benne igazságosság, mert minden útja igazságtalanság és erőszak, [és nincs körülötte igazságosság].

14. És most szívem nyugtalan cselekedetei miatt, és sem ő, sem magja nem lesz megmentve, mert ők azok, akik el lesznek pusztítva a földről, és ki lesznek irtva az ég alól, mert elhagyta Ábrahám Istenét, és feleségei után ment és tisztátalanságuk után és hibáik után, ő és gyermekei.

15. És te megkötsz engem, hogy esküdjön meg, hogy nem fogja levágni Jákóbot, testvérét; még ha megesküszik is, nem fog megmaradni esküje mellett, és nem fog jót cselekedni, hanem csak gonoszat.

16. De ha le kívánja vágni Jákóbot, testvérét, Jákób kezeibe lesz adatva, és nem fog menekülni kezeiből, [mert beleszik majd kezeibe].

17. És ne félj Jákób felől; mert Jákób őrizője nagy és hatalmas és méltóságos, és jobban dicsőített, mint Ézsau őrizője.'

18. És Rebeka küldött Ézsauért és magához hívta, és hozzá jött, és Rebeka mondá neki: 'Van egy kérésem, fiam, tefeléd, és ígérd meg, hogy megteszed, fiam.'

19. És felele: 'Megteszek mindent, amit mondasz nekem, és nem fogom kérésedet elutasítani.'

20. És mondá neki: 'Meggérlek, hogy azon a napon, amelyen meghalok, vigyél engem és temess el Sárához, atyád anyjához közel, és te és Jákób szeressétek egymást, és egyikőtök se kívánjon gonoszt a másik ellen, hanem csak kölcsönös szeretetet, és így virágozni fogtok, fiaim, és tisztelve lesztek a földnek közepette, és nem fog semmi ellenség fölöttetek örvendezni, áldás és kegyelem lesztek mindazok szemében, akik szeretnek titeket.'

21. És felele: 'Megteszek mindent, amit mondtál nekem, és el foglak temetni, amely napon meghalsz Sárához, atyám anyjához közel, ahogy kívántad, hogy csontjai csontjaidhoz közel legyenek.'

22. És Jákóbot, testvéremet, szintén szeretni fogom minden test felett, mert nincs nekem testvérem az egész földön, hanem csak ő, és ez nem nagy érdem nekem, ha szeretem, mert testvérem, és együtt vettettünk be testedbe, és együtt jöttünk ki méhedből, és ha nem szeretem az én testvéremet, kit szeressek?

23. És magam könyörgök neked, hogy tanácsold Jákóbot felőlem és fiaim felől, mert tudom, hogy kétségtelenül király lesz felettem és fiaim felett, mert azon a napon, amikor atyám megáldotta, őt tette a nagyobbá és engem az alacsonyabbá.

24. És megesküszöm neked, hogy szeretni fogom, és nem fogok gonoszt kívánni ellene életemnek minden napjában, hanem csak jót.'

25. És megesküdött Rebekának mindezen dolgok felől. És Rebeka magához hívta Jákóbot Ézsau szemei előtt, és parancsot adott neki azon szavak szerint, amiket Ézsauinak mondott.

26. És Jákób felele: 'A te kedvedre teszek; higgy nekem, hogy nem fog tőlem gonosz eredni, vagy az én fiaimtól Ézsau ellen, és nem leszek első semmiben, kivéve a szeretetben.'

27. És ettek és ittak, ő és fiai azon az éjjel, és meghalt (Rebeka), három jubileum és egy évhét és egy év idősen, azon az éjjel, és két fia, Ézsau és Jákób eltemette a kettős barlangban Sárához, atyjuk anyjához közel.

36 1. És ennek az évhétnek a hatodik évében Izsák magához hívta két fiát, Ézsaut és Jákóbot, és hozzá jöttek, és mondá nekik: 'Fiaim, elmegyek atyáim útjára, az örök házba, ahol atyáim vannak.'

2. Azért temessetek közel Ábrahámhoz, atyámhoz, a kettős barlangba a hitteus Efron mezején, ahol Ábrahám megvásárolta a sírt, hogy temessen abban; a sírba, amit ástam magamnak, oda temessetek engem.

3. És azt parancsolom, fiaim, hogy gyakoroljatok igazságosságot és becsületességet a földön, hogy az Úr rátok hozhassa mindazt, amit mondott, hogy Ábrahámmal és magjával cselekszik.

4. És szeressétek egymást, fiaim, a ti testvéreteket úgy, mint aki szereti a maga lelkét, és mindegyikőtök keresse testvérenek hasznát, és cselekedjete együtt a földön; és szeressék egymást, mint a saját lelküket. És a bálványokkal kapcsolatban megparancsolom és figyelmeztetek titeket, hogy utasítsátok el azokat, és gyűlöljétek azokat, és ne szeressétek, mert tele vannak megtévesztéssel azok számára, akik imádják azokat, és azoknak, akik lehajolnak előttük.

6. Emlékezzetek, fiaim, Ábrahám, a ti atyátok Úr Istenére, és arra, hogy én is hogyan imádtam Őt és szolgáltam igazságosságban és örömben, hogy megsokasítson titeket és megnövelje ivadékaitokat, sokaságban, mint az égnek csillagai, és beplántáljon benneteket a földön, mint az igazságosság növényét, amely nem lesz kiirtva minden nemzedékeken át, örökké.

7. És most megesketelek titeket egy nagy esküre – mert nincs ennél nagyobb eskü, mint a dicsőséges, tisztelt, nagy és nagyszerű, csodálatos és hatalmas Név által, amely alkotta az eget és a földet és minden dolgot együtt – hogy félni és imádni fogjátok Őt.

8. És hogy mindegyikőtök szeretni fogja testvérét ragaszkodással és igazságossággal, és egyikőtök sem fog gonoszt kívánni testvére ellen ezentúl mindörökké életetek minden napjában, hogy sikeresek legyetek minden cselekedeteitekben és ne legyetek elpusztítva.

9. És ha bármelyikőtök gonoszt eszel ki testvére ellen, tudjátok meg, hogy mostantól aki gonoszt tervel testvére ellen, az testvére kezébe essen, és legyen kiirtva az élőknek földjéről, és magja legyen elpusztítva az ég alól.

10. De a zűrzavar, az utálat, a megbotránkozás és a harag napján majd, úgy, ahogyan elégette Szodomát, lángolva, megemésztő tűzzel, hasonlóan fogja elégetni annak földjét, annak városát és mindent, ami azé (az emberé), és neve ki lesz törölve az emberek fiainak nevelésére szóló könyvből, és nem lesz feljegyezve az élet könyvében, hanem abban, ami az elpusztításra lett kinevezve, és örök utálatra fog eltávozni; úgy, hogy kárhóztatásuk mindig megújul gyűlöletben, haragban, kínban, megbotránkozásban, dögvészekben és betegségben örökké. Én mondom és tanúsítom nektek, fiaim, az ítélet szerint, ami el fog jönni az emberre, aki ártani kíván testvérenek.'

12. És elosztotta minden vagyonát a kettő között azon a napon, és adta a nagyobb részt az elsőszülöttnek, és a tornyot és mindent akörül, és mindent, amit Ábrahám birtokolt a Fogadalom Kútjánál.

13. És mondá: 'Ezt a nagyobb részt az elsőszülöttnek adom.'

14. És Ézsau felele, 'Eladtam Jákóbnak és odaadtam Jákóbnak születési jogomat; neki legyen adva, és nincs egyetlen szavam se erre vonatkozólag, mert az övé.'

15. És Izsák mondá: 'Áldás nyugodjon meg rajtatok, fiaim, és ivadékaitokon ezen a napon, mert megnyugvást adtatok nekem, és nem fáj szívem a születési jog miatt, hogy nehogy bűnösséget munkáljatok annak következtében.

16. A Magasságos Isten áldja meg az embert, aki igazságosságot munkál, őt és ivadékait örökké.'

17. És befejezte parancsolatait és áldásait felettük, és ettek és ittak együtt őelőtte, és (Izsák) örvendezett, mert egy akarat (értelem) volt kettejükben, és kimentek tőle és megpihentek azon a napon és aludtak.

18. És Izsák elaludt ágyában örvendezve; és az örök alvásba merült, és meghalt száznyolcvan évesen. Huszonöt évhetet és öt évet töltött be; és két fia, Ézsau és Jákób eltemették.

19. És Ézsau elment Edom földjére, Seir hegyeihez, és ott lakozott.

20. És Jákób Hebron hegyein lakott, atyja, Ábrahám tartózkodása földjének tornyában, és szolgálta az Urat teljes szívéből és a látható parancsolatok szerint, aszerint, ahogy Ő felosztotta nemzedékeinek napjait.

21, 22. És Lea, felesége meghalt a negyvenötödik jubileum második évhetének negyedik évében, és eltemette a kettős barlangban anyjához, Rebekához közel, Sárának, atyja anyjának sírjától balra, és minden fiaik eljöttek, hogy gyászolják Leát, feleségét övele, és hogy megvigasztalják miatta, mert Jákób siratta, mert rendkívül szerette, miután nővére, Rákhel meghalt;

23. Mert Lea tökéletes és becsületes volt minden útjában, és tisztelte Jákóbot, és mindaz idő alatt, amíg vele élt, Jákób egy durva szót sem hallott szájából, mert gyengéd, békeszerető, becsületes és tiszteletre méltó volt.

24. És Jákób megemlékezett Lea minden cselekedetéről, amiket tett élete folyamán, és nagyon siratta őt, mert szerette teljes szívéből és teljes lelkéből.

37 1. És azon a napon, amelyen Izsák, Jákóbnak és Ézsauinak atyja meghalt, Ézsau fiai meghallották, hogy Izsák az idősebb részét a fiatalabbik fiának, Jákóbnak adta, és nagyon dühösek voltak.

2. És versengtek atyjuknál, mondván: 'Miért adta atyád az idősebb részét Jákóbnak, és mellőzött téged, holott te vagy az idősebb és Jákób a fiatalabb?'

3. És felele nekik: 'Mert eladtam a születési jogomat Jákóbnak egy kis tál lencséért, és azon a napon, amikor atyám elküldött vadászni és fogni és vinni neki valamit, amit egyen és megáldjon, eljött (Jákób) csellel, és hozott atyámnak ételt és italt, és atyám megáldotta, és engem keze alá helyezett.

4. És most az atyánk megesketett minket, engem és őt, hogy nem fogunk kölcsönösen gonoszt tervelni, egyikünk sem a másik ellen, és hogy maradjunk meg szeretetben és békében, mindegyikünk a maga testvérével, és ne rontsuk meg a mi utainkat.'

5. És mondák neki: 'Nem fogunk rád hallgatni, hogy békében legyünk vele, mert erőnk nagyobb erejénél, és erősebbek vagyunk nála; elmegyünk ellene és levágjuk, és elpusztítjuk őt és fiait. És ha nem fogsz velünk jönni, neked is ártani fogunk.'

6. És most figyelj ránk: Hadd küldjünk Arámba, Filiszteába, Moábbá és Ammonba, és hadd válasszunk magunknak válogatott férfiakat, akik buzgóak a harcra, és hadd menjünk ellene és hadakozzunk ellene, és hadd irtsuk ki a földről, mielőtt megerősödik.'

7. És atyjuk felele nekik: 'Ne menjetek és ne háborúzzatok vele, nehogy elessetek ölötte.'

8. És mondák neki: 'Pontosan ez a te viselkedésed fiatalságodtól mind a mai napig, és behajtod nyakadat igája alá.

9. Nem fogunk hallgatni ezekre a szavakra.' - És elküldtek Arámba és 'Aduramhoz, atyjuk barátjához, és közöttük felbéreltek ezer harcoló férfit, válogatott hadakozó férfit.

10. És jöttek hozzájuk Moábból és Ammon gyermekeitől, azok, akik fel lettek bérelve, ezer válogatott férfi, és Filiszteából ezer válogatott hadakozó férfi, és Edomból és a horitákból ezer válogatott harcoló férfi, és Kittimból erős hadakozó férfiak.

11. És mondák atyjuknak: 'Menj ki velük és vezesd őket, különben le fogunk vágni téged.'

12. És megtelt haraggal és felháborodással látván, hogy fiai ráerőszakolják, hogy menjen előttük, hogy Jákób, testvére ellen vezesse őket.

13. De azután megemlékezett minden gonoszról, ami szívében elrejtve feküdt Jákób, testvére ellen; és nem az esküre emlékezett, amit megesküdött atyjának és anyjának, hogy nem fog gonoszt tervezni Jákób, testvére ellen minden napjaiban.
14. És mindezek mellett, Jákób egész addig nem tudta, hogy jönnek ellene hadakozni, és feleségét, Leát gyászolta, amíg csak azok nagyon közel nem értek a toronyhoz, négyezer harcossal és válogatott hadakozó férfiakkal.
15. És Hebron férfiai hozzá küldtek, mondván: 'Íme testvéred ellened jött, hogy harcoljon veled, négyezer karddal felövezett (emberrel), és pajzsokat és fegyvereket visznek'; mert jobban szerették Jákóbot, mint Ézsaut.
16. Úgyhogy elmondták neki, mert Jákób nagylelkűbb és irgalmasabb ember volt, mint Ézsau. De Jákób nem hitte el, amíg nem jöttek egészen közel a toronyhoz.
17. És bezárta a torony kapuit és a lőrésekre állt, és szólt testvéréhez, Ézsauhoz és mondá: 'Nemes a vigasz, amivel eljöttél vigasztalni engem a feleségemért, aki meghalt. Ez az az eskü, amit megesküdöttél atyádnak és anyádnak, mielőtt meghaltak? Megszegted az esküt, és abban a percben, amelyben megesküdöttél atyádnak, lettél elítélve.'
18. És akkor Ézsau válaszolt, és mondá neki: 'Sem az ember gyermekeinek, sem a föld vadállatainak nincs igazságosság esküje, amit esküdve megfogadtak volna (esküként, mely érvényes) örökké, hanem minden nap gonoszt gondolnak ki egymás ellen, és bizony mindegyikük lemészárolja ellenfelét és ellenségét.
19. És te gyűlöltél engem és gyermekeimet örökké.
20. És nincs megtartva a testvéri kötelék teveled. Halld ezeket a szavakat, amiket kijelentek neked, ha a vaddisznó megváltoztathatja bőrét, és a sörtéjét puhává teheti, mint a gyapjú, és mikor megteheti, hogy a fejéből szarvak nőjenek ki, mint a szarvasbika szarvai, vagy a juhé, akkor fogom megtartani a testvéri köteléket teveled, és ha az emlők elválasztják magukat anyjuktól, mert nem voltál te testvér számomra.
21. És ha a farkasok békét kötnek a bárányokkal, hogy ne falják fel, vagy bántsák őket,
És mikor a szívük azok felé fordul véglegesen,
Akkor lesz béke a szívemben tefeléd.
22. És ha az oroszlán az ökör barátjává válik és békét köt veled,
És ha egy igába lesz kötve és együtt szánt majd veled,
Akkor fogok békét kötni veled.
23. És mikor a holló fehérre válik, mint a raca
Akkor tudd, hogy szerettelek téged
És békét fogok kötni veled.
Ki leszel irtva,
És fiaid ki lesznek irtva,
És nem lesz számodra béke.'
24. És mikor Jákób látta, hogy ennyire gonosz szándékú volt szívével és teljes lelkével irányába, hogy levágja, és hogy úgy jött, mint a vaddisznó, ami rárohan a lándzsára, amely felnyársalja és megöli azt,
25. és (mégsem) nem hátrál meg attól, akkor szólt az övéihez és szolgálóihoz, hogy támadják meg őt és minden társát.

- 38 1.** És ezután Júda szólt Jákóbbhoz, atyjához, és mondá neki: 'Feszítsd az íjad, atyám, és küldd ki a te nyilaidat, és veszítsd el az ellenfelet és vágd le az ellenséget és legyen meg tebenned az erő, mert mi nem fogjuk levágni testvéredet, mert olyan, mint te, és hasonlít tehozzád, hadd adjuk meg neki (ezt) a tiszteletet.'
- 2.** Akkor Jákób kifeszítette az íját és kiküldte a nyilat, és az átütötte Ézsaut, testvérét (annak jobb mellén) és megölte.
- 3.** És újra kiküldött egy nyilat, és eltalálta az arámi Adoránt a bal mellén, és hanyatt lökte és megölte.
- 4.** És aztán Jákób fiai kimentek, ők és szolgálók, csapatokra osztva magukat a torony négy oldalán.
- 5.** És Júda ment ki elől, Naftali és Gád vele, és ötven szolga vele a torony déli oldalán, és levágtak mindenkit, akit találtak maguk előtt, és egy személy sem menekült meg.
- 6.** És Lévi, Dán, Áser kimentek a torony keleti oldalán, és ötven férfi velük, és levágták Moáb és Ammon harcoló férfiai.
- 7.** És Rúben, Iszakár és Zebulon kimentek a torony északi oldalán, ötven ember velük, és levágták a filiszteusok harcoló férfiai.
- 8.** És Simeon, Benjámin és Énok, Rúben fia, kimentek a torony nyugati oldalán, ötven férfi velük, és levágták Edomból és a horitáktól négyszáz férfit, bátor harcosokat és hatszáz elmenekült, és Ézsau négy fia velük menekült, és hátrahagyták atyjukat, aki halva feküdt, úgy, ahogy elesett a dombon, ami Adurámban van.
- 9.** És Jákób fiai üldözték őket Szeir hegyéiig. És Jákób eltemette testvérét a dombon, ami Adurámban van, és visszatért házába.
- 10.** És Jákób fiai keményen hajsolták Ézsau fiait Szeir hegyein, és (azok) meghajlították nyakaikat, úgyhogy Jákób fiainak szolgálóivá váltak.
- 11.** És elküldtek atyjukhoz, hogy tudakozódjanak, hogy békét kössenek-e velük, vagy levágják őket.
- 12.** És Jákób üzent fiainak, hogy kössenek békét, és békét kötöttek velük, és a szolgaság igáját rakták rájuk, úgy, hogy mindig adót fizettek Jákóbnak és fiainak.
- 13.** És mindaddig a napig megfizették az adót Jákóbnak, amíg az le nem ment Egyiptomba.
- 14.** És Edom fiai nem jöttek ki a szolgaságnak igája alól, amit Jákób tizenkét fia vetett ki rájuk, mind a mai napig.
- 15.** És ezek azok a királyok, akik uralkodtak Edomban, mielőtt bármilyen király uralkodott volna Izráel gyermekein [eddig a napig] Edom földjén.
- 16.** És a Beor fia Balaq uralkodott Edomban, és városának neve Danaba volt.
- 17.** És meghalt Balaq, és a bóseri Zara fia, Jóbáb uralkodott helyette.
- 18.** És meghalt Jóbáb, és Ásám, Teman földjéről uralkodott helyette.
- 19.** És meghalt Ásám, és Adath, Barad fia, aki levágta Midiánt Moáb mezején, uralkodott helyette, és városának neve Avith volt.
- 20.** És meghalt Adath, és Salman Amaseqából uralkodott helyette.

21,22. És meghalt Salman, és Saul a folyó melletti Ra'abothból uralkodott helyette. És meghalt Saul, és Ba'elunan, Ákhhór fia uralkodott helyette.

23. És meghalt Ba'elunan, Ákhhór fia, és Adath uralkodott helyette, és feleségének neve Maitabith volt, Matarat lánya, aki Matebedza'ab lánya volt.

25. Ezek azok a királyok, akik Edom földjén uralkodtak.

39 1,2. És Jákób atyja tartózkodásának földjén, Kánaán földjén lakozott. Ezek Jákób nemzetségei. És József tizenhét éves volt, amikor elvitték Egyiptomba, és Potifár, Fáraó egy eunuchja, a legfőbb szakács vette meg őt.

3. És felügyelővé tette egész házán, és az Úr áldása volt az egyiptomi házán József miatt, és az Úr felvirágoztatta mindenben, amit tett.

4. És az egyiptomi rábízott mindent József kezeire, mert látta, hogy az Úr volt vele, és hogy az Úr felvirágoztatta minden dolgában.

5. És József külső megjelenése kellemes volt, és megjelenése nagyon szép volt, és gazdájának felesége felemelte szemeit és látta Józsefet, és szerette és könyörgött neki, hogy háljon együtt övele.

6. De (József) nem adta fel lelkét, emlékezett az Úrra, és azokra a szavakra, amiket atyja, Jákób szokott felolvasni Ábrahám szavai közül, hogy egy ember se kövessen el paráznaságot asszonnyal, akinek férje van; mert az ilyen emberre halálbüntetés lett elrendelve a mennyekben a Magasságos Isten előtt, és ez a bűn mindig fel lesz jegyezve ellene az örök könyvekben az Úr előtt.

7. És József megemlékezett ezekről a szavakról, és megtagadta, hogy feküdjön övele.

8. És az eunuch felesége egy évig könyörgött neki, de (József) elutasította és nem hallgatott rá.

9. De az megragadta és erősen fogta a házban, hogy rákényszerítse, hogy lefeküdjön vele, és bezárta a ház ajtajait és szorosán fogta (Józsefet), de ő hátrahagyta a köntösét az asszony kezeiben, és áttört az ajtón és elmenekült társaságából.

10. És az asszony látta, hogy József nem fog együtt hálni övele, és megrágalmazta urának jelenlétében, mondván: 'A te héber szolgád, akit szeretsz, kényszeríteni akart engem, hogy lefeküdhessen velem és az történt, hogy amikor felemeltem a hangom, elfutott és a kezeimben hagyta a köntösét, amikor megfogtam, és áttört az ajtón.'

11. És az egyiptomi látta József köntösét és a törött ajtót, és hallotta feleségének szavait, és börtönbe vetette Józsefet arra a helyre, ahol azok a foglyok voltak, akiket a király bebörtönzött.

12. És ott volt a börtönben és kedvessé tette az Úr Józsefet a börtönőrök főnöke előtt, és együttérzést keltett abban, mert látta (az őt), hogy az Úr volt vele, és hogy minden cselekedetét felvirágoztatta.

13. És rábízott minden dolgot kezeire, és a börtönőrök főnöke nem is tudott semmiről, amiket rábízott, mert József megcsinált mindent, és az Úr tökéletesítette azokat.

14. És ott maradt két évig. És azokban a napokban Fáraó, Egyiptom királya dühös volt két eunuchjára, a fő komornyikra és a fő pékre, és őrség alá helyezte őket a legfőbb szakács házában, a börtönben, ahol Józsefet tartották.

15. És a börtönőrök főnöke kinevezte Józsefet, hogy szolgáljon nekik és szolgált előttük.

16. És mindketten álmot álmodtak, a fő komornyik és a fő pék, és elmondták Józsefnek.

17. És ahogyan értelmezte azokat, úgy is történtek velük a dolgok, és Fáraó visszaállította a fő komornyikot a hivatalába, és a fő péket megölte, pont ahogyan József megmondta nekik.

18. De a fő komornyik megfélekedezett Józsefről a börtönben, pedig József közölte előre, mi fog történni vele, ám a fő komornyiknak nem jutott eszébe, hogy tudassa Fáraóval, József hogyan mondta meg neki, mert elfelejtette.

40 1. És azokban a napokban Fáraó egy éjszaka két álmot álmodott egy éhínségre vonatkozólag, ami az egész földre eljön, és felébredt alvásából és hívatta Egyiptom minden álomfejtőjét és varázslóját, és elmondta nekik mindkét álmát, és azok nem voltak képesek megjelenteni (az álmokat).

2. És akkor a fő komornyik megemlékezett Józsefről és beszélt róla a királynak, és Fáraó előhozta a börtönből, és elmondta a két álmát József előtt.

3. És elmondta Fáraónak, hogy a két álmom valójában egy, és mondá neki: 'Hét esztendő jön, amik bőségesek lesznek Egyiptom egész földjén, és azután hét év éhínség jön, olyan éhínség, amilyen még nem volt az egész földön.'

4. És most nevezzen ki Fáraó felügyelőket Egyiptom egész földjén, és halmozzák fel az élelmet minden városban a bőség napjainak idején, és így lesz élelem a hét év éhínség idejére, és a föld nem fog elveszni az éhínség miatt, mert az nagyon kemény lesz.'

5. És az Úr kedvessé és kegyelemre méltóvá tette Józsefet Fáraó szemeiben, és Fáraó mondá szolgálóinak: 'Nem fogunk ilyen bölcs és megfontolt embert találni, mint ez az ember, mert az Úr szelleme van vele.'

6. És kinevezte másodiknak az egész királyságában, és fennhatóságot adott neki egész Egyiptom felett, és Fáraó második harci szekerén utazhatott.

7. És kagylóselyem köntösökbe öltöztette, aranyláncot helyezett nyakára, és egy hírnök hirdette előtte járva: 'El 'El wa 'Abirer', és egy gyűrűt helyezett el kezén, és egész házának uralkodójává tette, és naggyá tette, és mondá neki: 'Csak a trónon leszek nagyobb, mint te.'

8. És József uralkodott Egyiptom egész földjén, és Fáraó minden hercege, minden szolgálója, és mindenki, aki a király ügyeiben munkálkodott, szerette, mert igazságosságban járt, mert büszkeség és gőg nélkül volt, és nem volt személyválogató, és nem fogadott el ajándékokat, hanem egyenességben ítélkezett a föld minden népe felett.

9. És Egyiptom földje békében volt Fáraó előtt József miatt, mert az Úr volt vele, és adott kedvességet és kegyelmet minden nemzedékére mindazok előtt, akik ismerték, és akik csak hallottak róla, és Fáraó királysága jól rendezett volt, és nem volt Sátán és nem volt gonosz személy (abban).

10. És a király a Sephantiphans nevet adta Józsefnek, és feleségül adta Józsefhez Potifár lányát, Heliopolis papjának, a legfőbb szakácsnak a lányát.

11. És azon a napon, mikor József Fáraó előtt állt, harminc éves volt.

12. És abban az évben meghalt Izsák. És történt, hogy ahogyan József elmondta a két álmom magyarázatában, pontosan aszerint, ahogy mondta, hét bőséges esztendő következett Egyiptom egész földjén, és Egyiptom földje bőségesen termett, egy mérték ezernyolcszáz mértéket (termett).

13. És József összegyűjtötte az élelmet minden városba, amíg tele nem lettek gabonával, és amíg többé már nem tudták megszámolni és megmérni annak sokasága miatt.

41 1. És a negyvenötödik jubileumban, a második évhét második évében Júda feleséget szerzett elsőszülöttének, Hérnek Arám leányai közül, Thámárt.

2. De Hér gyűlölte, és nem hált együtt vele, mert annak anyja Kánaán leányai közül volt, Hér pedig anyjának rokonságából szeretett volna feleséget venni, de Júda, atyja, nem engedte neki.

3. És ez a Hér, Júda elsőszülötte gonosz volt, és az Úr levágta őt.

4. És Júda mondá Onánnak, a (Hér) testvérének: 'Menj be a testvéred feleségéhez, és végezd el a férj testvérének kötelességét, és támassz magot testvérednek.'

5. És Onán tudta, hogy a mag nem lenne az övé, hanem egyedül a testvéréé, és bement testvére feleségének házába, és a földre ontotta ki a magot, és gonosz volt az Úr szemében, és levágta őt.

6. És mondta Júda Thámárnak, menyének: 'Maradj a te atyád házában özvegyként, amíg Séla, fiam felnőtt, és neki adlak majd téged feleségül.'

7. És felnőtt, de Júda felesége, Bedsu'el nem engedte fiának, Sélának, hogy házasodjon. És meghalt Bedsu'el, Júda felesége ennek az évhétnek az ötödik évében.

8. És a hatodik évben Júda felment Timnába, hogy megnyírja juhait.

9. És mondták Thámárnak: 'Íme, apósod felment Timnába, juhainak nyírására.' És levette az özvegyi ruháit, felvett egy fátylat, kidíszítette magát, és leült a Timnába vezető út kapujába.

10. És ahogy Júda arra ment, rátalált, és azt hitte, hogy szajha, és mondá neki: 'Hadd jöjjenek be hozzád'; és felele neki: 'Gyere be!' - És bement.

11. És Thámár mondá neki: 'Add meg a bérem'; és felele neki: 'Nincs kéznél semmim, csak a gyűrűm az ujjamon, a nyakláncom, és a pálcám, ami a kezemben van.'

12. És Thámár mondá neki: 'Add ezeket nekem, amíg elküldöd béremet', és felele neki: 'El fogok neked küldeni egy kecskegidát'; és odaadta neki azokat, és Thámár teherbe esett tőle.

13,14. És Júda elment juhaihoz, Thámár pedig elment atyja házához. És Júda elküldött egy kecskegidát a pásztora keze által, egy adullámbeli által, aki nem találta Thámárt, és megkérdezte a helyi embereket, mondván: 'Hol van a szajha, aki itt volt?'

15. És mondták neki: 'Nincsen itt szajha minálunk.' És visszatért, értesítette, és mondá neki, hogy nem találta meg: 'Megkérdeztem a helyi embereket, és mondták nekem: "Itt nincs szajha."'

16. És felele: 'Hadd tartsa meg őket, nehogy gúnyolódás tárgya legyünk.' És amikor Thámár kitöltött három hónapot, megmutatkozott, hogy állapotos, és elmondták Júdának, mondván: 'Íme Thámár, a te menyed állapotos szajhálkodás által.'

17. És Júda elment Thámár atyjának házához, és mondá annak atyjának és annak testvéreinek: 'Hozzátok elő, és égettessék meg, mert tisztátalanságot cselekedett Izráelben.'

18. És történt, hogy mikor előhozták megégetni, elküldte apósának a gyűrűt, a nyakláncot és a pálcát, mondván:

19. 'Állapítsd meg, kiéi ezek, mert általa vagyok állapotos.' És Júda elismerte, és mondá: 'Thámár igazabb nálam.

20. Így tehát ne égessék meg őt'. És ennek okáért nem lett Sélához adva, és Júda többé nem közelített hozzá.

21. És ezután Thámár két fiút szült, Péreczet és Zérákhót, ennek a második évhétnek a hetedik évében.

22. És így fejeződött be a termékenység hét éve, amelyről József beszélt Fáraónak.

23. És Júda beismerte, hogy a cselekedet, amit tett, gonosz volt, mert együtt hált menyével, és gyűlöletesnek találta szemeiben, és beismerte, hogy bűnt követett el és tévúton járt, mert felfedte fiának alsóruháját, és siránkozni kezdett és esedezett az Úr előtt bűne miatt.

24. És elmondtuk neki egy álomban, hogy meg lett bocsátva neki, mert komolyan esedezett, és siránkozott, és többé nem követte el azt.

25. És megbocsátást kapott, mert elfordult bűnétől és tudatlanságától, mert nagyot vétkezett a mi Istenünk előtt és mindenki, aki így cselekszik, mindaz, aki menyével együtt hál, égettessék meg tűzzel, hogy elégjen abban, mert tisztátalanság és szenny van az ilyeneken, tűzzel égessék meg őket.

26. És parancsold meg Izráel gyermekeinek, hogy ne legyen tisztátalanság közöttük, mert mindenki, aki menyével, vagy az anyósával együtt hál, tisztátalanságot cselekszik, tűzzel égessék meg az embert, aki feküdt vele, és hasonlóképpen az asszonyt, és Ő elfordítja a haragot és a büntetést Izráeltől.

27. És Júdának elmondtuk, hogy két fia nem hált együtt Thámárral, és ennek okáért magja egy második nemzedékben is biztosítva van, és nem lesz kiirtva.

28. Mert a tekintet egyenességében járt és kereste a büntetést, mégpedig Ábrahám ítélete szerint, amit az megparancsolt fiainak, ezért akarta Júda megégetni Thámárt tűzzel.

42 1. És a negyvenötödik jubileum harmadik évhetének első évében elérkezett az éhínség a vidékre, és egyáltalán nem adatott eső a földre.

2. És a föld kopárrá vált, de Egyiptom földjén volt élelem, mert József összegyűjtötte a föld magját a bőség hét esztendejében, és megőrizte azt.

3. És az egyiptomiak eljöttek Józsefhez, hogy adjon nekik élelmet, és kinyitotta a tárházakat, ahol az első év gabonája volt, és eladta azt a föld népeinek aranyért.

4. És Jákób meghallotta, hogy Egyiptomban van élelem, és elküldte tíz fiát, hogy élelmet szerezzenek neki Egyiptomban, de Benjámint nem küldte el, és megérkeztek a fiai azok között, akik oda mentek.

5. És József felismerte őket, de ők nem ismerték fel őt, és beszélt velük és kikérdezte őket, és mondá nekik: 'Nemde kémekek vagytok, és azért jöttetek, hogy felderítsétek, merről lehet a vidéket megközelíteni?' És őrizet alá helyezte őket.

6. És azután ismét szabadon eresztette őket, és egyedül Simeont tartotta vissza, és elküldte kilenc testvérét.

7. És megtöltötte a zsákjaikat gabonával, és az aranyukat a zsákjaikba rakta, és ők nem tudtak róla.

8. És megparancsolta nekik, hogy hozzák el a fiatalabb testvérüket, mert elmondták neki, hogy atyjuk és a fiatalabb testvérük él.

9. És felmentek Egyiptom földjéről és megjöttek Kánaán földjére; és elmondtak atyjuknak mindent, ami történt velük, hogy milyen gorombán beszélt annak az országnak ura velük, és hogy ott fogta Simeont, amíg ők Benjámint oda nem viszik.
10. És Jákób felele: 'Megfosztotok a gyermekeimtől! József nincs, Simeon sincs, és most el fogjátok vinni Benjámint. Rám jön a ti gonoszságotok.'
11. És mondá: 'A fiam nem fog veletek lemenni, nehogy esetleg betegségbe essen, mert az anyja két fiúnak adott életet, de egy elpusztult, és ti ezt az egyet is elvennétek tőlem. Ha véletlenül lázas lesz az úton, azzal megkeserítenétek öregkoromat a halálig.'
12. Mert látta, hogy visszakerült a pénz mindenkihez annak zsákjába, és ennek okáért félt elküldeni őt.
13. És az éhínség növekedett és fájdalmassá vált Kánaán földjén, és minden földön, kivéve Egyiptom földjén, mert az egyiptomiak közül sokan magot halmoztak fel élelemnek abból az időből, mikor látták Józsefet összegyűjteni a magokat, és tárházakba rakni és megőrizni azokat az éhínség éveire.
14. És Egyiptom népe ellátta magát élelemmel az éhínségük első éve alatt.
15. De mikor Izrael látta, hogy az éhínség nagyon fájdalmas volt a földön, és hogy nincsen enyhülés, mondá fiainak: 'Menjetekek ismét, és szerezzetekek be élelmet nekünk, hogy meg ne haljunk.'
16. És felelének: 'Nem megyünk, hacsak nem jön fiatalabb testvérünk velünk, nem megyünk.'
17. És Izrael látta, hogy ha nem küldi el velük, mindannyian elpusztulnak az éhínség okán.
18. És Rúben mondá: 'Add őt kezembe, és ha nem hozom vissza neked, vágd le két fiamat lelke helyett.'
19. És felele neki: 'Ne menjen veled.' És Júda odalépett és mondá: 'Küldd el velem, és ha nem hozom vissza, hadd hordozzam én a felelősséget előtted az életem minden napján.'
20. És Jákób elküldte velük ennek az évhétnek a második évében, a hónap első napján, és megérkezetekek Egyiptomba mindazokkal, akik oda mentek, és ajándékok voltak a kezeikben, mirha és mandulák és terpentín diók és tiszta méz.
21. És mentek és József elé álltak, és látta Benjámint, testvérét, és felismerte, és mondá nekik: 'Ez a legifjabb testvéretekek?' És felelének: 'Ő az.' És mondá: 'Az Úr legyekek kegyelmes hozzád, fiam!'
22. És beküldte házába, és előhozta Simeont nekik, és lakomát készíttet nekik, és átadták neki az ajándékokat, amit kezeikben hoztak.
23. És ettekek előtte, és mindannyiuknak adott egy-egy adagot, de Benjámín része hétszer nagyobb volt, mint bármelyiküké.
24. És ettekek és ittak, azután felkeltekek és a szamaraikkal maradtak.
25. És József kieszelt egy tervet, amiből megismerheti a gondolkodásukat, hogy vajon a béke gondolatai uralkodnak-e közöttük, és mondá a gondnoknak, aki a háza fölött volt: 'Töltsd meg a zsákjaikat élelemmel, és juttasd vissza nekik a pénzüket az edényeikbe, és a kelyhemet, az ezüst kelyhemet, amiből iszom, rakd a legfiatalabb zsákjába, és küldd el őket.'
- 43 1. És úgy tette, ahogy József mondta neki, és megtöltötte zsákjukat élelemmel, és a pénzüket a zsákjukba rakta, és a kelyhet Benjámín zsákjába rakta.

2. És kora reggel elindultak, és az történt, hogy amikor eljöttek onnét, József így szólt a háza gondnokához: 'Kövesd őket, fuss és fogd meg őket, mondván: 'Jóért rosszal fizettetek nekem. Elloptátok tőlem az ezüst kelyhet, amiből uram iszik.'
3. És hozd vissza hozzám a legfiatalabb testvérüket, és hozd el gyorsan, mielőtt kimegyek ítélőszékembe.'
4. És utánuk futott, és ezeknek a beszédeknek megfelelően szólt velük. És felelének neki: 'Isten őrizz, hogy szolgálid ezt cselekedjék, és lopjanak urad házából bármi eszközt, hiszen a pénzt, amit a zsákjainkban találtunk első alkalommal, mi, a te szolgálid azt is visszahoztuk Kánaán földjéről. Akkor hogyan lopnánk bármi eszközt?'
5. Íme itt vagyunk, és zsákjaink, keress, és ha megtalálsz a kelyhet bárkinek a zsákjában közülünk, legyen az levágva, és mi és szamaraink szolgálni fogunk a te uradnak.'
6. És felele nekik: 'Nem úgy, hanem az embert, akinél megtalálom, csak őt viszem el szolgálként, és ti visszatérhettek békében a ti házatokba.'
7. És ahogy keresett az edényeikben, a legidősebbel kezdve és a legfiatalabbal végezve, megtalálta azt Benjámin zsákjában.
8. És meghasogatták köntöseiket, felmálházták a szamaraikat, és visszatértek a városba és József házához mentek, és mindannyian meghajtották magukat arcukkal a föld felé előtte.
9. És József mondá nekik: 'Gonoszt cselekedtetek.' És felelének: 'Mit mondhatnánk, és hogyan védhetnénk magunkat? A mi urunk felfedezte szolgálai vétékét. Íme, urunk szolgálai vagyunk, és szamaraink is.'
10. És József mondá nekik: 'Én is félem az Urat; ami titeket illet, menjetek otthonaitokba, és legyen a testvéretek szolgálom, mert gonoszt cselekedtetek. Nem tudjátok, hogy a férfi örvendezik kelyhének, ahogy én is tettem ezzel a kehellyel?'
11. És mégis elloptátok tőlem.' És Júda mondá: 'Ó uram, könyörgök neked, engedd, hogy szolgálod szólhasson egy szót az én uram fülébe: a te szolgálod anyja két testvért szült atyánknak: egy elment, elveszett, és nem került elő, és egyedül ez maradt meg az anyjától, és szolgálod, a mi atyánk szereti őt, és élete hozzá van kötődve ennek a fiúnak az életéhez.'
12. És az fog történni, hogy mikor elmegyünk szolgálodhoz, atyánkhoz, és a fiú nincs velünk, meg fog halni, és a bánat által atyánknak halálát fogjuk okozni.'
13. Most tehát hadd maradjak én, a te szolgálod, itt a fiú helyett kezesként az én uramnak, és hadd menjen ez a fiú a testvéreivel, mert biztosíték lettem érte szolgálodnál, a mi atyánknál, és ha nem hozom vissza, a te szolgálod lesz a felelős atyánk előtt mindörökre.'
14. És József látta, hogy összhangban vannak egymással a jóságban, és nem tudta megtartóztatni magát, és elmondta nekik, hogy ő József.
15. És héber nyelven beszélt velük, és a nyakukra borult és zokogott.
16. De nem ismerték fel és zokogni kezdtek. És mondá nekik: 'Ne sírjatok miattam, hanem siessetek és hozzátok atyámat ide és láthatjátok, hogy az én szájam szól, és testvérem, Benjámin szemei látnak.'
17. Mert íme ez az éhínség második éve, és még öt év van hátra szüret, vagy a fák gyümölcse, vagy szántás nélkül.
18. Gyertek le gyorsan, ti és a ti háznépetek, hogy ne vesszettek el az éhínségben, és ne szomorkodjatok a ti javaitok felől, mert az Úr küldött engem előttetek, hogy elrendezem a dolgokat, hogy sok ember élhessen.'

19. És mondjátok el atyámnak, hogy még mindig élek, és ti, íme, látjátok, hogy az Úr olyanná tett, mint Fáraó atyja, és háza fölött és egész Egyiptom földje fölött uralkodóvá tett.

20. És mondjátok el atyámnak az egész dicsőségemet, és minden gazdagságomat és dicsőségemet, amit az Úr adott nekem.'

21. És Fáraó szájának parancsa által szekereket és ellátást adott nekik az útra, és mindannyiuknak sokszínű ruházatot és ezüstöt adott.

22. És atyjuknak ruházatot és ezüstöt és tíz szamarat küldött, amik gabonát hordoztak, és útnak indította őket.

23. És felmentek és elmondták atyjuknak, hogy József életben van, és gabonát mér ki a föld minden nemzetének, és hogy uralkodó Egyiptom minden földje felett.

24. És atyjuk nem hitte el, mert magán kívül volt elméjében, de mikor látta a szekereket, amiket József küldött, szellemének élete megújult, és mondá: 'Elég nekem, ha József él. Lemegyek és meglátogatom, mielőtt meghalok.'

44 1. És Izrael útnak indult Háránból, a házából a harmadik hónap újholdján, és a Fogadalom Kútjának útján ment, és áldozatot mutatott be atyja, Izsák Istenének ennek a hónapnak a hetedikén.

2. És Jákób megemlékezett az álomról, amit Bételben látott, és félt lemenni Egyiptomba.

3. És mialatt azon gondolkodott, hogy üzen Józsefnek, hogy jöjjön el hozzá, és hogy nem megy le, ott maradt hét napig, hátha esetleg látomást látna arról, hogy vajon maradjon-e, vagy menjen le.

4. És megünnepelte az első gyümölcsök aratási ünnepét régi gabonával, mert Kánaán egész földjén nem volt egy maroknyi mag sem, mert éhínség volt minden vadon, barmon, madáron, és minden emberen is.

5.6. És tizenhatodikán az Úr megjelent neki, és mondá: 'Jákób, Jákób'; és ő felele: 'Itt vagyok.' És mondá neki: 'Én vagyok atyáid Istene, Ábrahámnak és Izsáknak Istene. Ne félj lemenni Egyiptomba, mert ott nagy nemzetté teslek, lemegyek veled és ismét felhozlak majd, és ezen a földön leszel eltemetve, és József fogja lezárni szemeidet. Ne félj, menj le Egyiptomba.'

7. És a fiai felkeltek, és a fiainak fiai, és szekerekre rakták atyjukat és vagyonukat.

8. És elindult Izrael a Fogadalom Kútjától ennek a harmadik hónapnak a tizenhatodik napján, és elment Egyiptom földjére.

9. És Izrael előreküldte Júdát fiához, Józsefhez, hogy megvizsgálja Gósen földjét, mert József azt mondta testvéreinek, hogy jöjjenek és lakozzanak ott, hogy közel lehessenek hozzá.

10. És ez volt a legszebb föld Egyiptom földjén, és közel volt Józsefhez, elegendő mindannyiuknak és a barmoknak is.

11. És ezek Jákób fiainak nevei, akik lementek Egyiptomba Jákóbbal, atyjukkal: Rúben, Izrael elsőszülöttje;

12. És ezek a fiainak nevei: Énok, és Pallu és Kheczrón és Khármi – öt.

13. Simeon és fiai; és ezek a fiainak nevei: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákhin, Czóhár és Saul a zefateus asszonynek fia – hét.

14. Lévi és fiai; és ezek a fiainak nevei: Gerson, Kehát, Mérári – négy. Júda és fiai; és ezek a fiainak nevei:

15. Sela és Pérecz és Zerákh – négy. Iszakár és fiai; és ezek a fiainak nevei:

17. Thóla, Puvah, Jób és Simrón – öt. Zebulon és fiai; és ezek a fiainak nevei: Szered, Élon, Jákhleél – négy.

18. És ezek Jákóbnak fiai és fiaik, akiket Lea szült Jákóbnak Mezopotámiában, hat, és egy lánytestvérük, Dina; és minden lélek Lea gyermekei közül, és fiaik, akik Egyiptomba mentek atyjukkal, Jákóbbal, összesen huszonkilencen voltak, és mivel atyjuk, Jákób velük volt, így voltak harmincan.

19. És Lea szolgálójának, Jákób feleségének, Zilpának fiai, aki szülte Gádot és Ásert.

20. És ezek a fiaiknak nevei, akik Egyiptomba mentek vele. Gád fiai: Czifjon, Khaggi, Súni, Eczbón, Héri, Aródi és Areéli. - nyolc.

21. És Áser fiai: Jimnáh, Jisváh, Jisvi, Beriha és Szerakh, az ő húguk – hat.

22,23. Az összes lélek tizennégy volt, és Leáéival együtt negyvennégy.

24. És Rákhelnek, Jákób feleségének fiai: József és Benjámín. És született Józsefnek Egyiptomban Efraim és Manasszé, mielőtt az atyja eljött Egyiptomba, akiket Asenát, Potifárnak, Héliopolisz papjának lánya szült neki - három.

25. És Benjámín fiai: Bela, Bekher, Asbél, Géra, Nahamán, Ekhi, Rós, Muppm, Khuppm és Ard – tizenegy.

26,27. És Rákhel minden lelkei tizennégyen voltak. És Bilhának, Rákhel szolgálójának, Jákób feleségének fiai, akiket Jákóbnak szült, Dán és Naftali.

28. És ezek a fiaik nevei, akik lementek velük Egyiptomba. És Dán fiai Khusim, Sámon, Asudi, Ijaka és Salomon – hat.

29. És meghaltak abban az évben, amikor bementek Egyiptomba, és csak Khusim maradt meg Dánnak egyedül.

30. És ezek Naftali fiainak nevei: Jakhceél, Gúni, Jéczer, Sillém és Iv.

31. És Iv, aki az éhínség éveit után született, meghalt Egyiptomban.

32,33. És Rákhel minden lelkei huszonhatan voltak. És Jákób minden lelke, akik Egyiptomba mentek, hetven lélek volt. Ezek gyermekei és a gyermekeinek gyermekei, összesen hetvenen, de öt meghalt Egyiptomban József előtt, és nem volt gyermekük.

34. És Kánaán földjén Júda két fia meghalt, Hér és Onán, és nem volt gyermekük, és Izrael gyermekei eltemették azokat, akik elvesztek, és ők a hetven idegen nép közé voltak számítva.

45 1. És Izrael bement Egyiptom országába, Gósen földjére, a negyvenötödik jubileum harmadik évhetének második évében, a hónap negyedik újholdján.

2. És József apja, Jákób elé ment, hogy találkozzon vele Gósen földjén, és atyja nyakába borult és sírt.

3. És mondta Józsefnek Izrael: "Most már meghalhatok, mivel láthattalak, és most legyen áldott Izrael Ura, Istene, Ábrahámnak és Izsáknak Istene, aki nem tartotta vissza kegyelmét és jóságát szolgáljától, Jákóbtól.

4. Az nekem elég, hogy láthattam arcod, amíg élek; Igen, igaz volt a látás, amelyet Béthelnél láttam. Áldott legyen az Úr, Istenem örökkön örökké, és legyen áldott Neve."

5. És József és testvérei kenyeret ettek és bort ittak atyjuk előtt, és Jákób felette igen örvendezett, mert látta Józsefet enni testvéreivel és inni előtte, és áldotta minden dolgok Teremtőjét, aki megőrizte őt, és megmaradt neki mind a tizenkét fia.
  6. És József ajándékba adta atyjának és testvéreinek annak jogát, hogy Gósen földjén és Ramszeszban lakjanak és azok körüli területeken, amelyet uralt a Fáraó előtt. És Izrael és fiai letelepedtek Gósen földjén, Egyiptom legjobb részén, és Izrael százharminc éves volt, amikor bement Egyiptomba.
  7. És József ellátta táplálékkal atyját és fitestvéreit, és bőségesen elegendő kenyérük volt az éhínség hét esztendejére.
  8. És Egyiptom földje szenvedett az éhínség miatt, és József megszerezte Egyiptom egész földjét Fáraónak élelemért cserébe, és birtokolta az embereket, a barmaikat és mindenüket Fáraó számára.
  9. És az éhínség évei befejeződtek, és József magot és élelmet adott a földön levő embereknek, hogy bevessék a földet a nyolcadik évben, mert a folyó kiáradt Egyiptom egész földjén.
  10. Mert az éhínség hét évében nem áradt meg, és csak a folyó partjain néhány helyen öntözött, de most kiáradt, és az egyiptomiak bevetették a földet, és sok gabonát hozott abban az évben.
  11. És ez a negyvenötödik jubileum negyedik évhetének első éve volt.
  12. És József elvette az aratás gabonájából az ötödrészt a királynak, és négy részt hagyott nekik élelemként és magként, és József rendeletté tette ezt Egyiptom földjének mind a mai napig.
  13. És Izrael tizenhét évet élt Egyiptom földjén, és az összes idő, amit megélt, három jubileum volt, száznegyvenhét év, és meghalt a negyvenötödik jubileum ötödik évhetének negyedik évében.
  14. És Izrael megáldotta fiait, mielőtt meghalt, és elmondott nekik mindent, ami történik majd velük Egyiptom földjén és megismertette velük, mi fog elkövetkezni rájuk az utolsó napokban, és megáldotta őket, és Józsefnek két részt adott a földön.
  15. És elaludt atyáival, és a kettős barlangban lett eltemetve Kánaán földjén, Ábrahámhoz, atyjához közel, a sírba, amit magának ásott a kettős barlangban, Hebron földjén.
  16. És minden könyvét és atyáinak könyvét Lévinek adta, hogy megőrizze azokat, és ismételje azokat gyermekeinek mind a mai napig.
-
- 46 1. És történt azután, hogy Jákób elhunyt, hogy Izrael gyermekei megsokasodtak Egyiptom földjén, és nagy nemzetté lettek, és a szívükben egyetértésben voltak, úgyhogy a testvér szerette a testvért, és minden ember segítette a testvérét, és növekedtek bőségesen, és felette igen megszaporoztak, tíz évhét alatt, József életének minden napjában.
  2. És nem volt sem Sátán, sem semmi gonosz József életének minden napjában, amit élt az ő apja, Jákób után, mert minden egyiptomi tisztelte Izrael gyermekeit József életének minden napjában.
  3. És József meghalt száztíz éves korában; tizenhét évig élt Kánaán földjén, és tíz évig volt szolga, és három évig volt börtönben, és nyolevan évig volt a király alatt, uralkodván Egyiptom egész földjén.
  4. És meghalt és minden testvére, mind az a generáció.
  5. És megparancsolta Izrael fiainak, mielőtt meghalt, hogy vigyék magukkal csontjait, amikor kimennek Egyiptom földjéről.

6. És megeskette őket a csontjai felől, mert tudta, hogy az egyiptomiak nem vinnék ki és nem temetnék el csontjait Kánaán földjébe, mert Makamaron, Kánaán királya, amíg Asszíria földjén tartózkodott, megharcolt a völgyben Egyiptom királyával, és levágta őt ott, és üldözte az egyiptomiakat Ermon kapujáig.
7. De nem tudott belépni, mert egy másik, egy új király támadt Egyiptomban, aki erősebb volt nála, ezért visszatért Kánaán földjére, és Egyiptom kapui bezárultak, és senki sem ment ki és senki nem jött be Egyiptomba.
8. És József meghalt a negyvenhatodik jubileumban, a hatodik évhét második évében, és Egyiptom földjén temették el, és minden testvére is meghalt utána.
9. És kiment Egyiptom királya, hogy háborúzzon Kánaán királyával a negyvenhetedik jubileumban, a második évhét második évében, és Izrael fiai kivitték Jákób gyermekeinek minden csontjait, kivéve József csontjait, és eltemették azokat a kettős barlang mezején a hegyen.
10. És a legtöbbje (közülük) visszatért Egyiptomba, de néhányan maradtak Hebron hegyeiben, és Amram atyátok velük maradt.
11. És Kánaán királya győzedelmeskedett Egyiptom királya felett, és Egyiptom bezárta kapuit.
12. És egy gonosz eszközt tervezett Izrael gyermekeinek nyomorgatására, és így szólt Egyiptom népéhez: "Íme Izrael fiainak népe felette megnövekedett és megsokasodott, jobban, mint mi.
13. Gyerünk, bánjunk okosan velük, mielőtt túl nagygyá válnak, és szorongassuk őket rabszolgasággal, mielőtt háború lenne rajtunk, és mielőtt ők is harcolnának ellenünk; különben csatlakoznak ellenségeinkhez, és (azok) kiviszik őket földünkről, mert szívük és arcuk Kánaán földje felé irányul.
14. És munkafelügyelőket helyeztek föléljük, hogy nyomorgassák őket, mint rabszolgákat; és erős városokat építettek a Fáraónak, Pitomot és Raamsest, és minden falakat és erődítményeket, amelyek Egyiptom városaiban találtak.
15. És szigorúan dolgoztatták őket, és minél gonoszabban bántak velük, annál inkább növekedtek és sokasodtak. És Egyiptom népe gyűlölte Izrael fiait.
- 47 1. És a negyvenhetedik jubileum hetedik évhetének hetedik évében atyád kiment Kánaán földjéről, és te megszületél a negyedik évhét hatodik évében, a negyvennyolcadik jubileumban; ez volt a megpróbáltatás ideje Izrael gyermekein.
2. És Fáraó, Egyiptom királya kiadott egy parancsot rájuk nézve, hogy dobjanak minden fiúgyermeket, aki született a folyóba.
3. És behajították őket hét hónapon keresztül, egész addig a napig is, amelyen születél. És anyád három hónapig rejtegetett téged, és beszélni kezdtek felőle.
4. És egy bárkát készített neked, szurokkal és aszfalttal borította be, és a folyó partján a sás közé tette azt, és hét napon át abban helyezett el téged, és éjszaka eljött anyád és szoptatott téged, és nappal Miriám, a nővéred őrzött téged a madaraktól.
5. És azokban a napokban Tharmuth, Fáraó lánya eljött, hogy megfürödjön a folyóban, és meghallotta, ahogy sírsz, és szólt a szolgálóinak, hogy hozzanak elő téged, és azok hozzávittek téged.
6. És kivett téged a bárkából, és megszánt téged.

7. És testvéred mondá neki: 'Elmenjek-e és hívjak neked egyet a héber asszonyok közül, hogy gondozza és szoptassa e csecsemőt neked?'

8. És felelte: 'Menj!' És elment és hívta Jókébedet, anyádat, és a Fáraó lánya bért adott neki, és gondozott téged.

9. És azután, mikor felnőttél, elvittek téged Fáraó lányához, és fia lettél, és Amrám, a te atyád írást tanított neked, és miután kitöltöttél három hetet, elvittek téged a királyi udvarba.

10. És három évhétig voltál a palotában addig az időig, amikor kimentél a palotából és megláttál egy egyiptomit megütni felebarátodat, aki Izrael gyermekei közül volt, és levágtad az egyiptomit, és elrejtetted a homokban.

11. És ezután a második napon ketten Izrael gyermekeiből küzdöttek, és mondád annak, aki a rosszat cselekedte: 'Miért ütöd testvéredet?'

12. És az dühös és felháborodott volt, és mondá: 'Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá felettünk? Arra gondolsz, hogy megölsz engem is, ahogy megölted tegnap az egyiptomit?' És megijedtél és elmenekültél ezen szavak miatt.

48 1. A negyvenkilencedik jubileum harmadik évhetének hatodik évében indultál Midián földjére lakni, öt évhétig és egy évig. És visszatértél Egyiptomba az 50. jubileum második hetének második évében.

2. És magad is tudod, amit Ő mondott neked a Sinai hegyen, és hogy Masztéma fejedelem mit akart tenni veled, amikor visszatértél Egyiptomba.

3. Vajon nem azon volt-e minden erejével, hogy megöljön téged, és hogy kimentse az egyiptomiakat a te kezedből, amikor látta, hogy Egyiptom ítélete és büntetése végrehajtására vagy elküldve?

4. És kiragadtalak kezéből, és végrehajtottad a jeleket és csodákat, amelyek miatt elküldtelek Egyiptomba a Fáraó ellen, és egész háza ellen, és szolgálai és népe ellen.

5. És az Úr végrehajtotta nagy bosszúját rajtuk Izrael miatt, és megverte őket vér és békák (csapásán) keresztül, tetvekkal és dög-legyekkel, rosszindulatú kelésekkel, ragyákkal; és marháikat halál által; és jégeső által mindent elpusztított, ami nekik termett; és a sáskák felfalták a maradékot, amely a jégeső után megmaradt, és sötétség által és (halál által) az emberek és állatok elsősülöttjeit; és minden bálványukon bosszút állt, és elégette azokat tűzzel.

6. És minden kezéd által volt elküldve, hogy kijelentsd (ezeket a dolgokat), mielőtt meglennének, és te beszéltél Egyiptom királyával minden szolgálai és népe előtt.

7. És minden szavaid szerint történt; tíz nagy és rettenetes ítélet jött Egyiptom földjére, hogy végrehajtsd a bosszút azon Izraelért.

8. És az Úr mindezt Izrael kedvéért cselekedte, és szövetségéért, amelyet megkötött Ábrahámmal, hogy bosszút álljon, amiért erőszakkal rabszolgáikká tették őket.

9,10. És Masztéma fejedelem felkelt ellened, és arra törekedett, hogy a Fáraó kezére adjon, és segített az egyiptomi mágusoknak (varázslóknak), és azok felkeltek és elődbe hozták a gonoszságokat, amiket megengedtünk nekik, hogy cselekedjék, de azt nem engedjük meg nekik, hogy a gyógyítás is a kezeik által történjen.

11. És az Úr megverte őket rosszindulatú fekélyekkel, és nem voltak képesek megállni, mert tönkretettük őket, úgy, hogy egy jelet sem tudtak bemutatni.

12. És mindezen jelek és csodák ellenére a Masztéma fejedelem nem szégyenült meg, mert bátorságot vett, és kiáltott az egyiptomiaknak, hogy üldözzenek titeket az egyiptomiak minden erejével, a szekereikkel és a lovaikkal és Egyiptom népeinek minden seregeivel.

13. És én az egyiptomiak és Izrael között álltam, kihoztuk Izraelt kezéből, a népének kezéből, és az Úr áthozta Izraelt a tenger közepén, mintha száraz föld lett volna.

14. És mindazon népeket, akiket hozott, hogy üldözzék Izraelt, az Úr, a mi Istenünk bevetette a tenger közepébe, a feneketlen mélységbe Izrael gyermekei alá, épp úgy, ahogy Egyiptom népe vetette gyermekeiket a folyóba, bosszút állt egymillión közülük, ezer erős és étellel teli férfi lett elpusztítva néped egy csecsemőjéért cserébe, akit a folyóba vetettek.

15. És a tizennegyedik napon, a tizenötödiken, a tizenhatodikon, a tizenhetediken és a tizennyolcadikon, Masztéma fejedelem meg volt kötözve és bebörtönözve Izrael gyermekei mögött, hogy ne vádolja őket.

16. És a tizenkilencediken szabadon engedték őt, hogy segíthesse az egyiptomiakat, és üldözzék Izrael gyermekeit.

17. És megkeményítette szívüket és makacssá tette őket, és a tervet az Úr, a mi Istenünk gondolta ki, hogy megverje az egyiptomiakat és bevesse őket a tengerbe.

18. És a tizennegyedikén megkötöztük, hogy ne vádolja Izrael gyermekeit azon a napon, amikor az egyiptomiaktól edényeket és ruhákat, ezüst edényeket, arany edényeket és bronz edényeket kértek, hogy kifosszák az egyiptomiakat a fogságért cserébe, amibe kényszerítették őket, hogy szolgáljanak.

19. És nem üres kézzel vezettük ki Izrael gyermekeit Egyiptomból.

49 1. Emlékezz a parancsolatra, amelyet az Úr parancsolt neked a húsvéti (pászka) bárány felől, hogy megünnepeld annak rendelt idejében, az első hónap tizennegyedikén, hogy öld meg azt, mielőtt beesteledik, és hogy egyék azt a tizenötödik nap estéjén, naplementétől kezdve.

2. Mert ezen az éjjelen – az ünnep kezdetén és az öröm kezdetén – ettétek a bárányt Egyiptomban, mikor Masztéma minden hatalmassága szabadon lett engedve, hogy levágjanak minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, Fáraó elsőszülöttjétől a foglyul ejtett szolgálóig a malomban, és a baroméig.

3. És ez volt a jel, amit az Úr adott nekik: az olyan házba, aminek szemöldökfáján egy elsőéves bárány vérének látják, abba a házba ne menjenek be ölni, hanem menjenek el mellette, hogy mindenki megmeneküljön abban a házban, mert a vérnek jele a szemöldökfán volt.

4. És az Úrnak erői mindent úgy tettek, ahogy az Úr parancsolta nekik, és elhaladtak Izrael minden gyermeke mellett, és a csapás nem jött rájuk, hogy elpusztítson közülük bármely lelket, akár barmot, akár embert, akár kutyát.

5. És a csapás nagyon fájdalmas volt Egyiptomban, és nem volt Egyiptomban olyan ház, amelyben ne lett volna halott, és sírás és gyászos kiáltás.

6. És egész Izrael ette a pászkabárány húsát, itta a bort, és vígan dicsőítették, áldották és hálát adtak az Úrnak, atyáik Istenének, és készen álltak kimenni Egyiptom igájából, és a gonosz fogságból.

7. És emlékezz erre a napra életed minden napjában, és tartsd meg évről-évre életed minden napján, egyszer egy évben, annak napján, az egész törvénynek megfelelően, és ne halaszd el napról napra, vagy hónapról hónapra.
8. Mert ez örök rendelet, és felíratott a mennyei táblákra Izrael minden gyermekére vonatkozólag, hogy megtartsák azt minden évben, annak napján, egyszer egy évben, minden nemzedékeiken keresztül és nem múlik el érvényessége, mert örökre lett ez rendelve.
9. És az olyan ember, aki mentes a tisztátalanságtól, és mégsem jön, hogy megtartsa ezt annak napjának alkalmán, úgy, hogy hozna egy elfogadható áldozatot az Úr előtt, és hogy enne és inna az Úr előtt annak ünnepének napján, az az ember, aki tiszta és közel való, legyen eltaszítva: mert nem kínálta fel az Úr áldozatát annak kijelölt időszakában, viselje az ilyen bűnösségét magán.
10. Jöjjenek el Izrael fiai és tartsák meg a páskát kijelölt idejének napján, az első hónap tizennegyedikén, az esték között, a napnak harmadrésztől az éjszaka harmadrészig,
11. mert a napnak két része van adva a világosságnak, és egy harmadik rész az estének.
12. Ez az, amit az Úr parancsolt nektek, hogy tartsátok meg az esték között. És nem szabad a világosság bármelyik szakaszában levágni azt, hanem csak az estét határoló időszakban, és az este ideje alatt egyék meg azt, az éjszaka harmadik részéig, és bármi marad meg minden húsából az éjszaka harmadik felétől és azután, égessék meg azt tűzzel.
13. És ne főzzék meg vízzel, nyersen se egyék meg, hanem tűzön süssék: sietséggel egyék meg, a fejét a belsőségekkel és a lábával együtt süssék meg tűzzel, és ne törjék el egy csontját se, mert Izrael gyermekei közül semmi csont nem lesz eltörve.
14. Mert ennek okáért parancsolta meg az Úr Izrael fiainak, hogy megtartsák a páskát annak kijelölt idejének napján, és ne törjenek meg egy csontot sem akkor, mert ünnepnek napja ez, és rendelt nap, és ne legyen eltologatva egyik napról a másikra, sem egyik hónapról a másikra, hanem tartsák meg az ünnepnek napján.
15. És parancsold meg Izrael gyermekeinek, hogy tartsák meg a páskát minden napjaikban, minden évben, évente egyszer a kijelölt idején, és ez emlékeztetőül lesz kedvesen az Úr előtt, és semmi csapás nem fog rájuk jönni, hogy levágja, vagy lesújtsa őket abban az évben, amikor megünnepelték a páskát, annak rendelt időszakában, minden tekintetben parancsolatának megfelelően.
16. És ne egyék azt az Úrnak szentélyén kívül, hanem az Úr szentélye előtt, és Izrael gyülekezetének minden népe ünnepelje azt a kijelölt időszakban.
17. És minden ember, amikor ez a nap eljön, egye a te Istened szentélyében az Úr előtt húsz évestől és felfelé, mert le van írva és elrendelve, hogy egyék azt az Úrnak szentélyében.
18. És mikor Izrael gyermekei bemennek a földre, amit birtokolni fognak, Kánaán földjére, és felállítják az Úrnak sátorát a földnek közepette az egyik törzsükben, amíg az Úrnak szentélye megépül a földön, jöjjenek és ünnepeljék a páskát az Úr sátorának közepén, és vágják le azt (a bárányt) az Úr előtt évről évre.
19. És azokban a napokban, mikor a ház megépült az Úr nevében örökségük földjén, menjenek oda és vágják le a bárányt este, napnyugtakor, a napnak harmadik szakában.
20. És ajánlják fel a vérét az oltár küszöbén, és helyezték a zsírt az oltáron levő tűzbe, és egyék meg annak tűzzel sült húsát a háznak udvarában, amely meg lett szentelve az Úr nevében.
21. És ne ünnepeljék a páskát a városaikban, sem bármi helyen, kivéve az Úrnak sátora előtt, vagy Háza előtt, ahol Neve lakozást vett és ne tévelyedjenek el az Úrtól.

22. És te Mózes, parancsold meg Izrael fiainak, hogy tartsák meg a páska rendeleteit, ahogy meg lett neked parancsolva. Jelentsd ki nekik minden évben és a napjainak napjában, és a kovásztalan kenyerek ünnepét, hogy hét napig egyenek kovásztalan kenyeret, és hogy tartsák meg annak ünnepét, és hogy hozzanak áldozatot minden nap az örömnök hét napja közben az Úr előtt, a te Istened oltárára.

23. Mert sietséggel ünnepeltétek ezt az ünnepet, amikor kimentetek Egyiptomból, amíg bementetek Súr pusztájába, és a tengernek partján végeztétek azt be.

50 1. És ezután a törvény után megismertettem veled a Sabbath-ok napjait a Sínai pusztában, ami Elim és Sínai között van.

2. És beszéltem neked a föld Sabbath-jairól a Sínai hegyen, és elmondtam neked a jubileumi éveket az évek sabbathjaiban: de az évet nem mondom meg neked, amíg be nem lépsz a földre, amit birtokolni fogsz.

3. És a föld szintén tartsa meg a sabbathjait, amíg rajta lakoznak, és ismerjék meg a jubileumi évet.

4. Ezért rendeltem el neked az évheteket és az éveket és a jubileumokat: negyvenkilenc jubileum van Ádám napjaitól eddig a napig, és egy évhét és két év: és még negyven év jön az Úr parancsolatainak megtanulására, míg (végül) bemennek majd Kánaán földjére, átkelve a Jordánon, nyugat felé.

5. És a jubileumok tovább múlnak, amíg csak Izrael meg nem lesz tisztítva minden parázsnaság bűnétől, tisztátalanságtól, szennytől, büntől és hibától, és bizalommal lakozik majd az egész földön, és nem lesz többé sátán, vagy bármilyen gonosz, és tiszta lesz a föld attól az időtől fogva örökké.

6. És íme a parancsolat a Sabbathokra vonatkozólag – leírtam azokat neked, és törvényeinek minden ítéletét.

7. Hat napig dolgozzatok, de a hetedik nap az Úr, a ti Istenetek Sabbathja. Semmiféle munkát ne végezzetek azon, te és fiaid, és szolgálóid és szolgálólányaid, minden barmod és a nálad levő jövevény se.

8. És az az ember, aki bármi munkát végez azon, haljon meg: bárki megszenteltleníti azt a napot, bárki fekszik feleségével, vagy bárki mondja, hogy csinálni fog valamit azon a napon, hogy útnak indul bármilyen vásárlás vagy eladás miatt: és bárki vizet merít azon, amit nem készített elő magának a hatodik napon, és bárki terhet vesz fel, hogy kivigye a sátrából vagy a házából, haljon meg.

9. Ne végezzetek semmiféle munkát a Sabbath napján, kivéve, amit előkészítettetek magatoknak a hatodik napon, hogy egyetek, igyatok, pihenjete, és tartsatok Sabbathot (nyugalmat) minden munkától azon a napon, és áldjátok az Urat, a ti Isteneteket, aki egy ünnepnapot, egy szent napot adott nektek: és a szent Királyságnak egy napja ez egész Izrael számára napjaik között örökké.

10. Mert nagy a méltóság, amit az Úr Izraelnek adott, hogy egyenek és igyanak és legyenek megelégedve ezen az ünnepnapon, és pihenjenek azon minden munkájuktól, ami az emberek gyermekeinek munkájához tartozik, kivéve a tömjénégetést, áldozatok és áldozások hozatalát az Úr előtt a napokért és Sabbathokért.

11. Egyedül ez a munka legyen elvégezve a Sabbath napokon az Úr, a ti Istenetek szentélyében, hogy áldozattal vezekeljének Izraelért folyamatosan, napról-napra, emlékeztetőül kedvesen az Úr előtt, és hogy Ő megkapja azokat mindig, napról-napra, aszerint, ahogy meg lett parancsolva nektek.

12. És minden ember, aki munkát végez azon, vagy utazásra indul, vagy megműveli a birtokát, akár a házában vagy bármi helyen, és bárki tüzet gyújt, vagy bármilyen állaton lovagol, vagy hajózik a tengeren, és bárki lecsap vagy megöl bármit, vagy levág egy vadat vagy egy madarat, vagy bárki elfog egy állatot, vagy egy madarat vagy egy halat, vagy bárki böjtöl, vagy háborúzik a Sabbathokon:

13. Az ember, aki ezek közül bármit véghez visz a Sabbathon, haljon meg, úgyhogy Izrael gyermekei tartsák meg a Sabbathokat a parancsolatok szerint a földnek Sabbathjaira vonatkozólag, ahogyan le van írva a táblákra, amiket Ő adott a kezeimhez, hogy írjam fel neked az időszakok törvényeit, és az évadokat a napjaik felosztásának megfelelően.

Ezzel a napok felosztásának beszámolója készen van.

